

Útmutató az árucikkekben lévő anyagokkal kapcsolatos követelményekről

2017. június
4.0. változat

JOGI KÖZLEMÉNY

A dokumentum célja a felhasználók támogatása a REACH-rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítésében. Felhívjuk azonban a felhasználók figyelmét arra, hogy a REACH-rendelet szövege jelenti az egyetlen hiteles jogforrást, és az e dokumentumban foglalt információk nem minősülnek jogi tanácsadásnak. Az információ felhasználása kizárólag a felhasználó felelőssége. Az Európai Vegyianyag-ügynökség nem vállal felelősséget az ebben a dokumentumban foglalt információk bármilyen jellegű felhasználásáért.

Útmutató az árucikkekben jelen lévő anyagokra vonatkozó követelményekről **4.0. változat**

Hivatkozási szám: ECHA-17-G-19-HU
Kat. szám: ED-02-17-733-HU-N
ISBN: 978-92-9020-030-7
DOI: 10.2823/23259
A közzététel dátuma: 2017. június
Nyelv: HU

© Európai Vegyianyag-ügynökség, 2017

Amennyiben a dokumentummal kapcsolatos kérdése vagy észrevétele van, kérjük, hogy a visszajelző űrlapon (az észrevétel által érintett dokumentum hivatkozásának, kiadási dátumának, fejezet- és/vagy oldalszámának megadásával) küldje el őket. A visszajelzésre szolgáló lap az ECHA útmutatókkal foglalkozó honlapján, vagy az alábbi hivatkozáson keresztül közvetlenül

elérhető: https://comments.echa.europa.eu/comments_cms/FeedbackGuidance.aspx

Nyilatkozat: Ez egy eredetileg angol nyelven közzétett dokumentum fordítása. Az eredeti dokumentum az ECHA weboldalán érhető el.

Európai Vegyianyag-ügynökség

Levelezési cím: P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki, Finnország
Elérhetőség: Annankatu 18, Helsinki, Finnország

Előszó

Jelen útmutató egy olyan útmutatósorozat része, amelynek célja, hogy segítséget nyújtson az érintett feleknek a REACH-rendeletben¹ előírt kötelezettségeik teljesítésére való felkészülésben. A sorozatot alkotó dokumentumok részletes iránymutatással szolgálnak számos alapvető REACH-eljárással, illetve néhány konkrét tudományos és/vagy technikai módszerrel kapcsolatban, amelyeket az iparágnak vagy a hatóságoknak a REACH-rendelet értelmében alkalmazni kell.

A jelen útmutató első változatát az Európai Bizottság szolgálatai által vezetett, valamennyi érdekelt fél (tagállamok, iparág és nem-kormányzati szervek) közreműködésével folytatott REACH végrehajtási projekt (RIP) keretein belül dolgozták ki és vitatták meg. Amennyiben szükséges, az Európai Vegyianyag-ügynökség (ECHA) a jelen és a többi útmutatót az [Útmutatókról folytatott konzultációk eljárási rendje](#) alapján aktualizálja. Az útmutatók megtalálhatók az [ECHA](#) honlapján.

Az Európai Unió Bíróságának a [C-106/14. sz. ügyben](#)² hozott 2015. szeptember 10-i ítélete pontosította a REACH 7. cikkének (2) bekezdése szerinti bejelentési és 33. cikke szerinti információközlési kötelezettségek tartalmát, amelyek az összetett (azaz több árucikkből álló) termékekben található árucikkekre is vonatkoznak mindaddig, amíg az említett árucikkek megtartják különleges formájukat, felületüket vagy alakjukat, illetve amíg nem válnak hulladékká. A Bíróság ítélete értelmében:

1. A REACH-rendelet 7. cikkének (2) bekezdését akként kell értelmezni, hogy e rendelkezés alkalmazásában az előállító feladata meghatározni, hogy az általa előállított bármely árucikkből 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban van-e jelen a jelöltlistán szereplő különös aggodalomra okot adó anyag, a több árucikkből álló termék importőrének feladata pedig, hogy minden egyes árucikk tekintetében meghatározza, hogy az adott árucikkből 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban van-e jelen különös aggodalomra okot adó anyag.
2. A REACH-rendelet 33. cikkét akként kell értelmezni, hogy e rendelkezés alkalmazásában azon termék szállítójának feladata, amelynek az azt alkotó árucikkek közül egy vagy több 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazza árucikkenként a jelöltlistán szereplő különös aggodalomra okot adó anyagot, hogy oly módon tájékoztassa az átvevőt, kérésre pedig a fogyasztót ennek az anyagnak a jelenlétéről, hogy legalább a szóban forgó anyag nevét közli velük.

Az ítélet meghozatalát követően az ECHA gyorsított eljárásban frissítette az útmutatót, és 2015 decemberében közzétette a jelen útmutató frissített 3.0-s változatát, amely helyesbítette az útmutató azon főbb elemeit, amelyek nem egyeztek meg a Bíróság ítéletének következtetéseivel, valamint eltávolították a példákat.

A jelen 4.0-as változat az útmutató átfogóbb frissítését jelenti, amelyre a rendes háromlépcsős konzultációs folyamat során – beleértve az ECHA akkreditált érdekelt felei közül kiválasztott partner szakértőkből álló csoport konzultációját is – került sor. A jelen változat elsődleges célja az útmutató szövegének további módosítása és új példák beillesztése, hogy összhangban legyenek a Bíróság ítéletének következtetéseivel.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30.).

² A Bíróság C-106/14. sz. ügyben hozott ítélete elérhető az alábbi weboldalon:
<http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&td=ALL&num=C-106/14>

Dokumentumelőzmények

Változat	Módosítások	Dátum
1. változat	Első kiadás	2008. május
2.0 verzió	Második kiadás - a szerkezet átdolgozása és a tartalom aktualizálása	2011. április
3.0. változat	Gyorsított eljárásban történő frissítés, hogy „gyorsan” helyesbítsék azokat a 0,1%-os határértékre hivatkozó részeket, amelyek már nincsenek összhangban a Bíróság C-106/14. sz. ügyben hozott 2015. szeptember 10-i ítéletével. A formázás módosítása a jelenlegi ECHA arculatnak megfelelően. A játékok biztonságáról szóló irányelvre (2009/48/EK irányelv) való hivatkozás frissítése.	2015. december
4.0. változat	<p>A jelöltlistán szereplő anyagokkal kapcsolatos bejelentési és tájékoztatási kötelezettségekkel foglalkozó részek struktúrájának és tartalmának teljes körű átdolgozása. Az útmutató többi részét átdolgoztuk oly módon, hogy kijavítottuk és töröltük a hibákat és ellentmondásokat, valamint ezáltal tükrözi a gyártók, importőrök és egyéb szállítók REACH 7. és 33. cikke szerinti kötelezettségei tekintetében kidolgozott bevált gyakorlatokat és tapasztalatokat.</p> <p>A módosítás legfőbb oka az Európai Unió Bíróságának a C-106/14. sz. ügyben hozott 2015. szeptember 10-i ítélet, amely egyértelművé tette a jelöltlistán szereplő, árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos bejelentési és tájékoztatási kötelezettségek tartalmát. Az útmutatót frissítettük, hogy további iránymutatást nyújtsunk ezekkel a kötelezettségekkel kapcsolatban az összetett, azaz a több árucikkből álló tárgyak vonatkozásában.</p> <p>A szerkezetet általánosságban felülvizsgáltuk, hogy a dokumentum világosabb, olvashatóbb és felhasználóbarátabb legyen.</p> <p>Az aktualizálás az alábbiakra terjed ki:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Az 1. fejezet átdolgoztuk: az egyéb útmutatókban szereplő tárgyköröket áthelyeztük egy új, az 1. függelékbe, az 1. ábrán látható folyamatábrát frissítettük az útmutató új struktúrájára figyelemmel, és kiegészítettük egy listával, amely ismerteti az útmutatóban szereplő példák célját. A bevezető fejezet bemutatja az útmutató tárgyát és szerkezetét, meghatározza a célközönséget, és felsorolja a példákat. - A 2. fejezetet átdolgoztuk: egy új, 2.4. alfejezetet illesztettünk be, amely ismerteti az „összetett tárgy”-nak az útmutatóban használt fogalmát. Ez a fejezet <i>többek között</i> támogatja az „árucikk” fogalom meghatározásának gyakorlati alkalmazását. - A 3. fejezetet (a korábbi 4. fejezetet) teljes körűen átdolgoztuk a jelöltlistán szereplő, árucikkekben található anyagokra vonatkozó követelmények tekintetében annak 	2017. június

	<p>érdekében, hogy annak tartalmát összhangba hozzuk az Európai Bíróság ítéletével. A bejelentési kötelezettség alóli mentességek áttekintését áthelyeztük ebbe a fejezetbe (az útmutató korábbi, 3.0. változata 4. és 6. fejezetének tartalmát részben egyesítve).</p> <ul style="list-style-type: none">- A 4. fejezetet átdolgoztuk, hogy egyértelművé tegye az árucikkekből szándékoltan a környezetbe jutó anyagokra vonatkozó követelményeket, és kiterjedjen a regisztrálási kötelezettség alóli mentességekre (az útmutató korábbi, 3.0. változata 3. és 6. fejezetének tartalmát részben egyesítve).- A 5. fejezetet átdolgoztuk, hogy egyértelművé tegyük és aktualizáljuk annak tartalmát, amely figyelembe veszi az útmutató 2.0. és 3.0. változatának közzététele óta szerzett tapasztalatokat.- A 3.0 változat átdolgozott korábbi 6. fejezetét az új 3. és 4. fejezetbe illesztettük be. A korábbi 6. fejezetet töröltük.- A 3.0 változatnak a REACH rendeletnek az árucikkek szállítói számára különösen fontos részeit felsoroló korábbi 7. függeléke átkerült az új 2. függelékbe.- A 3.0 változatnak a határeseteket tartalmazó korábbi 1. és 2. függeléke átkerült a 3. és 4. függelékbe.- Egy új 5. függelék hoztunk létre, amely további megjegyzésekkel egészíti ki az 5. fejezetet, különösen a „nagyon összetett tárgyakkal” kapcsolatban.- Azon szemléltető eseteket tartalmazó korábbi 3., jelenleg 6. függelék felülvizsgálata, amelyek alapján ellenőrizhető, hogy alkalmazandók-e a 7. és 33. cikkben előírt követelmények. Az illatosított gyermekjátékkal kapcsolatos példa ellentmondásait javítottuk, és egy új példával (kerékpár) egészítettük ki a fejezetet.- Az információforrásokról, a mintavétel és az elemzés módszereiről, valamint az anyagoknak az árucikkekben történő felhasználását korlátozó egyéb jogszabályokról szóló korábbi 4-6. függelék törlése (a korábbi tartalmak releváns részeit az ECHA honlapján fogjuk közzétenni a gyakoribb frissítések megkönnyítése érdekében).	
--	---	--

Tartalomjegyzék

1	ÁLTALÁNOS BEVEZETÉS	9
1.1	Miről és kinek szól ez az útmutató?.....	9
1.2	Az útmutató felépítése.....	10
1.3	Az útmutatóban található példák.....	13
2	ANNAK ELDÖNTÉSE, HOGY MI TEKINTHETŐ A REACH-RENDELET SZERINT ÁRUCIKKNEK	17
2.1	A tárgyak funkciója.....	17
2.2	Egy tárgy formája, felülete és alakja.....	17
2.3	Annak eldöntése, hogy egy adott tárgy árucikknek minősül-e vagy sem.....	18
2.4	Mi minősül összetett tárgynak?.....	23
2.5	Csomagolás.....	24
2.6	A következtetések dokumentálása.....	25
3	AZ ÁRUCIKKEKBEN TALÁLHATÓ, JELÖLTLISTÁN SZEREPLŐ ANYAGOKKAL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK	26
3.1	A jelöltlistán szereplő anyagok.....	26
3.2	Az árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyagokra vonatkozó információk közlése és ezen anyagok bejelentése.....	27
3.2.1	Információk közlése a szállítói láncban lefelé.....	27
3.2.2	Az árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyagok bejelentése.....	28
3.2.3	Árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának és mennyiségének meghatározása (tájékoztatási és bejelentési kötelezettségek).....	35
3.3	Mentesülés a bejelentési kötelezettség alól.....	49
3.3.1	Az adott felhasználás tekintetében már regisztrált anyagok mentessége.....	50
3.3.2	Mentesség az „expozíció kizártsága” alapján.....	52
3.4	Milyen információkat kell közölni és bejelenteni?.....	54
3.4.1	A REACH-rendelet 33. cikke szerinti információközlés.....	54
3.4.2	Információk bejelentése az ECHA-hoz a 7. cikk (2) bekezdése szerint.....	57
4	AZ ÁRUCIKKEKBŐL SZÁNDÉKOLTAN A KÖRNYEZETBE JUTÓ ANYAGOKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK	58
4.1	Anyagok szándékolt kibocsátása árucikkekből.....	58
4.2	Az árucikkekből szándékoltan a környezetbe jutó anyagokra vonatkozó regisztrálási követelmények.....	59
4.2.1	<i>Szándékoltan kibocsátásra kerülő keverékben lévő anyag koncentrációjának kritikus szintje</i> 63	
4.3	A szándékoltan a környezetbe jutó anyagokra vonatkozó regisztrálási követelmények alóli mentességek.....	64
4.3.1	A regisztrálás alóli általános mentességek.....	64
4.3.2	Az adott felhasználás tekintetében már regisztrált anyagok mentessége.....	65
4.4	Árucikkekben lévő anyagok regisztrálása.....	65
5	AZ ÁRUCIKKEKBEN LÉVŐ ANYAGOKRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK MEGSZERZÉSE	66
5.1	Tájékoztatás a szállítói lánc útján.....	66
5.1.1	Az uniós szállítóktól származó szabványosított REACH szerinti információk.....	67
5.1.2	Az árucikkekre vonatkozó információk átadására szolgáló önkéntes információs.....	

eszközök	67
5.1.3 Információ kérése a szállítói láncban felfelé	67
5.1.4 A szállítóktól kapott információk értékelése	68
5.2 Az árucikkekben lévő anyagok kémiai elemzése	69
5.2.1 A kémiai elemzéssel kapcsolatos kihívások	70
5.2.2 Az árucikkekben lévő anyagok kémiai elemzésének megtervezése	70
1. FÜGGELÉK MÁS ÚTMUTATÓK ÁLTAL ÉRINTETT TERÜLETEK	72
2. FÜGGELÉK A REACH-RENDELETNEK AZ ÁRUCIKK ELŐÁLLÍTÓI ÉS SZÁLLÍTÓI SZÁMÁRA KÜLÖNÖSEN FONTOS RÉSZEI	76
3. FÜGGELÉK AZ ÁRUCIKKEK, VALAMINT A TARTÁLYOKBAN VAGY HORDOZÓANYAGOKON LÉVŐ ANYAGOK, ILLETVE KEVERÉKEK KÖZÖTTI HATÁRESETEK	77
4. FÜGGELÉK TERMÉSZETES VAGY SZINTETIKUS ANYAGOK FELDOLGOZÁSI FOLYAMATÁBAN AZ ANYAGOK, ILLETVE KEVERÉKEK, VALAMINT AZ ÁRUCIKKEK KÖZÖTTI HATÁRESETEK BEMUTATÁSA	85
5. FÜGGELÉK JAVASLATOK AZ ÁRUCIKKEKBEN TALÁLHATÓ, JELÖLTLISTÁN SZEREPLŐ ANYAGRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK TELJESÍTÉSÉHEZ	98
6. FÜGGELÉK SZEMLÉLTETŐ ESETEK, AMELYEK ALAPJÁN ELLENŐRIZHETŐ, HOGY ALKALMAZANDÓK-E A REACH-RENDELET 7. ÉS 33. CIKKÉBEN ELŐÍRT KÖVETELMÉNYEK	104

TARTALOMJEGYZÉK - TÁBLÁZATOK

1. táblázat: A jelen útmutatóban ismertetett kötelezettségek	10
2. táblázat: Az útmutatóban szereplő példák és céljuk	13
3. táblázat: Az EU-ban összeszerelt, összeillesztett vagy bevonattal ellátott tárgyak esetén a szállítói láncban a bejelentési kötelezettségeket bemutató forgatókönyvek	30
4. táblázat: Összetett tárgyak uniós importőreit terhelő bejelentési kötelezettségeket bemutató forgatókönyvek ¹⁸	32
5. táblázat: Árucikkekben előforduló, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának (tömegszázalékának) meghatározását bemutató forgatókönyvek	35
6. táblázat: A 3. függelékben szereplő határesetek összefoglalása	77
7. táblázat: Tartályokban lévő anyagok, illetve keverékek határesetei (folytatás a 8. táblázatban)	78
8. táblázat: Tartályokban lévő anyagok, illetve keverékek határesetei (a 7. táblázat folytatása)	79
9. táblázat: További javasolt kérdések a tartályokban lévő anyagok, illetve keverékek határesetekre vonatkozóan	81
10. táblázat: A hordozóanyagokon lévő anyagok, illetve keverékek határesetei	82
11. táblázat: A javasolt kérdések alkalmazása nyomásérzékeny ragasztószalagokra	83
12. táblázat: Kiegészítő javasolt kérdések alkalmazása nyomásérzékeny ragasztószalagokra	84
13. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása az alumíniumfeldolgozás különböző	

szakaszaiban (1. rész).....	87
14. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása az alumíniumfeldolgozás különböző szakaszaiban (2. rész).....	89
15. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása a textíliák, illetve nem szövött textíliák feldolgozásának különböző szakaszaiban.....	92
16. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása a polimerfeldolgozás különböző szakaszaiban	95
17. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása a papírfeldolgozás különböző szakaszaiban	97

Ábrák jegyzéke

1. ábra: Az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó, a 7. és a 33. cikk szerinti kötelezettségek meghatározásának általános folyamata.....	12
2. ábra: Döntés arról, hogy egy tárgy árucikknek minősül-e vagy sem.....	19
3. ábra: Az összetett tárgyak típusai.....	24
4. ábra: Egy nagyon összetett tárgy bemutatása.....	24
5. ábra: REACH-eljárások és -tevékenységek, amelyek vonatkozhatnak az árucikkek előállítóira és importőreire, valamint a fontosabb anyagjegyzékek.....	73
6. ábra: A bauxit átalakulása kész alumíniumtermékké	86
7. ábra: A nyersanyag átalakulása kész textíliává, illetve nem szövött termékekké	91
8. ábra: A nyersolaj átalakulása műanyag termékekké	94
9. ábra: A fából papírrá való általános átalakulás pontjának szemléltető példája.....	96

1 ÁLTALÁNOS BEVEZETÉS

Ez az útmutató szerves egységben áll számos más REACH-útmutatóval. Általános alapelv, hogy a jelen dokumentum a más útmutatókban közöltek kizárólag akkor ismétli meg, ha az céljainak tekintetében teljesen elengedhetetlennek bizonyul. Következésképpen a jelen dokumentum többször hivatkozik más, az [ECHA](#) honlapján megtalálható útmutatókra és eszközökre.

1.1 Miről és kinek szól ez az útmutató?

A jelen útmutató ismerteti és bemutatja az 1907/2006/EK rendelet (REACH-rendelet) **árucikkekben**³ lévő anyagokra vonatkozó rendelkezéseit. Az útmutató elsősorban annak meghatározásában segíti a vállalatokat, hogy teljesíteniük kell-e az árucikkekben lévő anyagokkal kapcsolatos regisztrálási (7. cikk (1) bekezdése), tájékoztatási (33. cikk) és/vagy bejelentési (7. cikk (2) bekezdése) kötelezettségeket (ezeket a kötelezettségeket az 1. táblázat ismerteti). Ez azoknál az árucikkeket előállító, importáló és/vagy szállító vállalatoknál fordulhat elő, akik, mint az ipar általában, felelősek a REACH szerinti kötelezettségeik meghatározásáért. Az útmutató tehát a következő személyeknek szól:

Az Európai Gazdasági Térség (EGT, de a továbbiakban egyszerűen csak: EU)⁴ területén árucikkeket előállító, importáló és/vagy szállító vállalatokon belül a REACH-rendelet végrehajtásáért felelős személyek, főként a beszerzési, termelési és értékesítési vezetők.

Árucikkeket gyártása és az EU-ba exportáló nem uniós vállalatok egyedüli képviselői (az árucikkek nem uniós előállítói egyedüli képviselőt nevezhetnek ki az EU-ban az árucikkeik importőreit terhelő valamennyi REACH-kötelezettség teljesítésére.⁵ Az egyedüli képviselők szerepét és kötelezettségeit a [regisztrálásról szóló útmutató](#) 2. fejezete ismerteti részletesen).

Ipari szervezetek vagy egyéb érdekelt feleket tömörítő szervezetek szakértői, akik a vállalatokat tájékoztatják az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó, REACH szerinti követelményekről.

Árucikk előállítója⁶ az a vállalat, amely az EU-n belül árucikkeket gyárt, függetlenül az előállítás módjától és a forgalomba hozatal helyétől. **Árucikk importőre**⁷ bármely, az EU-n belül működő, valamely EU-n kívüli országból árucikket behozó vállalat. Az árucikk előállítói és importőrei (valamint a szállítói lánc más szereplői is, például a kiskereskedők) egyúttal az **árucikk szállítóinak**⁸ is minősülnek, ha az EU-n belül árucikkeket forgalmaznak. Így az árucikk szállítójának szerepe nem függ attól, hogy a szállító saját maga gyártja-e az árucikkeket vagy beszerzi azokat (az EU-n belülről vagy kívülről).

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy a vállalatok a fent említettektől eltérő szerepet is betölthetnek, ezért a jelen útmutatóban leírtakon túlmenően további kötelezettségeik is lehetnek (lásd az 1.

³ „Árucikk: olyan tárgy, amely az előállítás során a funkcióját a kémiai összetételénél nagyobb mértékben meghatározó különleges formát, felületet vagy alakot kap” (3. cikk 3. pontja).

⁴ A REACH-rendelet az Európai Gazdasági Térségben (EGT) alkalmazandó, azaz a 28 uniós tagállamban, valamint Izlandon, Liechtensteinben és Norvégiában. Amennyiben a jelen útmutató az EU-ra hivatkozik, az úgy értendő, hogy magában foglalja Izlandot, Liechtensteint és Norvégiát is.

⁵ Ha a jelen útmutató vagy a [regisztrálásról szóló útmutató](#) másként nem rendelkezik, a jelen dokumentumban szereplő, az importőrökre vonatkozó kötelezettségek a kinevezett egyedüli képviselőkre is vonatkoznak.

⁶ Árucikk előállítója: olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a Közösségen belül árucikkeket gyárt vagy szerel össze (3. cikk 4. pontja).

⁷ Importőr: az a Közösségben letelepedett természetes vagy jogi személy, aki a behozatalért felel (3. cikk 11. pontja); behozatal: a Közösség vámterületére történő fizikai behozatal (3. cikk 10. pontja).

⁸ Árucikk szállítója: egy árucikk előállítója vagy importőre, forgalmazó vagy a szállítói lánc más szereplője, aki egy árucikket piaci forgalomba hoz (3. cikk 33. pontja), beleértve a kiskereskedőket is (3. cikk 14. pontja).

függelék). Más REACH-előírások, például engedélyezési követelmények, korlátozások, is vonatkozhatnak bizonyos árucikkekben előforduló bizonyos anyagokra (lásd az 1. és 2. függelék).

1. táblázat: A jelen útmutatóban ismertetett kötelezettségek

Kötelezettség:	Árucikkekben lévő anyagok regisztrálása (4. fejezet)	Árucikkekben lévő anyagok bejelentése (3. fejezet)	Árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó információk közzétevése (3. fejezet)
a REACH-rendelet szerinti jogalap	7. cikk (1) bekezdés	7. cikk (2) bekezdés	33. cikk
érintett szereplők	árucikk előállítói és árucikk importőrei	árucikk előállítói és árucikk importőrei	árucikk szállítói
érintett anyagok	árucikkekből szándékolatlan a környezetbe jutó anyagok	engedélyezés céljából a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistáján szereplő anyagok	engedélyezés céljából a különös aggodalomra okot adó anyagok jelöltlistáján szereplő anyagok
mennyiségi küszöbérték	évi 1 tonna	évi 1 tonna	-
az árucikken belüli koncentráció küszöbértéke	-	0,1 tömeg%	0,1 tömeg%
a kötelezettség alóli mentesülés alapja:			
az anyag már regisztrált az adott felhasználás tekintetében (7. cikk (6) bek.) (3.3.1. és 4.3.2. fejezet)	igen	igen	nem
expozíció kizárhatósága alapján (7. cikk (3) bek.) (3.3.2. fejezet)	nem	igen	nem

1.2 Az útmutató felépítése

A jelen dokumentum szerkezete a REACH-rendelet 7. és 33. cikke szerinti, az árucikkekben található anyagokra vonatkozó kötelezettségek azonosításának és teljesítésének megkönnyítésére szolgál. Minden fejezet útmutatást nyújt az alábbi kérdések egyikének megválaszolásához. Az

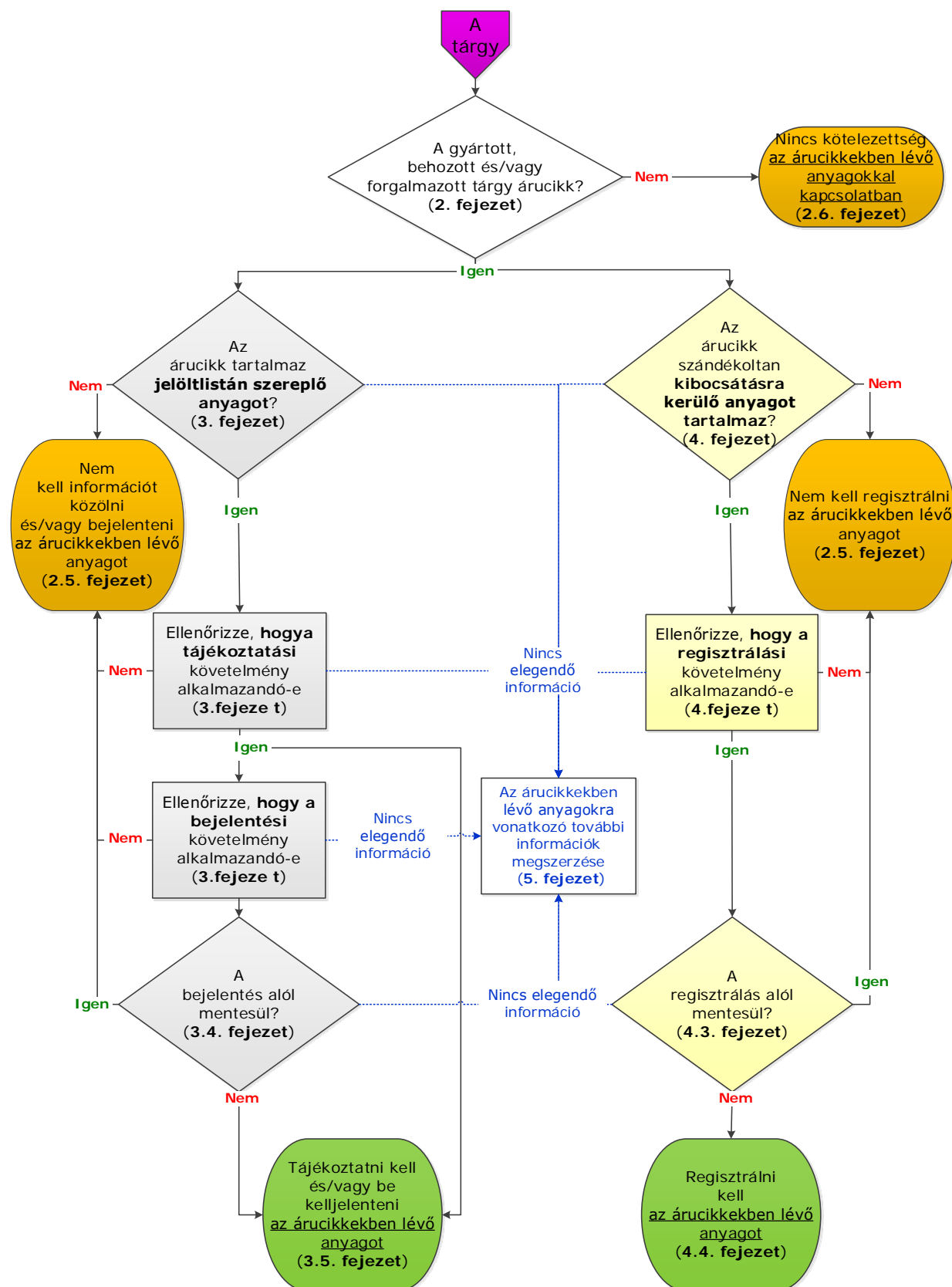
útmutató szerkezetét és az alábbi kérdések sorrendjét a kötelezettségek gyakorisága határozza meg, vagyis legelőször a leggyakrabban teljesítendő kötelezettség szerepel.

1. Kell-e regisztrálnom? (lásd a 1. fejezetet)
2. Rendelkezem-e árucikkkel? (lásd a 2. fejezetet)
3. Az árucikkem összetétele tájékoztatási és bejelentési kötelezettséget von maga után? Alkalmazható-e bejelentési kötelezettség alóli mentesség az esetben? (lásd a 3. fejezetet)
4. Sor kerül-e az árucikkemből a környezetbe történő szándékos anyagkibocsátásra, és melyek ennek a következményei? Alkalmazható-e regisztrálási kötelezettség alóli mentesség az esetben? (lásd a 4. fejezetet)
5. Hogyan szerezhetek további információkat az árucikkemben lévő anyagokkal kapcsolatban? (lásd a 5. fejezetet)

Az alábbi folyamatábra (1. ábra) áttekintést nyújt az árucikkekben lévő anyagokkal kapcsolatos kötelezettségek azonosításának főbb lépéseiről, és az útmutató felhasználóját a megfelelő fejezethez irányítja.

A 3-6. függelék a fent említett fejezeteket kiegészítő példákat és információkat tartalmaz.

A legnagyobb célközönség megszerzése érdekében az összes számítást narratív módon és matematikai egyenletekkel is bemutatjuk. Az utóbbiak szövegdobozokban (a főszövegben) vagy szürke háttérrel (a példákban) találhatóak.

1. ábra: Az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó, a 7. és a 33. cikk szerinti kötelezettségek meghatározásának általános folyamata

1.3 Az útmutatóban található példák

Az útmutató főszövege, valamint a 3. és 4. függelék számos példát tartalmaz annak ismertetésére, hogyan kell eljárni annak ellenőrzése során, hogy alkalmazandók-e az árucikkekben előforduló anyagokra vonatkozó jogi követelmények. Ezek a példák nem teljes körűek.

Az 5. függelék példákkal szemlélteti az összetett tárgyakba beépített árucikkekben lévő, jelöltlistán szereplő anyagok azonosításával kapcsolatos kihívásokat és ezek gyakorlati megoldását.

A 6. függelék olyan példákat tartalmaz, amelyek több kérdést átfogóbb módon fednek le.

A legtöbb példában nem szerepel konkrét anyag, amiBek az anyagok „szabályozási státuszának” dinamikus jellege az oka.

Az alábbi táblázat összegzi az útmutatóban szereplő egyes példák célját.

2. táblázat: Az útmutatóban szereplő példák és céljuk

Fejezet / Példa függelék		Cél
Annak eldöntése, hogy egy adott tárgy árucikknek minősül-e		
2.2. fejezet	1. példa: Szemcseszóró anyag 2. példa: Képeslap	Annak bemutatása, hogy az adott tárgy anyagának (anyagainak) kémiai összetételéből eredő fizikai tulajdonságokat nem szabad összetéveszteni a tárgy formájával, felületével és alakjával.
2.3. fejezet	3. példa: Viaszkréta	Egy egyszerű eset bemutatása arról, hogyan lehet megkülönböztetni a keveréket az árucikktől a tárgy funkciójára figyelemmel.
2.3. fejezet	4. példa: Nyomatatófesték-kazetta	Az első szinten javasolt kérdések alkalmazásának (a 2. ábrán látható folyamatára 4. lépése) ismertetése annak eldöntéséhez, hogy egy tárgy egy anyag / keverék és egy árucikk kombinációjából áll-e.
2.3. fejezet	5. példa: Hőmérő	A második szinten javasolt kérdések alkalmazásának (a 2. ábrán látható folyamatára 5. lépése) ismertetése annak eldöntéséhez, hogy egy anyag, illetve keverék valamely árucikk szerves részét képezi-e, vagy az adott anyag, illetve keverék és valamely árucikk kombinációjának minősül-e.

Fejezet / Példa függelék	Példa	Cél
Hogyan lehet eldönteni, hogy az összetett tárgyban található árucikkek közül melyekre vonatkozik a bejelentési követelmény?		
3.2.2. alpont	6. példa: Festett iratcsipesz	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet eldönteni, hogy egy adott összetett tárgyban található árucikkek közül melyekre vonatkozik a bejelentési követelmény.
Árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása		
3.2.3.1. alpont	7. példa: Keverékből készült árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet meghatározni egy jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját egy anyagból vagy keverékből készült árucikkekben .
3.2.3.1. alpont	8. példa: Bevonattal ellátott árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet meghatározni egy jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját abban az esetben, amikor az árucikket bevonattal látják el az adott anyagot tartalmazó bevonókeveréknek az árucikkre történő felvitele útján.
3.2.3.1. alpont	9. példa: Keverék felhasználásával összeillesztett kettő árucikkből készült összetett tárgyban található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet meghatározni egy jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját az adott anyagot tartalmazó keverék felhasználásával összeillesztett kettő (vagy több) árucikkből készült összetett tárgy össztömegéhez viszonyítva.
Árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag össztömegének kiszámítása		
3.2.3.2. alpont	10. példa: Egy jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségének kiszámítása az azt tartalmazó különböző árucikkekben	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet meghatározni egy jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségét az azt tartalmazó különböző árucikkekben .
3.2.3.2. alpont	11. példa: Jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségének kiszámítása összetett tárgy esetén	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet meghatározni egy jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségét keverék felhasználásával összeillesztett kettő (vagy több) árucikkből készült összetett tárgy esetén.

Fejezet / Példa függelék		Cél
Milyen információkat kell közölni az összetett tárgyak esetén?		
3.4.1. alpont	12. példa: Milyen információkat kell közölni összetett tárgyak szállításakor?	Annak bemutatása, hogy milyen információkat kell közölni összetett tárgyak (például keverék felhasználásával összeillesztett két árucikkből készült összetett tárgy) szállításakor.
Szándékoltan a környezetbe jutó anyagokból álló árucikkek azonosítása		
4.1. fejezet	13. példa: Anyagok szándékolt kibocsátása árucikkekben	Olyan árucikk ismertetése, amely megfelel a szándékoltan kibocsátásra kerülő anyagokat tartalmazó árucikk feltételeinek.
Egy szándékoltan a környezetbe jutó anyag mennyiségi küszöbértékének kiszámítása a regisztrálás tekintetében		
4.2. fejezet	14. példa: Egy szándékoltan a környezetbe jutó anyag mennyiségének kiszámítása	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet kiszámítani egy árucikkből szándékoltan a környezetbe jutó anyag mennyiségét .
4.2.1. alpont	15. példa: Szándékoltan kibocsátásra kerülő keverékben lévő anyag koncentrációjának kritikus szintje	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet kiszámítani egy szándékoltan kibocsátásra kerülő keverékben lévő anyag koncentrációjának kritikus szintjét .
Határesetek annak eldöntésével kapcsolatosan, hogy egy adott tárgy árucikknek minősül-e		
3. függelék	Több példa annak eldöntésével kapcsolatos határesetekre vonatkozóan, hogy egy adott tárgy árucikknek minősül-e (a 3. függelék 6. táblázata sorolja fel).	Az árucikkek, valamint a tartályokban vagy hordozóanyagokon lévő anyagok / keverékek közötti határesetek ismertetése.
4. függelék	A 16-19. példa annak eldöntésével kapcsolatos, hogy a természetes vagy szintetikus anyagok feldolgozási folyamatában egy tárgy árucikknek minősül-e.	Anyagok / keverékek, valamint árucikkek közötti határesetek bemutatása természetes vagy szintetikus anyagok feldolgozási folyamatában.

Fejezet / Példa függelék	Példa	Cél
Az összetett tárgyokban található, jelöltlistán szereplő anyagok meghatározásával kapcsolatos kihívások		
5. függelék	20. példa: Megközelítés annak meghatározására, hogy mely árucikkek tartalmazhatnak bizonyos, jelöltlistán szereplő anyagokat	Annak meghatározására szolgáló megközelítés ismertetése, hogy mely árucikkek tartalmazhatnak bizonyos, jelöltlistán szereplő anyagokat.
5. függelék	21. példa: Nagyon összetett tárgyokban összeillesztett vagy összeszerelt árucikkek	Annak ismertetése, hogy hogyan lehet meghatározni és megkülönböztetni az összes összeillesztett vagy összeszerelt árucikket a nagyon összetett tárgyokban.
Átfogó példák		
6. függelék	22. példa: Illatosított gyermekjáték - citromillatú játék (D-limonén)	Átfogó példa annak ellenőrzésére, hogy a 7. cikk szerinti követelmények alkalmazandók-e az árucikkekből anyag / keverék szándékolt kibocsátására, az 1. ábrán látható folyamatábrán bemutatott általános megközelítés alkalmazásával.
6. függelék	23. példa: Kerékpár - kormánymarkolat, felfújható kerékpártömlők, festett fémváz, kerékabroncsok	Átfogó példa annak ellenőrzésére, hogy a 7. és 33. cikk szerinti követelmények alkalmazandók-e az árucikkekben lévő, jelöltlistán szereplő anyagok esetében, az 1. ábrán látható folyamatábrán bemutatott általános megközelítés alkalmazásával.

2 ANNAK ELDÖNTÉSE, HOGY MI TEKINTHETŐ A REACH-RENDELET SZERINT ÁRUCIKKNEK

Annak meghatározása során, hogy az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó REACH-rendelet szerinti követelmények mennyiben alkalmazandók az EU-ban gyártott, behozott és / vagy forgalomba helyezett tárgyra,⁹ az első lépés annak ellenőrzése, hogy az adott tárgy a REACH-rendelet szerint árucikknek minősül-e vagy sem. A tárgyak lehetnek nagyon egyszerűek, mint például egy papírlap, de nagyon összetettek is, mint például egy laptop, amely számos alkatrészből áll.

A REACH-rendelet 3. cikkének 3. pontja szerint az **árucikk** „*olyan tárgy, amely az előállítás során a funkcióját a kémiai összetételénél nagyobb mértékben meghatározó különleges formát, felületet vagy alakot kap*”.

Az árucikk fogalom meghatározása alapján egy árucikk egy vagy több anyagból vagy keverékből készült tárgy, amely az előállítás során különleges formát, felületet vagy alakot kap. Készülhet természetes anyagokból, mint például fából vagy gyapjúból, vagy szintetikus anyagokból, például polietilénből (a továbbiakban: PE). A háztartások és iparágak legtöbb általánosan használt tárgyai önmagukban lévő árucikkek (például egyetlen darabból készült műanyag csatlakozások, fröccsöntött kerti székek) vagy árucikkeket beépítő tárgyak (például kanapé, jármű, óra, elektronikai berendezés).

Annak eldöntése érdekében, hogy egy tárgy megfelel-e az árucikk REACH szerinti meghatározásának, a tárgy funkcióját és formáját, felületét vagy alakját kell vizsgálni.

Az összeszerelt vagy összeillesztett árucikkek továbbra is árucikkek maradnak mindaddig, amíg megtartják a funkciójukat a kémiai összetételükkel meghatározóbb különleges formájukat, felületüket vagy alakjukat,¹⁰ vagy amíg nem válnak hulladékká.¹¹

2.1 A tárgyak funkciója

Az árucikk definíciójában szereplő „funkció” kifejezést úgy kell értelmezni, mint az a rendeltetési cél, amelyre egy tárgyat használni kívánnak. Hasznos lehet a tárgy felhasználásának eredményét figyelembe venni, ugyanakkor az eredmény minőségére kevesebb figyelmet fordítani. Például egy nyomtató-festékkazetta rendeltetési célja az, hogy tintát vigyen fel a papírra. A „nyomtató-festékkazetta” tárgy magasabb szintű műszaki kidolgozottsága adott esetben fejlettebb funkcionalitást, jobb minőségű eredményt biztosíthat, a funkción, mint olyanon azonban nem változtat. Egy tárgynak több funkciója lehet, és ezek különböző fontosságúak lehetnek (például „kiegészítő funkció”), ezért minden ilyen funkciót figyelembe kell venni annak eldöntésekor, hogy egy tárgy árucikknek minősül vagy sem.

2.2 Egy tárgy formája, felülete és alakja

A tárgy formája, felülete és alakja annak fizikai formáját tükrözi, és a kémiai jellemzőktől eltérőként értelmezhető. A **forma** a tárgy térbeli alakzatát jelenti, azaz a mélységet, a szélességet és a magasságot. A **felület** az egyes tárgyak külső rétegét jelenti. Az **alak** az „alak elemeinek” olyan elrendezését vagy kombinációját jelenti, amely a leginkább megfelel a tárgy rendeltetésének, figyelembe véve többek között a biztonságot, a használhatóságot, illetve kényelmet, a tartósságot és a minőséget.

⁹ A jelen útmutatóban a „tárgy” fogalma főszabály szerint bármely, a szállítói láncban lévő termékre vonatkozhat.

¹⁰ A további szempontokat lásd a 23. példában (6. függelék) a kerékpárabroncsok gyártásához használt peremekkel kapcsolatban.

¹¹ A „hulladék” fogalmát a hulladékokról szóló keretirányelv (2008/98 irányelv) határozza meg.

Egy tárgy formáját, felületét és alakját **nem szabad összetéveszteni azokkal a tárgyat alkotó anyag(ok) kémiai összetételéből eredő fizikai jellemzőkkel**. Az ilyen anyagjellemzők vagy tulajdonságok közé tartoznak például a következők: hasadás, sűrűség, alakíthatóság, elektromos vezetőképesség, keménység, mágnesesség, olvadáspont stb.

1. példa: Szemcseszóró anyag

A szemcseszóráshoz a homoknak, mint robbantási közegnek elsősorban keménynek kell lennie, és éles szemcsékkel kell rendelkeznie (pl. üveg- vagy kőgravírozáshoz). Funkciói például felületek csiszolása, gyalulása, polírozása, súrolása vagy tisztítása. A szemcsék keménysége és hasadási tulajdonságai ebben az esetben a szemcseszóró anyag fő jellemzői.

A szemcseszóró anyagként használt anyagok, például a korund vagy acél keménysége és hasadási tulajdonságai ezen anyagok kémiai összetételétől függenek. A szemcseszóró anyag funkciói elsősorban a fizikai tulajdonságaitól függenek, nem pedig a részecskék formájától, felületétől vagy alakjától. Ezért a szemcseszóró anyag anyagnak vagy keveréknek minősül.

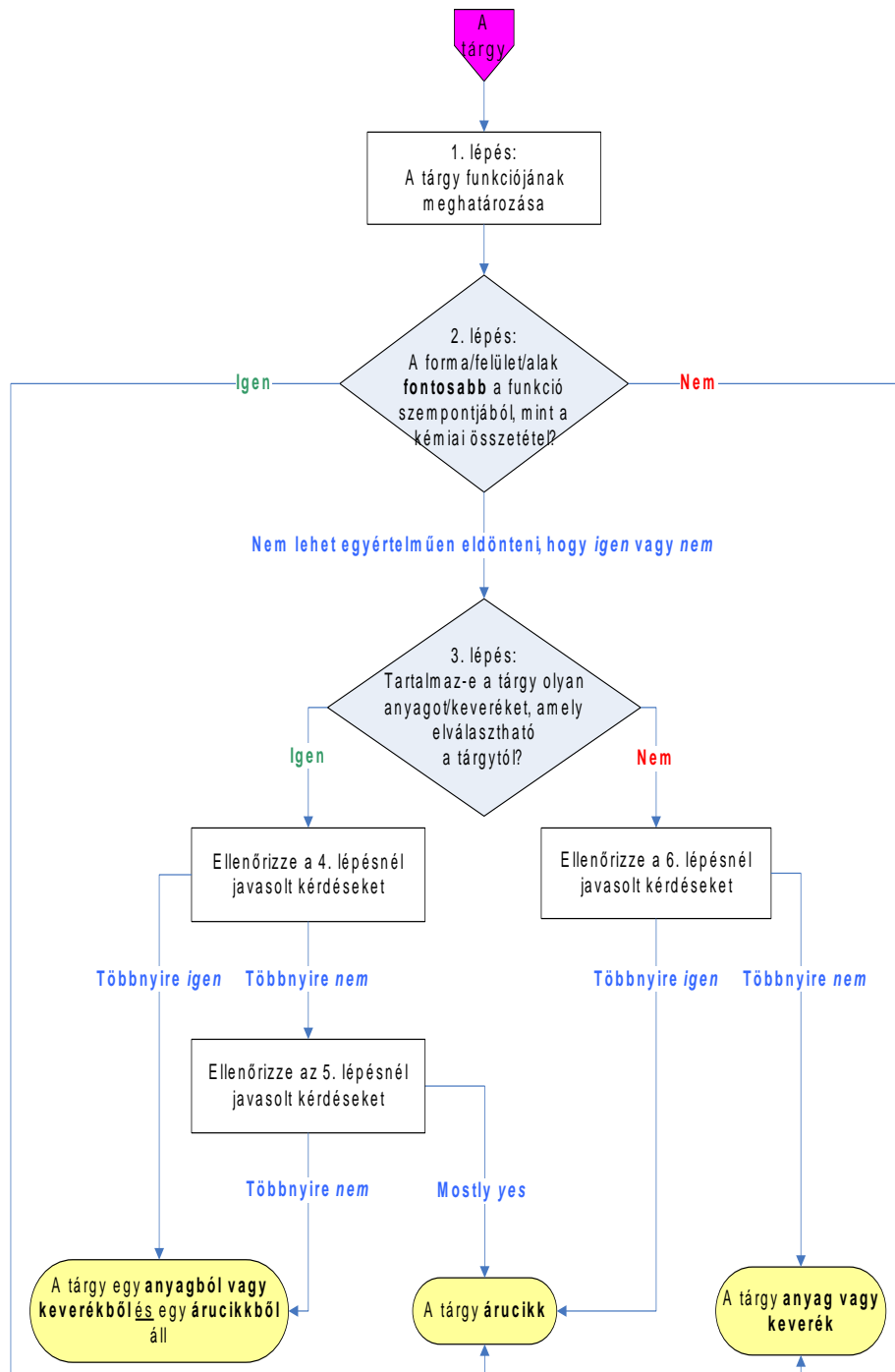
2. példa: Képeslap

A képeslap egy képet vagy rajtot tartalmaz, és elsődlegesen írásra vagy nyomtatásra alkalmasnak kell lennie. A felületnek vagy a papírszálaknak alkalmasnak kell lenni ceruzagrafit, tollakhoz való tinta vagy nyomdafesték felvitelére. Mindezek a tulajdonságok jobban függenek a képeslap formájától és / vagy felszínétől, mint a képeslap előállításához használt anyagok kémiai összetételéből eredő egyéb fizikai jellemzőktől. Ilyen jellemzők például a szakítószilárdság, könnyedség, puhaság és rugalmasság, amelyek javítják a képeslap minőségét, de nem meghatározóak a felhasználását illetően. Ezért a képeslap formája, felülete vagy alakja fontosabb annak funkciója szempontjából, mint a kémiai összetétele. A képeslap árucikknek tekintendő.

Megjegyzendő továbbá, hogy a REACH-rendelet 3. cikkének 3. pontja szerint az árucikk olyan tárgy, amely az előállítás során a funkcióját a kémiai összetételnél nagyobb mértékben meghatározó különleges formát, felületet vagy alakot kap. Ez azt jelenti, hogy az árucikk **formáját, felületét vagy alakját az előállítási folyamat valamely lépése során szándékosan meg kell határozni és az árucikket azzal felruházni**. A gyártott szilárd anyagok jellegükből adódóan meghatározott formát és felületet kapnak (például granulátumok, kristályok, pelyhek, porok stb.). Ezek a formák és felületek szorosan kapcsolódhatnak a gyártott anyagok fizikai tulajdonságaihoz. Ezeket kizárólagosan meghatározhatják a használt kémiai kiindulási anyagok és az alkalmazott gyártási folyamat körülményei is. Mindkét esetben a gyártott anyagok a legnagyobb valószínűséggel (akár önmagukban, akár keverékekben lévő) anyagnak minősülnek, jóllehet a formákat és a felületeket szándékosan is szabályozzák a további feldolgozás optimalizálására és / vagy a szilárd anyag kezelésére irányuló fő rendeltetés szempontjából.

2.3 **Annak eldöntése, hogy egy adott tárgy árucikknek minősül-e vagy sem**

Az alábbi folyamatábra iránymutatást ad annak eldöntéséhez, hogy egy tárgy árucikknek minősül-e vagy sem.

2. ábra: Döntés arról, hogy egy tárgy árucikknek minősül-e vagy sem

1. lépés: Határozza meg a tárgy funkcióját a 2.1. pont alapján.

2. lépés: Hasonlítsa össze a fizikai forma és a kémiai jellemzők fontosságát a tárgy funkciójának meghatározásához. **Ha kétséget kizáróan megállapítható, hogy a tárgy**

formája, felülete vagy alakja **fontosabb** a funkció szempontjából, mint a tárgy kémiai összetétele, akkor a tárgy árucikk. Amennyiben a forma, felület vagy alak ugyanolyan vagy kevésbé fontos, mint a kémiai összetétel, akkor a tárgy anyag vagy keverék.

3. példa: Viaszkréta

A viaszkréta paraffinviaszból és pigmentekből áll, és papíron való színezésre és rajzolásra használják. A paraffinviasz a pigmentek vivőanyagaként (hordozójaként) működik. Mivel formája / felülete / alakja a kréta funkciója (pigmentek felvitele papírra) szempontjából nem bír nagyobb jelentőséggel, mint kémiai összetétele, keveréknek tekintendő.

A következő lépések megtétele előtt határozottan javasoljuk annak értékelését, hogy az árucikk a 4.1. fejezetben meghatározottak szerint „anyagot / keveréket szándékosan kibocsátó árucikknek” minősül-e.

Amennyiben nem határozható meg egyértelműen, hogy a tárgy megfelel-e a REACH-rendelet szerinti árucikk fogalmának vagy sem, akkor alaposabb elemzés szükséges; ehhez **folytassa a 3. lépéssel**. A 3-6. lépéseket úgy alakítottuk ki, hogy támogassák a mélyrehatóbb elemzést a közös jellemzőkkel rendelkező tárgyak egyes nagy (al)csoportjai esetén. Ne feledje, hogy ezek nem foglalnak magukban minden lehetséges tárgyat, ezért adott esetben nem hozható végleges következtetés a vizsgált tárgyra vonatkozóan. Ilyen esetekben az értékelésnek figyelembe kell vennie azokat a különös szempontokat, amelyek lehetővé teszik a fenti munkafolyamat 2. lépésében feltett kérdés megválaszolását.

3. lépés: Határozza meg, hogy a tárgy, amely lehet nagyon egyszerűen vagy akár nagyon kifinomult módon összeállított is, tartalmaz-e olyan anyagot vagy keveréket, amely fizikailag leválasztható róla (pl. kiönthető, kicsavarható belőle). A szóban forgó anyag vagy keverék, amely lehet szilárd, folyékony vagy gáz halmazállapotú, bezárható-e a tárgyba (mint pl. a folyadék a hőmérőben vagy az aeroszol a sprayben), vagy a tárgy ezt a felületén is hordozhatja (mint pl. egy nedves törülköző).

Amennyiben ez igaz a tárgyra, akkor folytassa a 4. lépéssel, ellenkező esetben folytassa a 6. lépéssel.

4. lépés: Annak meghatározásához, hogy a tárgy vegyianyag-tartalma annak szerves részét képezi-e (és ezért a tárgy egésze a REACH-rendeletben meghatározottak szerint árucikknek minősül), vagy az egy olyan anyag / keverék, amelynél a tárgy többi része tartályként vagy hordozóanyagként működik, a következő javasolt kérdéseket kell megválaszolni:

- 4a. kérdés: *Elvileg (ha kényelmetlen, kevésbé kifinomult módon is) képes lenne-e az anyag, illetve a keverék még mindig betölteni az 1. lépésben meghatározott funkciót a tárgyból eltávolítva vagy attól különválasztva, attól függetlenül felhasználva ?*
- 4b. kérdés: *A tárgy az anyagnak, illetve keveréknek vagy annak reakciótermékeinek kibocsátását vagy szabályozott kiadását lehetővé tévő tartály, illetve hordozóanyag szerepét tölti-e be többnyire (azaz az 1. lépés szerint meghatározott funkciónak megfelelően)?*
- 4c. kérdés: *Felhasználódik-e (azaz elhasználódik-e pl. a kémiai vagy fizikai módosulása következtében) vagy megsemmisül-e (azaz a tárgyból kibocsátódik-e) az anyag, illetve keverék a tárgy felhasználási szakaszában, melynek következtében a tárgy használhatatlanná válik, és amely a tárgy hasznos élettartamának végéhez vezet?*

Amennyiben ezekre a kérdésekre adott válasz főként (azaz háromból kétszer vagy háromszor) inkább igenlő, mint *nemleges*, akkor az adott tárgy egy (tartályként vagy hordozóanyagként funkcionáló) árucikk és egy anyag /keverék kombinációjának tekinthető.

Meg kell jegyezni, hogy egy ilyen tárgy importőre vagy szállítója egyúttal az adott anyag / keverék importőrének vagy szállítójának is tekintendő. Mint ilyen importőrnek vagy szállítónak lehetnek a jelen útmutatóban leírt, az árucikkek importőreire és szállítóira vonatkozó kötelezettségeken kívül egyéb kötelezettségei is. Ez azt jelenti, hogy a tartályban vagy hordozóanyagon található anyagokat pl. adott esetben regisztrálni kell vagy biztonsági adatlappal kell ellátni. **Az „egy árucikk és egy anyag / keverék kombinációja” besorolású tárgy importőreinek és szállítóinak ezért külön ellenőrizniük kell, hogy vonatkoznak-e rájuk az árucikkekkel kapcsolatos kötelezettségek és az anyagokra / keverékekre vonatkozó kötelezettségek.** A 3. és a 4. fejezet ismerteti, hogyan lehet az árucikkre vonatkozó kötelezettségeket megállapítani; javasoljuk a [Navigátor](#) használatát (az árucikk felületén lévő vagy az árucikkbe zárt) anyagokra, illetve keverékre vonatkozó kötelezettségek megállapítása érdekében.

4. példa: Nyomtatófesték-kazetta

A fenti javasolt kérdésekre adott válaszok: 4a. ha a nyomtatófestéket / tintát kiveszik a festékkazettából, bár a minőség és a kényelem elvesztésével, de még mindig fel lehet vinni a papírra; 4b. a festékkazetta funkciója az, hogy a nyomtatófestéket / tintát a nyomtató belsejében tartsa, és szabályozza a kibocsátás sebességét és módját; 4c. a festékkazettát a nyomtatófesték / tinta nélkül ártalmatlanítják, amelyet a festékkazetta élettartama alatt használnak el. A kérdésekre adott válaszokból az a következtetés vonható le, hogy a nyomtatófesték-kazetta egy (tartályként funkcionáló) árucikk és egy anyag / keverék kombinációja.

5. lépés: Amennyiben a 4. lépésben feltett javasolt kérdésekre adott válasz többnyire *nemleges*, akkor a következő kérdéseket kell feltenni annak ellenőrzéséhez, hogy az adott tárgy valóban árucikknek tekintendő-e, nem pedig egy (tartályként vagy hordozóanyagként funkcionáló) árucikk és egy anyag / keverék kombinációjának.

5a. kérdés: *Képtelenné válna-e a tárgy az anyagnak, illetve a keveréknek az eltávolítását vagy különválasztását követően a rendeltetésének betöltésére?*

5b. kérdés: *Van-e a tárgynak az anyag, illetve keverék vagy annak reakciótermékeinek kiadásától eltérő fő funkciója?*

5c. kérdés: *Hasznos élettartamának végén, azaz ártalmatlanításakor rendszerint együtt semmisítik-e meg a tárgyat az anyaggal, illetve a keverékkel?*

Amennyiben ezekre a kérdésekre adott válasz többnyire *igenlő* és nem *nemleges*, akkor a tárgy funkcióját valószínűleg inkább a fizikai tulajdonságok, a forma, a felület és az alak határozzák meg inkább, nem pedig a kémiai összetétel. A tárgy tehát egy szervesen hozzátartozó anyaggal / keverékkel rendelkező árucikknek tekintendő (azaz az anyag / keverék az árucikk szerves részét képezi). Az árucikk szerves részét képező (önmagukban vagy keverékben előforduló) anyagokat csak a 4.2. alpontban ismertetett feltételek teljesülése esetén kell regisztrálni.

5. példa: Hőmérő

A fenti kérdésekre adott válaszok: 5a. az üres hőmérő nem mutatná a hőmérsékletet, így a tárgy már nem lenne hasznos; 5b. a hőmérő fő funkciója a hőmérséklet jelzése, nem egy anyag vagy keverék szállítása; 5c. a hőmérőt általában kémiai tartalmával együtt ártalmatlanítják.

Tehát ezekre a kérdésekre adott válaszokból az a következtetést vonható le, hogy a hőmérő árucikk, és a folyadék annak szerves részét képezi.

A 3. függelék további példákat mutat be a tartályokban vagy hordozóanyagokon lévő anyagok / keverékek határesetekre.

6. lépés: A 3. lépésben végzett értékelés szerint a tárgy nem tartalmaz olyan anyagot vagy keveréket, amely fizikailag leválasztható róla. Annak eldöntése azonban, hogy a tárgy megfelel-e a REACH-rendelet szerinti árucikk fogalmának vagy sem, bizonyos esetekben még mindig további nehézségeket okozhat. Mindennapi példák a nyersanyagok és a félkész termékek, amelyeket további feldolgozásnak vetnek alá, amíg végtermékké válnak, de más esetek is lehetségesek. Ezekben az esetekben a következő javasolt kérdések használhatók annak érdekében, hogy jobban meg lehessen határozni, hogy a tárgy árucikknek minősül-e vagy sem. Ezek a kérdések csak arra használhatók, hogy elősegítsék a kémiai összetétel, illetve a forma / felület / alak funkció szempontjából való fontosságának értékelését, és így az árucikk fogalom meghatározásának alkalmazását könnyítik meg.

6a. kérdés: *Van a tárgynak a további feldolgozáson kívül más funkciója is?*

Ha a tárgynak többnyire vannak más funkciói (azaz végfelhasználási funkciói), akkor az annak jelzése lehet, hogy az adott tárgy árucikk a REACH-rendelet fogalom meghatározása szerint.

6b. kérdés: *Elsősorban a tárgy formája, felülete és alakja (és kevésbé a kémiai összetétele) miatt hozza-e forgalomba az eladó a tárgyat, és/vagy érdekli-e a vevőt a vásárlásakor?*

Amennyiben a tárgy főként annak formája/felülete/alakja miatt kerül forgalomba vagy beszerzésre, akkor ez arra utaló jel, hogy a tárgy árucikk.

6c. kérdés: *Amennyiben a tárgy további feldolgozásra kerül, akkor csak „kis mértékű feldolgozási műveletek”-en esik-e át, azaz a formája nem változik jelentősen meg?*

„Kis mértékű feldolgozási műveletek”, úgymint fúrás, felületcsiszolás vagy bevonattal ellátás következtében a tárgy formája, felülete vagy alakja valamely funkció betöltésére alkalmasabbá válhat vagy módosulhat, így ezeket gyakran már árucikknek számító tárgyak esetén alkalmazzák. Így, ha kizárólag „kis mértékű feldolgozási műveletek”-et alkalmaznak, akkor ez arra utaló jel, hogy a tárgy árucikk.

A tárgy formájában nagy változásokkal, azaz a tárgy mélységében, szélességében és magasságában változásokkal járó feldolgozási műveletek nem tekinthetők „kis mértékű feldolgozási műveletek”-nek. Ezek lehetnek például elsődleges formázási folyamatok (mint pl. öntés vagy szinterezés) vagy alakító folyamatok (mint pl. sajtolás, kovácsolás vagy hengerelés). Amennyiben a tárgy a további feldolgozás során megőrzi a rá jellemző kiterjedéseknek legalább az egyikét (mélységét, szélességét és/vagy magasságát), akkor az eljárás „kis mértékű feldolgozási művelet”-nek tekinthető.

6d. kérdés: *Ha további feldolgozás alá vetik a tárgyat, akkor annak kémiai összetétele ugyanaz marad?*

Ha a következő feldolgozási lépések során a tárgy kémiai összetétele megváltozik, akkor ez azt jelezheti, hogy a tárgy keverék. Egy árucikként besorolt tárgy egyes feldolgozási műveletei azonban megváltoztathatják annak általános kémiai összetételét, anélkül, hogy a tárgy árucikként történő besorolása megváltozna. Ilyen hatással van például a nyomtatás a felületre, a festés, a bevonatok felvitele, színezés stb.

Nem feltétlenül minden kérdés alkalmazható minden tárgy esetében, és a kérdésekre adott válaszoknak mint bizonyítékoknak a súlya esetenként eltérő lehet. Annak eldöntésekor azonban, hogy az adott tárgy árucikknek minősül-e vagy sem, a vonatkozó javasolt kérdésekre adott válaszok közül az összeset figyelembe kell venni, és nem csak egy bizonyos kérdésre adott választ. **Ha a válaszok döntően igenlőek, az arra utal, hogy a tárgy árucikk. Ha a válaszok döntően nemlegesek, az arra utal, hogy a tárgy anyag vagy keverék.** A 4. függelék azt mutatja be, hogyan kell ezeket az javasolt kérdéseket alkalmazni, és négy különböző ipari ágazatból ismertet példákat.

A 6. lépést úgy alakítottuk ki, hogy támogassa az anyagból / keverékből árucikké való átalakulás pontjának meghatározását és a további feldolgozás alá kerülő tárgyak értékelését. A 6a. és 6b. javasolt kérdésre adott válasz nem feltétlenül lehet hasznos végleges következtetés levonására olyan tárgyakkal kapcsolatban, amelyeket nem terveznek tovább feldolgozni (és ezért a 6c. és a 6d. kérdés nem alkalmazható). Ez például olyan anyagot vagy keveréket tartalmazó tárgyakra vonatkozik, amelyeket fizikailag nem lehet szétválasztani, és nem további feldolgozás céljából állítják elő vagy gyártják azokat, hanem konkrét funkciót töltenek be végfelhasználásuk során (pl. alumínium gyártásához használt szénelektrodák, kizárólag csiszolóanyagból készült csiszolókorongok). Ilyen esetekben szükség lehet mélyrehatóbb elemzésre a 2. lépésben felsorolt kérdés pontosabb megválaszolásához. Ezt úgy kell elvégezni, hogy figyelembe veszik az adott tárgyra vonatkozó különös szempontokat.

2.4 Mi minősül összetett tárgynak?

A jelen útmutatóban az „összetett tárgy” fogalma^{12,13} minden olyan tárgyra vonatkozik, amely egynél több árucikkből készül. Az összetett tárgyakban több árucikket különböző módon lehet összeilleszteni vagy összeszerelni. Minél több árucikkből készül, annál összetettebb lesz a tárgy.

A 3. ábrán példák láthatók arról, hogyan építhetők be az árucikkek az összetett tárgyakba.

¹² A jelen dokumentumban szereplő „összetett tárgy” kifejezés megegyezik a Bíróság által a C-106/14. sz. ügyben hozott ítéletben alkalmazott „összetett termék” kifejezéssel.

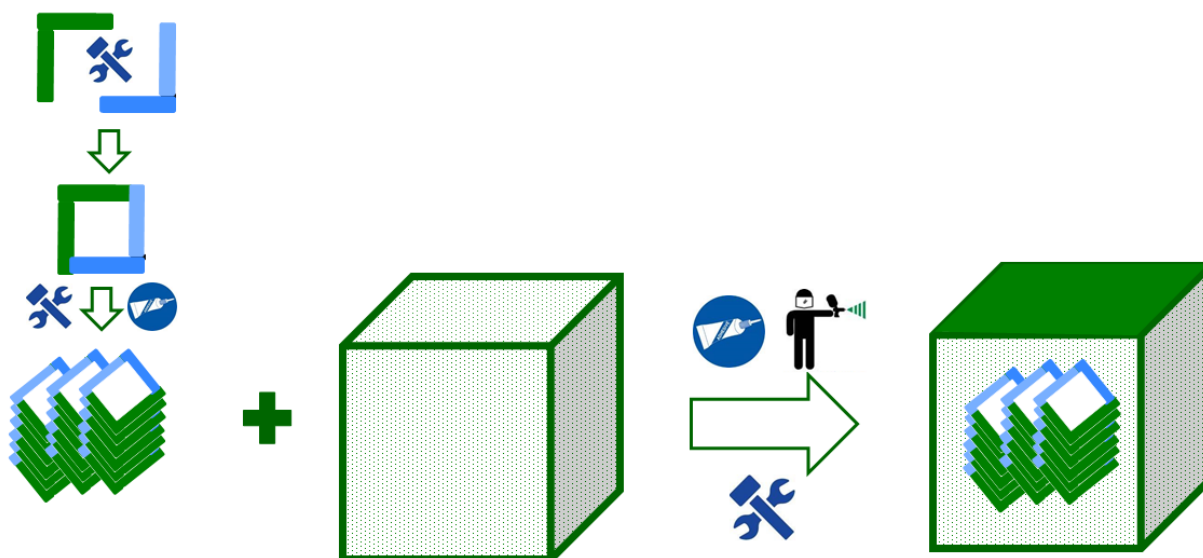
¹³ Az összetett tárgyakban összeszerelt vagy összeillesztett árucikkek továbbra is árucikkek maradnak mindaddig, amíg nem vesztik el – a 2. fejezet bevezetőjében ismertetett – árucikként való minősítésüket. Az a kérdés, hogy egy összetett tárgy önmagában megfelel-e az árucikk fogalom meghatározásának, kizárólag a REACH 3. cikkének 3. pontjában meghatározott kritériumok alapján történő meghatározástól függ, ahogyan azt az előző alfejezetekben kifejtettük.

3. ábra: Az összetett tárgyak típusai

Összetett tárgy például továbbá a hőmérő (lásd az 5. példát), mivel egynél több árucikkből áll, és egy anyag / keverék a szerves részét képezi.

A jelen útmutatóban a „nagyon összetett tárgyak” kifejezés, amint azt az alábbi 4. ábra általánosságban szemlélteti, a 3. ábrán ismertetett egyszerűbb összetett tárgyak, valamint további árucikkek kombinációira utal. A nagyon összetett tárgyakra példaként említhetők a több csatlakozóaljzatos elosztósorok, a kanapék, a kerékpárok, a mobiltelefonok, a számítógépek, a videokamerák, az autók és a repülőgépek.

4. ábra: Egy nagyon összetett tárgy bemutatása

2.5 Csomagolás

Az anyagok, a keverékek és az árucikkek csomagolásban, például kartonpapírban, műanyag fóliában vagy konzervdobozban tárolhatók. A csomagolás legfőbb funkciói főszabály szerint az alábbiak lehetnek: anyagok vagy keverékek tárolása és szállítása, a csomagolt termék védelme, valamint bemutatási vagy esztétikai cél. Sok esetben

hozzájárul az emberek és a környezet biztonságához a tartalom kezelése vagy használata során. Ezért a csomagolást árucikknek kell tekinteni, mivel a fent említett funkciók szempontjából annak formája, felülete vagy alakja fontosabb, mint a kémiai összetétele. A **csomagolás nem része** a csomagolt **anyagnak, keveréknek vagy árucikknek**. Ezért a REACH értelmében **külön árucikknek kell tekinteni**, és ugyanazok a követelmények vonatkoznak rájuk, mint bármely más árucikkre.

2.6 A következtetések dokumentálása

Az árucikkek azon **előállítóit**, akik az anyagot vagy keveréket a árucikkeik előállítása során használják fel, a REACH alapján az anyag(ok) továbbfelhasználóinak kell tekinteni. A REACH-rendelet 36. cikkének (1) bekezdése¹⁴ alapján az árucikkek azon előállítóinak, akik olyan anyagot (vagy keveréket) használnak fel árucikkeik gyártásához, amely REACH szerinti kötelezettségeket von maga után, rendelkezésre kell bocsátaniuk a REACH szerinti kötelezettségek végrehajtásához szükséges összes információt.

Mind az **előállítóknak**, mind az **importőröknek** ajánlott dokumentálni a megfelelőségértékelés eredményeit még abban az esetben is, ha arra a következtetésre jutottak, hogy a REACH szerinti kötelezettségek nem alkalmazandók. Ez magában foglalja például a következők dokumentálását:

- Információ kérése az anyagok, keverékek vagy árucikkek szállítójától,
- az ezen szállítótól kapott információk, beleértve a tanúsítványokat és az általuk szolgáltatott egyéb releváns információkat,
- döntés arról, hogy egy adott tárgy árucikknek, anyagnak vagy keveréknek minősül-e ,
- annak ellenőrzése – *többek között* a szállítótól kapott információk alapján –, hogy meghatározott követelmények vonatkoznak-e a tárgyakra.

Ezeknek a dokumentálását általában az árucikkek **előállítóinak** és **importőreinek** kell elvégezni. Ez elősegíti a REACH követelményeinek való megfelelés igazolását a vevők és a (ellenőrző, illetve végrehajtó) hatóságok számára.

Az iparági szövetségek és egyéb szervezetek által összeállított ellenőrzőlisták vagy egyéb szabványosított eszközök segíthetik a cégeket a REACH-rendelet szerinti megfelelőségellenőrzések dokumentálásában.

¹⁴ „Minden egyes gyártó, importőr, továbbfelhasználó vagy forgalmazó összegyűjti az e rendelet szerinti kötelezései végrehajtásához szükséges információkat, és azokat az anyagnak vagy keveréknek az általa utoljára történő gyártását, behozatalát, szállítását vagy felhasználását követően legalább 10 éven át megőrzi. [...]”

3 AZ ÁRUCIKKEKBEN TALÁLHATÓ, JELÖLTLISTÁN SZEREPLŐ ANYAGOKKAL KAPCSOLATOS KÖVETELMÉNYEK

A REACH szerint az árucikkek minden előállítója, importőre és szállítója felel az általa az EU-ban forgalomba hozott árucikkek biztonságos felhasználásáért. Ez különösen abban az esetben érvényes, ha az árucikkek olyan anyagokat tartalmaznak, amelyeknek nagyon súlyos hatása lehet az emberi egészségre és a környezetre. A REACH alapján az árucikkekben lévő ilyen anyagok felhasználása miatt szükséges magas fokú védelem biztosítása érdekében ezen anyagok árucikkekben való jelenlétét és a biztonságos felhasználásra vonatkozó minden releváns információt nyilvánosságra kell hozni és közölni kell a szállítói láncban, mivel ez jelenti a megfelelő kockázatkezelési intézkedések azonosításának és alkalmazásának előfeltételét.

3.1 A jelöltlistán szereplő anyagok

A REACH-rendelet 57. cikkében meghatározott kritériumok közül egy vagy több kritériumnak megfelelő anyagok különös aggodalomra okot adó anyagként (Substances of Very High Concern, a továbbiakban: SVHC) azonosíthatók, és felvehetők az engedélyezési [jelöltlistára](#). Ezek az SVHC-k lehetnek:

olyan anyagok, amelyek teljesítik azon kritériumokat, amelyek alapján az 1A vagy 1B kategóriába tartozó rákkeltő, mutagén és/vagy reprodukciót károsító (carcinogenic, mutagenic or reprotoxic, a továbbiakban: CMR) anyagként sorolják be

perzisztens, bioakkumulatív és mérgező (persistent, bioaccumulative and toxic, a továbbiakban: PBT) anyagok, vagy nagyon perzisztens és nagyon bioakkumulatív (very persistent and very bioaccumulative, a továbbiakban: vPvB) anyagok

eseti alapon azonosított anyagok, amelyek esetében tudományosan igazolható módon megállapítják, hogy valószínűleg olyan súlyos hatást gyakorolnak az emberi egészségre és a környezetre, amelyek azonos mértékű aggodalomra adnak okot, pl. endokrin rendszert károsító anyagok

A [jelöltlista](#) az ECHA honlapján érhető el. A listát a REACH-rendelet 59. cikkében leírt eljárás (SVHC azonosítása) szerint állították össze. Ha az árucikkek jelöltlistán szereplő anyagot tartalmaznak, akkor ez bizonyos kötelezettségekkel járhat az ezen árucikkeket előállító, importáló vagy szállító vállalatok számára. Ezeket a kötelezettségeket a következő pontok ismertetik.

Fontos megjegyezni, hogy a jelöltlistát rendszeresen aktualizálják, amikor több anyagot azonosítanak SVHC-ként. Az érdekelt felek előzetesen értesülhetnek azokról az anyagokról, amelyeket SVHC-ként javasoltak a jelöltlistára történő felvétel érdekében az ECHA honlapján található [szándéknyilatkozatok nyilvántartása](#) (Registry of Intentions, a továbbiakban: ROI) útján.

Mielőtt jeleznék az SVHC azonosítására vonatkozó XV. melléklet szerinti dokumentáció összeállítására irányuló szándékot, a tagállamok illetékes hatóságai (Member State Competent Authority, MSCA) vagy az ECHA gyakran elkészítik a kockázatkezelési lehetőségek elemzését (Risk management option analysis, a továbbiakban: RMOA). Az RMOA olyan önkéntes, vagyis jogszabályban elő nem írt eljárás, amely előmozdítja az olyan anyagokkal kapcsolatos előzetes megbeszélést, amelyek további szabályozási lépéseket igényelhetnek.¹⁵ Az ECHA honlapján a [Nyilvános tevékenységek koordinációs](#)

¹⁵ Az RMOA-val kapcsolatos további részletekért lásd az ECHA honlapján az erre a célra összeállított weboldalt: <http://echa.europa.eu/addressing-chemicals-of-concern/substances-of-potential-concern/rmoa>

[eszköze \(Public Activities Coordination Tool, a továbbiakban: PACT\)](#) sorolja fel azokat az anyagokat, amelyek esetében az RMOA befejeződött vagy folyamatban van. A PACT olyan anyagokra vonatkozó információkat is tartalmaz, amelyek esetében a PBT / vPvB tulajdonságokra vagy az endokrin rendszert károsító tulajdonságokra vonatkozóan informális veszélyértékelést végeztek, vagy ilyen veszélyértékelés van folyamatban. A közzétett RMOA meghatározza, hogy szükség van-e a szabályozási kockázatkezelésre. Ez a PACT útján történő előzetes értesítés lehetővé teszi, hogy például az érdekelt felek és a lakosság megtudja, hogy mely anyagokat vizsgálja az ECHA vagy az MSCA-k az esetleges SVHC-ként való azonosítás céljából. Ha az RMOA arra a következtetésre jut, hogy a legmegfelelőbb szabályozási kockázatkezelési intézkedés az SVHC-ként való azonosítás, ennek szándékát fel kell venni a RoI-ba. A PACT és a RoI elősegíti az időben történő felkészülést a lehetséges kötelezettségeknek való megfelelés tekintetében, amelyre akkor kerülhet sor, amikor az anyag végül felvételre kerül a jelöltlistára. **Az árucikkek előállítóinak, importőreinek és szállítóinak tanácsos az ECHA honlapján a PACT-ot és a RoI-t folyamatosan ellenőrizni.**

Fontos megjegyezni, hogy a jelen fejezet további részeiben leírt jogi kötelezettségek csak a [jelöltlistán](#) szereplő anyagokra alkalmazandók. Más információforrások, mint például a fentebb említettek, csupán arra szolgálnak, hogy segítsenek a vállalatoknak azon anyagok azonosításában, amelyek hatósági ellenőrzés alatt állnak, és amelyek a jövőben szerepelhetnek a jelöltlistán.

3.2 Az árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyagokra vonatkozó információk közlése és ezen anyagok bejelentése

Az anyag SVHC-ként való azonosítása és annak a jelöltlistára való felvétele az anyagot tartalmazó árucikkek uniós előállítói és importőrei számára bizonyos feltételek mellett tájékoztatási és bejelentési kötelezettséget keletkeztet. Továbbá tájékoztatási kötelezettségekkel járhat az árucikkek más szállítói, például a forgalmazók számára. Ezek a követelmények arra irányulnak, hogy biztosítsák a vegyi anyagoknak az előállított és behozott árucikkekben történő biztonságos felhasználását, végső soron hozzájárulva az emberi egészségre és a környezetre jelentett kockázat csökkentéséhez.

3.2.1 Információk közlése a szállítói láncban lefelé

A REACH-rendelet 33. cikkének célja annak biztosítása, hogy a szállítói láncban lefelé az **árucikkek** végfelhasználók – beleértve a fogyasztókat is – általi **biztonságos felhasználását lehetővé tévő** elegendő információt közöljenek. A szállítói láncon keresztüli információáramlás lehetővé teszi valamennyi szereplő számára, hogy az árucikk általuk történő használata során megfelelő kockázatkezelési intézkedéseket alkalmazzanak a jelöltlistán szereplő anyagokat tartalmazó árucikkek biztonságos felhasználásának biztosítása érdekében. Az információnak lehetővé kell tennie a szállítói lánc szereplői és a fogyasztók számára, hogy tudatos vásárlói döntéseket hozzanak az általuk megvásárlandó árucikkekről.

Az anyagot tartalmazó árucikk szállítója köteles az árucikk átvevőjét (33. cikk (1) bekezdése) vagy a fogyasztót (33. cikk (2) bekezdése) a rendelkezésére álló releváns biztonsági információkkal ellátni, amennyiben mindkét alábbi feltétel teljesül:

- Az anyag szerepel az engedélyezési jelöltlistán, és
- az anyag az előállított és/vagy behozott árucikkekben 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban van jelen.

Az információkat az árucikk **átvevőjének**¹⁶ akkor kell megadni, amikor az **árucikket** első alkalommal **szállítják** az anyagnak a jelöltlistára való felvételét követően, míg a **fogyasztó számára a fogyasztó kérésére**, a kérés kézhezvételétől számított 45 napon belül díjmentesen kell biztosítani.

Ha semmilyen különleges információra nincs szükség a jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazó árucikk biztonságos felhasználásának lehetővé tételéhez, például amikor az expozíció kizárható a termék minden életciklusának szakaszában, beleértve az ártalmatlanítást is,¹⁷ **legalább a szóban forgó anyag nevét közölni kell** a termék átvevőivel vagy a fogyasztókkal. A rendelkezésre bocsátott információnak világossá kell tenni, hogy az anyag szerepel a legutóbb aktualizált jelöltlistán, és hogy ez az információ közlésének az oka.

Ami általában az árucikkekben előforduló anyagokra vonatkozó információközlési kötelezettséget (vagyis az átvevők és a fogyasztók tájékoztatását) illeti, felhívjuk a figyelmét az alábbiakra:

- A jelöltlistán szereplő anyag 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéke minden szállított árucikkre vonatkozik. Ez a határérték több összeillesztett vagy összeszerelt árucikkből készült tárgy minden egyes árucikkére vonatkozik.
- Ezek a kötelezettségek nincsenek mennyiséghez kötve.
- A fogyasztóknak árucikkeket szállító forgalmazó nem teljesíti a fogyasztó kérésére a vele szemben fennálló tájékoztatási kötelezettségét azáltal, hogy a fogyasztót a saját szállítójához vagy az árucikkek előállítójához, illetve importőréhez irányítja.
- A tájékoztatási kötelezettségek a jelöltlistán szereplő anyagnak az árucikkekben való jelenlétéből következnek. Ezek a kötelezettségek attól függetlenül alkalmazandók, hogy a szállító tudomással bír-e az anyagok jelenlétéről vagy sem. Ezért a szállító érdeke, hogy tájékoztatást kérjen a jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétéről.
- A fogyasztó kérésére történő információközlés független attól, hogy a szóban forgó fogyasztó megvásárolta-e az árucikket.

3.2.2 Az árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyagok bejelentése

Az árucikkek importőreinek és előállítóinak a REACH 7. cikkének (2) bekezdése szerinti bejelentési kötelezettsége arra irányul, hogy az ECHA és a tagállamok illetékes hatóságai tájékoztatást kapjanak a jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétéről. Ez az információ felhasználható annak megállapítására, hogy szükség van-e a REACH-rendelet (engedélyezés és korlátozás) vagy más uniós jogszabályok szerinti szabályozási kockázatkezelési eljárás kezdeményezésére. A bejelentésekben található nem bizalmas információkat az érdekelt felek és a lakosság számára is elérhetővé teszik az ECHA honlapján. Ez része az ECHA arra irányuló kötelezettségvállalásának, hogy a lakosság minél több információt kapjon az árucikkekben lévő, jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétéről. Ez viszont arra ösztönözheti a szállítói lánc szereplőit, hogy teljesítsék az árucikkek biztonságos felhasználásához szükséges megfelelő információk közlésére vonatkozó jogi kötelezettségeiket.

Az árucikkekben lévő anyagot az árucikkek előállítói és importőrei kötelesek bejelenteni, ha a 7. cikk (2) bekezdésének minden alábbi feltétele teljesül:

¹⁶ Az „átvevő” kifejezés az ipari vagy foglalkozásszerű felhasználókra és a forgalmazókra utal, a fogyasztókra nem.

¹⁷ Ajánlott azokat az okokat dokumentálni, amelyek ahhoz a következtetéshez vezetnek, hogy a termék biztonságos felhasználásának lehetővé tétele érdekében nem szükséges az anyag nevén kívül más információ megadása (lásd a 2.6 alpontot).

Az anyag szerepel az engedélyezési jelöltlistán, és
az anyag az előállított és/vagy behozott árucikkekben 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban van jelen, és
az összes előállított és/vagy behozott árucikkben 0,1 tömegszázalék fölötti koncentrációban jelenlévő anyag össz mennyisége szereplőnként meghaladja az évi 1 tonnát, és
mentesség nem alkalmazható (a további részleteket lásd a 3.3. alpontban).

Az anyag 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéke minden egyes előállított vagy behozott árucikkre vonatkozik. Ez a határérték az összetett tárgyat alkotó minden egyes árucikkre vonatkozik. Egy összetett tárgy importőre az összetett tárgyat alkotó különböző árucikkek importőre is, ezért mindegyikről rendelkeznie kell a szükséges információval ahhoz, hogy teljesíteni tudja a bejelentési kötelezettségeket.

Az olyan árucikket tartalmazó összetett tárgy uniós előállítójának, amely releváns koncentrációban tartalmaz jelöltlistán szereplő anyagot, nem kell bejelentenie az adott árucikkben lévő, jelöltlistán szereplő anyagot, ha azt egy uniós szállítótól kapta. Ebben az esetben a jelöltlistán szereplő anyagot már bejelentette az uniós importőr vagy előállító.

Mivel az árucikkben lévő anyagot, nem pedig az árucikket jelentették be, az ugyanazon árucikkben előforduló minden egyes, jelöltlistán szereplő anyagot külön be kell jelenteni, amennyiben a fentebb felsorolt feltételek teljesülnek. Ezzel szemben, ha egy uniós szereplő több olyan árucikket gyárt vagy importál, amelyek ugyanazt a jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazzák, amit be kell jelenteni, elegendő egyszer bejelenteni ezt az anyagot.

6. példa: Festett iratcsipesz

A festett iratcsipeszt egy mindkét szélén lyukas festett hajlított acéllemezből, valamint két hajlított merev fémhuzalú fogantyú összeszerelésével állítják elő.

- A jelöltlistán szereplő anyag 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértékét a hajlított acélszalag és minden egyes fogantyú vonatkozásában vizsgálni kell.
- A festett iratcsipesz importőrének meg kell kapnia a szükséges információkat a nem uniós szállítótól, hogy értékelhesse ezen árucikk mindegyike vonatkozásában a bejelentési feltételeket, és amennyiben teljesülnek, bejelentést kell tennie az ECHA-hoz. A bejelentés szempontjából a fogantyúk csoportosíthatók, mert azonos típusú árucikkek.
- A festett hajlított acélszalag uniós előállítójának meg kell kapnia a szükséges információkat a festék szállítótól, hogy értékelhesse az előállított árucikk vonatkozásában a bejelentési feltételeket, és amennyiben teljesülnek, bejelentést kell tennie az ECHA-hoz.
- Nem terheli bejelentési kötelezettség azt az uniós szereplőt, aki pusztán összeszereli a fogantyúkat és a festett hajlított acélszalagot a festett iratcsipesz előállítás érdekében. A bejelentési kötelezettségek a szállítói láncban fentebb álló szereplőkre vonatkoznak (azaz a huzal, az acélfólia vagy a festett hajlított acélszalag gyártóira és importőreire).

Nem vonatkozik a bejelentési kötelezettség az olyan árucikkekben előforduló anyagra, amelyeket az anyagnak az engedélyezési jelöltlistára történő felvétele előtt állítottak elő, illetve hoztak be.

A 3. és 4. táblázat tartalmaz néhány jellemző forgatókönyvet, amelyek szemléltetik, hogy a szállítói láncban kinek kell megtenni a bejelentést az összetett tárgyakba beépített árucikkek, a bevonattal ellátott árucikkek és a bevonattal ellátott összetett tárgyak esetén. A 3. táblázat az EU-ban összeszerelt, összeillesztett vagy bevonattal ellátott tárgyakra, míg a 4. táblázat a behozott összetett tárgyakra összpontosít. Meg kell jegyezni, hogy az alapelveket egyszerű forgatókönyvek szemléltetik, de ezek az elvek a bonyolultabb esetek és az összetettebb szállítói láncok esetén is érvényesek.

3. táblázat: Az EU-ban összeszerelt, összeillesztett vagy bevonattal ellátott tárgyak esetén a szállítói láncban a bejelentési kötelezettségeket bemutató forgatókönyvek¹⁸

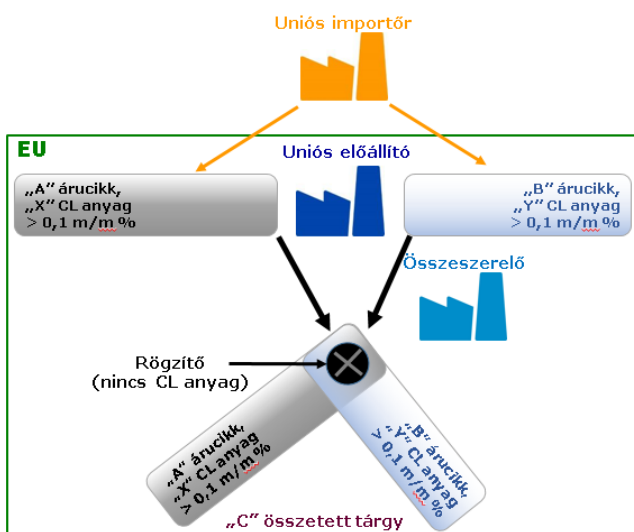
Az EU-ban összeszerelt, összeillesztett vagy bevonattal ellátott tárgyak

1. forgatókönyv: Az EU-ban mechanikusan összeszerelt árucikkek

Leírás: Egy uniós szereplő, úgynevezett „összeszerelő” mechanikusan, egy rögzítő segítségével szereli össze „A” és „B” árucikket, azaz új anyag vagy keverék alkalmazása nélkül.

- „A” árucikk a jelöltlistán szereplő „X” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazza
- „B” árucikk a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazza
- A rögzítő nem tartalmaz jelöltlistán szereplő anyagot

Az összeszerelő „C” összetett tárgy összeszerelésekor nem használ jelöltlistán szereplő, önmagában vagy keverékben előforduló anyagot.

CL anyag: jelöltlistán szereplő anyag

Bejelentési kötelezettségek:

Az „A” és „B” árucikk **uniós importőre** vagy **előállítója** köteles:

- „A” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „X” anyagot bejelenteni;
- „B” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot bejelenteni.

A „C” összetett tárgy **összeszerelője**: nem kell bejelentést tennie, mert az „A” és a „B” árucikk uniós importőrért vagy előállítóját terheli a bejelentési kötelezettség (a szállítói láncban felfelé).

2. forgatókönyv: Egy összeszerelő árucikkeket illeszt össze egy anyaggal vagy egy keverékkel az EU-ban

Leírás: Egy uniós szereplő, úgynevezett „összeszerelő” „D” összetett tárgyat készít úgy, hogy „A” és „B” árucikket egy olyan keverékkel illeszt össze, ami egy jelöltlistán szereplő anyagot tartalmaz.

- „A” árucikk a jelöltlistán szereplő „X” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó

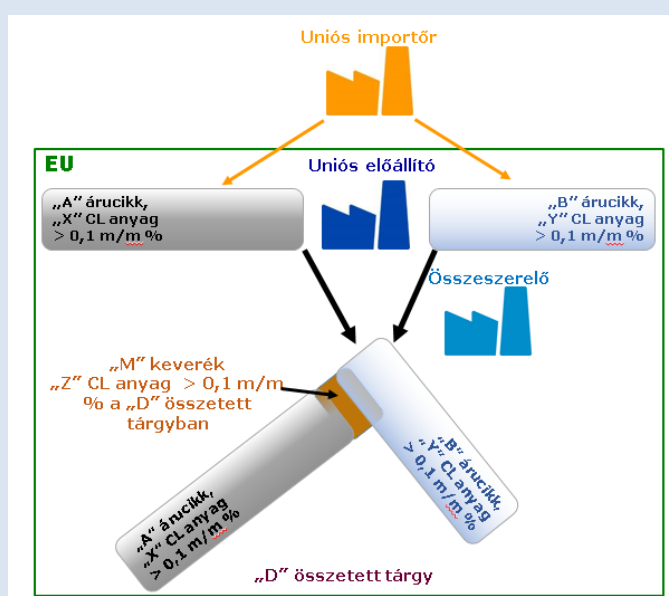
¹⁸ Az alábbi forgatókönyvek mindegyikében azt feltételezzük, hogy az 1 tonna/év (t/év) küszöbértéket túllépték.

Az EU-ban összeszerelt, összeillesztett vagy bevonattal ellátott tárgyak

koncentrációban tartalmazza

- „B” árucikk a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazza
- Az „A” és „B” árucikk összeillesztéséhez használt „M” keverék (pl. ragasztóanyag, forrasztásra szolgáló szer) a jelöltlistán szereplő „Z” anyagot tartalmazza; a „D” összetett tárgyban ez az anyag 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban van jelen.

Ebben az esetben az összeszerelő a „D” összetett tárgy összeszerelésekor egy olyan keveréket használ, ami a jelöltlistán szereplő „Z” anyagot tartalmazza.

Bejelentési kötelezettségek:

Az „A” és a „B” árucikk **uniós importőre** vagy **előállítója** köteles:

- „A” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „X” anyagot bejelenteni;
- „B” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot bejelenteni.

A „D” összetett tárgy **összeszerelője** köteles:

- a „D” összetett tárgyban található, jelöltlistán szereplő „Z” anyagot bejelenteni.

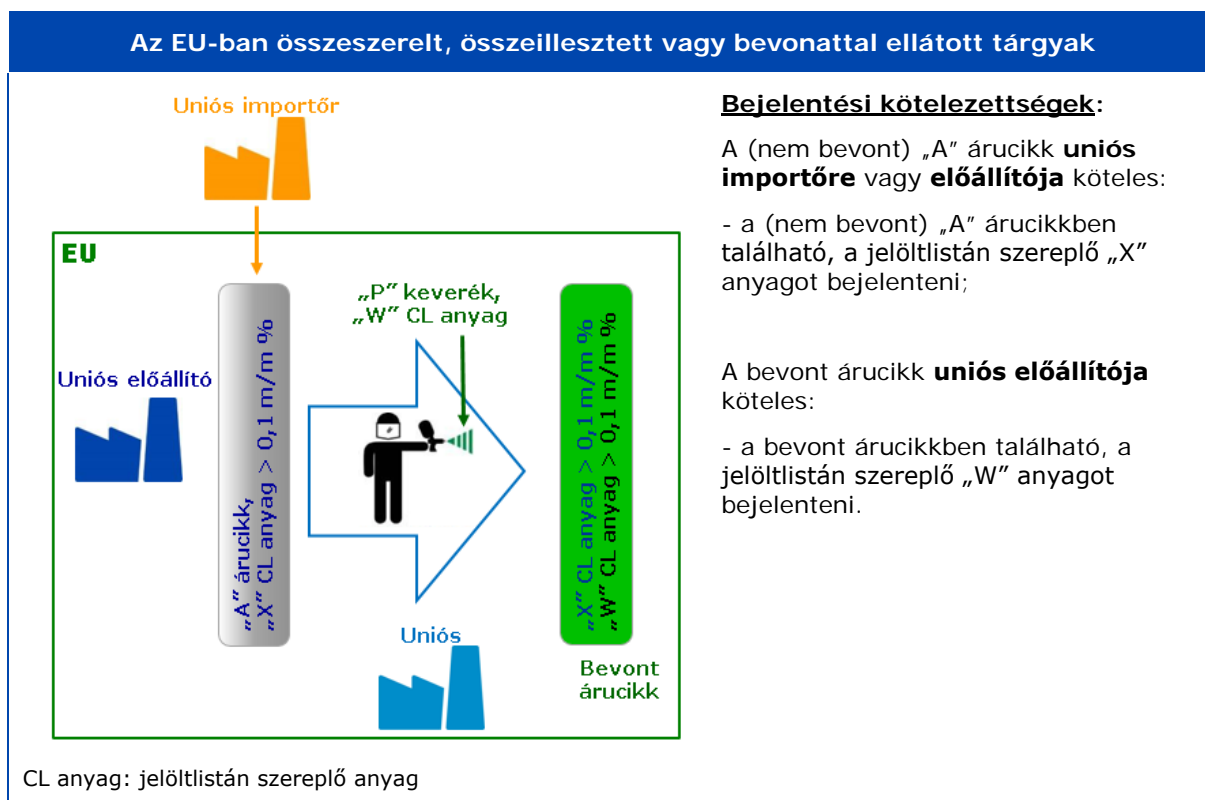
CL anyag: jelöltlistán szereplő anyag

3. forgatókönyv: Az előállított vagy behozott árucikket anyaggal vagy keverékkel vonnak be az EU-ban

Leírás: egy uniós előállító egy árucikket egy olyan (bevonó) keverékkel von be, amely egy jelöltlistán szereplő anyagot tartalmaz.

- A (nem bevont) „A” árucikk a jelöltlistán szereplő „X” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazza.
- Az „A” árucikk bevonásához használt „P” keverék (pl. festék) a jelöltlistán szereplő „W” anyagot tartalmazza; a bevont árucikkben ez az anyag 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban van jelen.

Az árucikket bevonó uniós szereplő a jelöltlistán szereplő „W” anyagot építi be az árucikkbe a bevonási művelet során.

Ha az uniós szállító az általa szállított árucikket összeszerelő, összeillesztő vagy bevonattal ellátó uniós szereplőt a 33. cikk (1) bekezdése alapján arról tájékoztatta, hogy az árucikk jelöltlistán szereplő anyagot tartalmaz, az uniós szereplő azt feltételezheti, hogy ez a szállító megtette a 7. cikk (2) bekezdése szerinti bejelentést. Ha azonban egy uniós szereplő önként szeretné összeállítani és megtenni a bejelentést annak biztosítására, hogy az általa forgalomba hozott árucikkek megfelelnek a REACH-nek,¹⁹ az ECHA el fogja fogadni ezt a bejelentést. Felhívjuk a figyelmet, hogy ez nem jogi követelmény.

4. táblázat: Összetett tárgyak uniós importőreit terhelő bejelentési kötelezettségeket bemutató forgatókönyvek

Összetett tárgyak behozatala az EU-ba

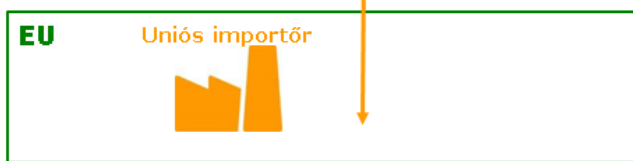
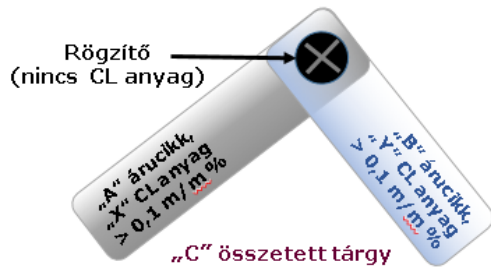
4. forgatókönyv: Kettő vagy több árucikk mechanikus módon történő összeszerelésével készült összetett tárgy behozatala

Leírás: egy uniós importőr az alábbiakból készült „C” összetett tárgyat importálja:

- a jelöltlistán szereplő „X” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazó „A” árucikk,
- a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazó „B” árucikk, valamint
- jelöltlistán szereplő anyagot nem tartalmazó rögzítő

¹⁹ Például ha ennek a szereplőnek az uniós szállítója nem tudta megerősíteni, hogy a gyártási folyamatában felhasznált árucikkek előállítója vagy importőre korábban bejelentést tett (mivel kifejezett jogi kötelezettség nem terheli a szállítót, hogy tájékoztatást adjon arról, hogy tettek-e bejelentést).

Összetett tárgyak behozatala az EU-ba

CL anyag: jelöltlistán szereplő anyag

Bejelentési kötelezettségek:

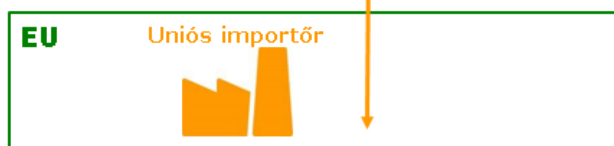
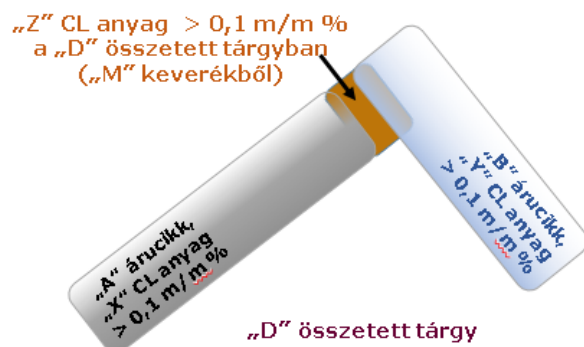
A „C” összetett tárgy **uniós importőre** köteles:

- „A” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „X” anyagot bejelenteni;
- „B” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot bejelenteni.

5. forgaatókönyv: Egy anyag vagy keverék segítségével összeillesztett kettő vagy több árucikkből készült összetett tárgy behozatala

Leírás: egy uniós importőr az alábbiakból készült „D” összetett tárgyat importálja:

- a jelöltlistán szereplő „X” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazó „A” árucikk,
- a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazó „B” árucikk, valamint
- Az „A” és „B” árucikk összeillesztése érdekében a jelöltlistán szereplő „Z” anyagot tartalmazó „M” keverék (pl. ragasztóanyag, forrasztásra szolgáló szer) használatával előállított (száraz) anyag; a „D” összetett tárgyban ez az anyag 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban van jelen.

Bejelentési kötelezettségek:

A „D” összetett tárgy **uniós importőre** köteles:

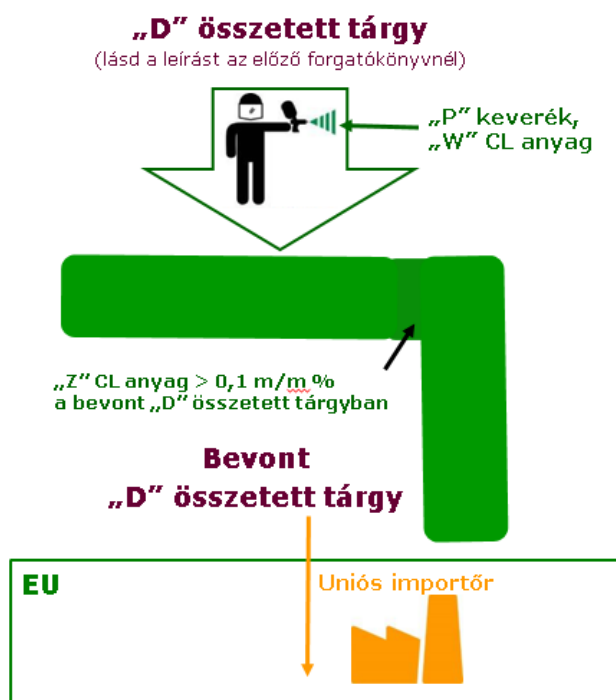
- „A” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „X” anyagot bejelenteni;
- „B” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot bejelenteni;
- a „D” összetett tárgyban található, jelöltlistán szereplő „Z” anyagot bejelenteni.

Összetett tárgyak behozatala az EU-ba

CL anyag: jelöltlistán szereplő anyag

6. forgatókönyv: Bevonattal ellátott összetett tárgy behozatala

Leírás: egy uniós importőr az 5. forgatókönyvben szereplő „D” összetett tárgyat importálja, amely a jelöltlistán szereplő „W” anyagot tartalmazó „P” keverékkel (például festék) van bevonva; ez a bevonat száraz bevonóréteget képez, és a jelöltlistán szereplő „W” anyag teljes koncentrációja meghaladja a 0,1 tömegszázalékot a „D” összetett tárgy össztömegéhez viszonyítva.

Bejelentési kötelezettségek:

A bevonat „D” összetett tárgy **uniós importőre** köteles megtenni az 5. forgatókönyvben ismertetett bejelentéseket. Emellett az importőr köteles:

- a bevonat „D” összetett tárgyban lévő, a jelöltlistán szereplő „W” anyagot bejelenteni.

CL anyag: jelöltlistán szereplő anyag

3.2.3 Árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának és mennyiségének meghatározása (tájékoztatási és bejelentési kötelezettségek)

3.2.3.1 Árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának meghatározása

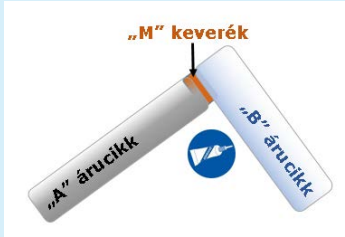
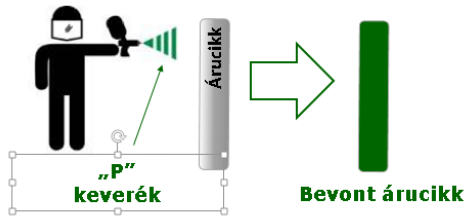
A jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása elengedhetetlen annak ellenőrzéséhez, hogy a **tájékoztatási** és **bejelentési** kötelezettségek alkalmazandók-e.

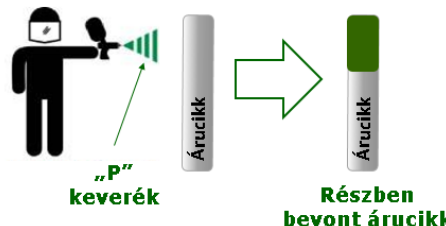
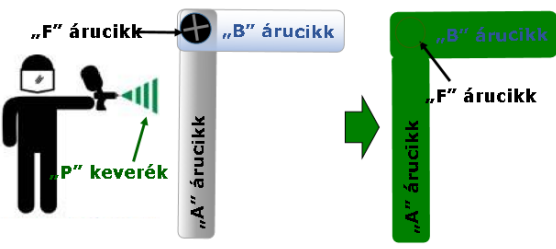
Egy jelöltlistán szereplő anyag a gyártás során beépíthető egy árucikkbe. A későbbiekben is be lehet építeni egy meglévő (elkülönített vagy összetett tárgyba beépített) árucikkbe, illetve árucikkre az önmagában vagy keverékben (pl. bevonatok, alapozók, ragasztók, tömítőanyagok) jelöltlistán szereplő anyagot, és ezáltal az árucikk (vagy az összetett tárgy) szerves részét fogja képezni.

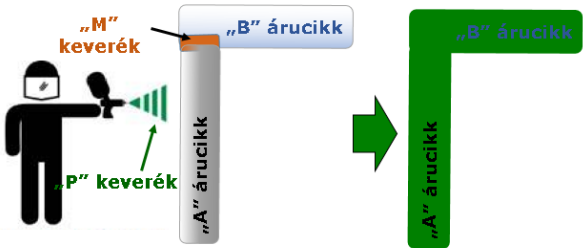
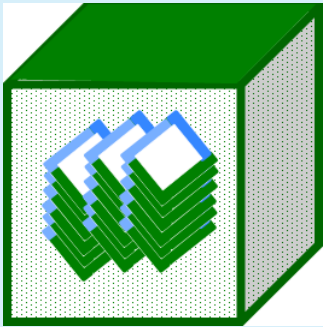
Az 5. táblázat számos, egy jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának (tömegszázalékának) meghatározására szolgáló forgatókönyvet szemléltet. Ezek a forgatókönyvek egy jelöltlistán szereplő anyag árucikkbe történő beépítésének (elkülönítetten vagy beépítve egy összetett tárgyba) legelterjedtebb módszereit ismertetik. Mindegyik módszer esetén bemutatjuk, hogyan kell kiszámítani a jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját. Az összetett tárgyakba és a részben bevont árucikkbe beépített árucikkkel kapcsolatos forgatókönyvekre vonatkozó megközelítéseket gyakorlati megfontolások alapján dolgoztuk ki a koncentráció kiszámítása során ezekben az esetekben fellépő bizonyos kihívások megoldása érdekében, ugyanakkor biztosítják, hogy az árucikkben előforduló anyagokra vonatkozó rendelkezések főbb alapelvei és célkitűzései teljesülnek. Meg kell jegyezni, hogy egy árucikkben előforduló, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának meghatározását mindig eseti alapon kell elvégezni.

5. táblázat: Árucikkben előforduló, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának (tömegszázalékának) meghatározását bemutató forgatókönyvek

Forgatókönyv	Jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának (m/m) kiszámítása	Leírás / példák
I. Önmagában vagy keverékben előforduló, jelöltlistán szereplő anyagból készült árucikk	Az árucikkben lévő, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját az árucikk teljes tömegéhez viszonyítva kell kiszámítani, vagyis az árucikkben lévő, jelöltlistán szereplő anyagot el kell osztani az árucikk össztömegével.	Példa: egy keverékből készült műanyag termék (pl. fröccsöntött szék, műanyag nyomat pólón), amely jelöltlistán szereplő anyagot tartalmaz

Forgatókönyv	Jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának (m/m) kiszámítása	Leírás / példák
<p>II. Kettő vagy több árucikk összeillesztéséhez használt, önmagában vagy keverékben előforduló, jelöltlistán szereplő anyag (összetett tárgy)</p>	<p>A jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját az összetett tárgy teljes tömegéhez viszonyítva kell kiszámítani, vagyis az összetett tárgyban lévő, jelöltlistán szereplő anyagot el kell osztani az összetett tárgy össztömegével.</p>	<p>Összetett tárgy, amely két, „A” és „B” árucikkből készült, amiket egy „M” keverék (pl. ragasztóanyag, forrasztásra szolgáló szer) felhasználásával illesztettek össze, amely egy jelöltlistán szereplő anyagot tartalmaz.</p> <p>Az összetett tárgy teljes tömegét úgy kapjuk meg, hogy összeadjuk „A” árucikk, „B” árucikk és „M” keverék tömegét. A leggyakrabban előforduló esetekben „M” keverék száraz formában van az összetett tárgyban.</p>
<p>III. Jelöltlistán szereplő anyag bevonatokban</p>		<p>Példák bevonó keverékekre: festék, lakk, politúr, funkcionális bevonat</p>
<p>III. A) Teljesen bevont árucikk</p>	<p>A (teljesen vagy részben bevont) árucikkekben lévő, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját a bevont árucikk teljes tömegéhez viszonyítva kell kiszámítani, vagyis a</p>	<p>Egy jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazó „P” keverékkel teljesen bevont árucikk.</p> <p>Az árucikk teljes tömegét úgy kapjuk meg, hogy összeadjuk a (nem bevont) árucikk és a száraz bevonat (réteg) tömegét.</p>

Forgatókönyv	Jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának (m/m) kiszámítása	Leírás / példák
<p>III. B) Részben bevont árucikk</p>	<p>bevont árucikkekben lévő, jelöltlistán szereplő anyagot el kell osztani az árucikk össztömegével</p>	<p>Egy jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazó „P” keverékkel részben bevont árucikk.</p> <p>A részben bevont árucikk teljes tömegét a III. A) forgatókönyv szerint kell kiszámítani.</p>
<p>III. C) Bevont összetett tárgy</p>	<p>A jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját az összetett tárgy teljes tömegéhez viszonyítva kell kiszámítani, vagyis a bevont összetett tárgyban lévő, jelöltlistán szereplő anyagot el kell osztani a bevont összetett tárgy össztömegével.</p>	<p>Összetett tárgy, amelyet az összeszerelést követően a jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazó „P” keverékkel vonnak be.</p> <p>i) A bevont összetett tárgynak, amelyet „A”, „B” és „F” árucikk mechanikus módon történő összeszerelésével állítanak elő, majd „P” keverékkel bevonják, teljes tömegét az alábbiak szerint kell kiszámítani: összeadják „A” „B” és „F” árucikk, valamint „P” keverék (száraz bevonat) tömegét.</p> <p>Példa: festett cipzárcsúszka</p>

Forgatókönyv	Jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának (m/m) kiszámítása	Leírás / példák
		<p>ii) A bevont összetett tárgynak, amelyet „A” és „B” árucikk „M” keverékkel történő összeillesztésével állítanak elő, majd „P” keverékkel bevonják, teljes tömegét az alábbiak szerint kell kiszámítani: összeadják „A” és „B” árucikk, „M” keverék, valamint „P” keverék (száraz bevonat) tömegét.</p> <p>Példa: festett kerékpár</p>
<p>IV. Nagyon összetett tárgyak</p>	<p>A fenti I-III. forgatókönyvek esetén megállapított számítási szabályok minden árucikk vagy egyszerűbb összetett tárgyak tekintetében érvényesek.</p>	<p>A nagyon összetett tárgyak az egyszerűbb összetett tárgyak, valamint további árucikkek kombinációi.</p> <p>Példák: kanapé, kerékpár, mobiltelefon, autó és repülőgép.</p>

Az alábbi 1. és 2. mező azt ismerteti, hogyan kell kiszámítani árucikkekben vagy összetett tárgyban előforduló, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációját (tömegszázalékát) matematikai egyenletek használatával. Ezek az 5. táblázatban szerelő leírásokat egészítik ki.

1. mező

Ha a gyártó vagy az importőr számára egy előállított vagy behozott (összetett tárgyban elkülönítve vagy beépítve található) árucikkekben lévő, jelöltlistán (CL) szereplő anyag tömege áll rendelkezésre (lásd az 5. táblázatot), akkor az adott árucikkekben (vagy összetett tárgyban) annak koncentrációja tömegszázalékban (m/m) a következő egyenlet segítségével határozható meg:

$$Conc_{CL\ subst.\ in\ article} = \frac{m_{CL\ subst.\ in\ article} [kg / article]}{m_{article} [kg / article]} \quad (1)^{20}$$

Conc *CL subst. in article*

m *CL subst. in article*

*m*_{article}

kg/article

Konc *CL anyag árucikkekben*

m *CL anyag árucikkekben*

*m*_{árucikk}

kg/árucikk

Ahol:

Konc *CL anyag árucikkekben* az árucikkekben vagy összetett tárgyban lévő, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációja (m/m);

m *CL anyag árucikkekben* az árucikkekben vagy összetett tárgyban lévő, jelöltlistán szereplő anyag tömege (kilogrammban);

*m*_{árucikk} az árucikk vagy összetett tárgy tömege (kilogrammban).

A fenti (1) egyenlet az 5. táblázatban szereplő összes forgatókönyvre alkalmazható: a forgatókönyvtől függően a koncentrációt az árucikk (I., III. A) és III. B) forgatókönyv) vagy az összetett tárgy (II., III. C) forgatókönyv) teljes tömegéhez viszonyítva kell kiszámítani.

2. mező

Ha azonban a gyártó vagy az importőr számára az árucikk(ek)be beépített keverékben lévő, jelöltlistán (CL) szereplő anyag koncentrációja (m/m) és az árucikkekben vagy összetett tárgyban lévő keverék koncentrációja (m/m) áll rendelkezésre, akkor a jelöltlistán szereplő anyag koncentrációja a következő egyenlet segítségével számítható ki:

$$Conc_{CL\ subst.\ in\ article} = Conc_{CL\ subst.\ in\ mixture} \times Conc_{mixture\ in\ article} \quad (2)^{21}$$

Conc *CL subst. in article*

Conc *CL subst. in mixture*

Konc *CL anyag árucikkekben*

Konc *CL anyag keverékben*

²⁰ Kérjük, vegye figyelembe, hogy az (1) egyenletben az m/m-ben kifejezett *Konc* *CL anyag árucikkekben* érték alatt a tömegarányt értjük: értéke 0 és 1 között van (100 m/m % = 1, 50 m/m % = 0,5, 25 m/m % = 0,25, 20 m/m % = 0,2 stb.). Az m/m %-ban kifejezett *Konc* *CL anyag árucikkekben* értéket a tömegarány 100-zal való megszorzásával kapjuk meg.

²¹ Kérjük, vegye figyelembe, hogy a (2) egyenletben az m/m-ben kifejezett *Konc* *CL anyag árucikkekben*, *Konc* *CL anyag keverékben* és *Konc*_{keverék} *árucikkekben* értékek alatt a tömegarányt értjük: értéke 0 és 1 között van (100 m/m % = 1, 50 m/m % = 0,5, 25 m/m % = 0,25, 20 m/m % = 0,2 stb.). Az m/m-ben kifejezett *Konc* *CL anyag árucikkekben*, *Konc* *CL anyag keverékben* és *Konc*_{keverék} *árucikkekben* értékeket a tömegarány 100-zal való megszorzásával kapjuk meg.

<i>Conc</i> mixture in article	<i>Konc</i> keverék árucikkekben
ahol:	
<i>Konc</i> <i>CL</i> anyag árucikkekben	az árucikkekben vagy összetett tárgyban lévő, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációja (m/m);
<i>Konc</i> <i>CL</i> anyag keverékben	a keverékben lévő, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációja (m/m); ²²
<i>Konc</i> keverék árucikkekben	az árucikkekben vagy összetett tárgyban lévő keverék koncentrációja (m/m).
A fenti (2) egyenlet az 5. táblázatban szereplő összes forgatókönyvre alkalmazható: a forgatókönyvtől függően a koncentrációt az árucikk (I., III. A) és III. B) forgatókönyv) vagy az összetett tárgy (II., III. C) forgatókönyv) teljes tömegéhez viszonyítva kell kiszámítani.	

Az alábbi példák bemutatják, hogyan kell alkalmazni a számítási „szabályokat” az 5. táblázatban ismertetett I., II. és III. forgatókönyvek esetén.

7. példa: Keverékből készült árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása

Egy uniós előállító a „G” árucikket fröccsöntéssel gyártja 3,0 kg össztömegben (lásd az I. forgatókönyvet az 5. táblázatban). Polietilén keverékből áll, amely 0,2 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza a jelöltlistán szereplő „W” anyagot - és így a „G” árucikkekben lévő koncentráció is 0,2 m/m %.

8. példa: Bevonattal ellátott árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása

Egy uniós előállító a „H” árucikket a jelöltlistán szereplő „W” anyagot 5 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazó festékkel („P” keverék) festi le (lásd a III. A) forgatókönyvet az 5. táblázatban). A festékben lévő nem illékony anyagok (szilárd anyagok) aránya 67 m/m %. A „H” festett árucikk össztömege 5,0 kg, ami magában foglalja a 0,10 kg száraz festéket is.

A jelöltlistán szereplő „W” anyag koncentrációját a festett „H” árucikk teljes tömegéhez viszonyítva kell kiszámítani az 5. táblázat alapján (III. A) forgatókönyv).

Az árucikkbe beépített száraz festék tömege megegyezik a festékben lévő nem illékony anyagok mennyiségével. Ha a festék szilárdanyag-tartalma a felhasznált festék tömegének 67%-át teszi ki, akkor a „H” árucikk festéséhez használt festék össztömege 0,15 kg [= (100/67) × 0,1 kg]. A festékben („P” keverék) lévő, jelöltlistán szereplő „W” anyag tömegét úgy kell kiszámítani, hogy tömegarányát (5/100 = 0,05) megszorozzuk a festék össztömegével (0,15 kg), ami 0,0075 kg [= 0,05 × 0,15 kg]. Ezért a festett „H” árucikkbe beépített anyag mennyisége 0,0075 kg.

²² Kérjük, vegye figyelembe, hogy a (2) egyenletben szereplő *Konc* *CL* anyag árucikkekben érték vagy olyan keverékek esetén alkalmazható, amelyek tömegcsökkenése a termékbe való beépítés során elhanyagolható, vagy olyan keverékek esetén, amelyek a termékbe való beépítés után száraz formában vannak. Ha az oldószer vagy a keverék egyéb komponensei jelentősen elpárolognak a keverék árucikkbe történő beépítésekor, akkor a *Konc* anyag keverékben értéket a keverék tömegének csökkenését figyelembe vevő tényezővel kell korrigálni (lásd a 8. példát). Továbbá, a (2) egyenletben ugyanennyel az értéknél azt feltételezzük, hogy a jelöltlistán szereplő anyag párolgása vagy átalakulása elhanyagolható. Ha ez nem így van, akkor ezt figyelembe kell venni egy másik korrekciós tényezővel.

A festett „H” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „W” anyag tömegszázalékát úgy számítjuk ki, hogy a jelöltlistán szereplő „W” anyagnak a festett „H” árucikkekben lévő tömegét (0,0075 kg) elosztjuk az árucikk teljes tömegével (5,0 kg), ami 0,0015 (= 0,0075 kg / 5,0 kg), és 0,15 tömegszázalékos koncentrációnak felel meg.

A fentiek alapja ugyanaz, mint az 1. mezőben szereplő (1) egyenlet alkalmazása esetén, ha ismerjük az alábbiakat:

- a jelöltlistán szereplő „W” anyag tömege a festett „H” árucikkekben:

$$m_{W\text{ CL anyag festett H árucikkekben}} = 0,0075 \text{ kg};$$

- A festett „H” árucikk tömege: $m_{\text{festett H árucikk}} = 5,0 \text{ kg}$.

Ezért a jelöltlistán szereplő „W” anyag koncentrációja (m/m) a festett „H” árucikkekben ($Konc_{W\text{ CL anyag festett H árucikkekben}}$) az alábbiak szerint számítható ki:

$$Conc_{CL\text{ subst. W in painted article H}} = \frac{m_{CL\text{ subst. W in painted article H}} [kg]}{m_{\text{painted article H}} [kg / article]} = \frac{0,0075 \text{ kg}}{5,0 \text{ kg}} \approx 0,0015$$

$Conc_{CL\text{ subst. W in painted article H}}$

$m_{CL\text{ subst. W in painted article H}}$

$m_{\text{painted article H}}$

$Konc_{W\text{ CL anyag festett H árucikkekben}}$

$m_{W\text{ CL anyag festett H árucikkekben}}$

$m_{\text{festett H árucikk}}$

amely megfelel a következőnek:

$$Konc_{W\text{ CL anyag festett H árucikkekben}} = 0,15 \text{ m/m } \%$$

Ugyanezt az eredményt érjük el a 2. mezőben szereplő (2) egyenlet segítségével.

A jelöltlistán szereplő „W” anyag koncentrációja (m/m) a festékben („P” keverékben), $Konc_{W\text{ CL anyag festékben (P keverékben)}}$ 5 m/m %. Ezt az értéket azonban a „H” árucikkbe beépített száraz festék tényezőjével kell korrigálni, hogy figyelembe vegyék a festék („P” keverék) illékony tartalmát: $5\% \times (100/67) = 7,5 \text{ m/m } \%$ (vagy 0,075 tömegarány). Ez az érték megegyezik a jelöltlistán szereplő „W” anyagnak a száraz festékben lévő koncentrációjával ($Konc_{W\text{ CL anyag száraz festékben}}$).

A festett „H” árucikkekben a száraz festék koncentrációja (m/m): $Konc_{\text{száraz festék a bevont H árucikkekben}}$ = a száraz festék tömege (kg) / a festett „H” árucikk tömege (kg) = $0,10 \text{ kg} / 5,0 \text{ kg} = 0,020$ (vagy 2,0 m/m %)

A jelöltlistán szereplő „W” anyag tömegszázaléka a festett „H” árucikkekben: ($Konc_{W\text{ CL anyag festett H árucikkekben}}$) az alábbiak szerint számítható ki:

$$Conc_{CL\text{ subst. W in painted article H}} = Conc_{CL\text{ subst. W in dry paint}} \times Conc_{\text{dry paint in painted article H}}$$

$$= 0,075 \times 0,020 = 0,0015$$

$Conc_{CL\text{ subst. W in painted article H}}$

$Conc_{CL\text{ subst. W in dry paint}}$

$Conc_{\text{dry paint in painted article H}}$

$Konc_{W\text{ CL anyag festett H árucikkekben}}$

$Konc_{W\text{ CL anyag száraz festékben}}$

$Konc_{\text{száraz festék a bevont H árucikkekben}}$

Tehát,

$$Konc_{W\text{ CL anyag festett H árucikkekben}} = 0,15 \text{ m/m } \%$$

9. példa: Keverék felhasználásával összeillesztett kettő árucikkből készült összetett tárgyban található, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása

Egy uniós importőr a „D” összetett tárgyat importálja, amely az „A” árucikk (40 kg), a „B” árucikk (20,5 kg) és egy ragasztógyanta („M” keverék) kombinációjának eredménye, ahol a ragasztógyantát az „A” és „B” árucikk összeillesztéséhez használják (lásd a II. forgatókönyvet az 5. táblázatban). A kikeményedés után a „D” összetett tárgyban lévő ragasztógyanta a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot 8 tömegszázalékban tartalmazza, és a tömege 2,5 kg.

„D” összetett tárgy

A „D” összetett tárgyban a jelöltlistán szereplő „Y” anyag teljes tömege 0,2 kg, amelyet úgy kell kiszámítani, hogy a ragasztógyantában lévő anyag tömegarányát [= (8/100)] megszorozzuk a ragasztógyanta tömegével (2,5 kg).

A „D” összetett tárgy teljes tömegét úgy kell kiszámítani, hogy összeadjuk az „A” és a „B” árucikk, valamint a ragasztógyanta tömegét: 40 kg + 20,5 kg + 2,5 kg = 63 kg.

Végül, a behozott összetett tárgyban lévő, jelöltlistán szereplő „Y” anyag koncentrációját az összetett tárgy teljes tömegéhez viszonyítva kell kiszámítani az 5. táblázat szerint (II. forgatókönyv). Ezt úgy számítjuk ki, hogy a jelöltlistán szereplő „Y” anyagnak a „D” összetett tárgyban lévő össztömegét (0,2 kg) elosztjuk az összetett tárgy teljes tömegével (63 kg), ami 0,003 (= 0,2 kg / 63 kg), és 0,3 tömegszázalékos koncentrációnak felel meg.

A fentiek alapja ugyanaz, mint az 1. mezőben szereplő (1) egyenlet alkalmazása esetén, ha ismerjük az alábbiakat:

- a jelöltlistán szereplő „Y” anyag tömege a „D” összetett tárgyban (D ÖT):

$$m_{Y \text{ CL anyag D ÖT-ben}} = 0,2 \text{ kg};$$

- A „D” összetett tárgy tömege: $m_{D \text{ ÖT}} = 63 \text{ kg}$.

Ezért a jelöltlistán szereplő anyag koncentrációja (m/m) a „D” összetett tárgyban ($Conc_{Y \text{ CL anyag D ÖT-ben}}$) az alábbiak szerint számítható ki:

$$Conc_{CL \text{ subst. Y in CO D}} = \frac{m_{CL \text{ subst. Y in CO D}} [kg]}{m_{CO D} [kg / "complex object"]} = \frac{0,2 \text{ kg}}{63 \text{ kg}} \approx 0,003,$$

$Conc_{CL \text{ subst. Y in CO D}}$

$m_{CL \text{ subst. Y in CO D}}$

$m_{CO D}$

kg/"complex object"

$Conc_{Y \text{ CL anyag D ÖT-ben}}$

$m_{Y \text{ CL anyag D ÖT-ben}}$

$m_{D \text{ ÖT}}$

kg - összetett tárgy

amely megfelel a következőnek:

$$Conc_{Y \text{ CL anyag D ÖT-ben}} = 0,3 \text{ m/m } \%$$

Ugyanezt az eredményt érjük el a 2. mezőben szereplő (2) egyenlet segítségével.

A jelöltlistán szereplő „Y” anyag koncentrációja (m/m) a ragasztógyantában („M” keverékben), $Conc_{Y\ CL\ anyag\ M\ keverékben} = 8\ m/m\ \%$ (vagy 0,08 tömegarány).

A „D” összetett tárgyban (D ÖT) a ragasztógyanta („M” keverék) koncentrációja (m/m): $Conc_{M\ keverék\ D\ ÖT-ben} = \frac{\text{a ragasztógyanta tömege (kg)}}{\text{a „D” összetett tárgy tömege (kg)}} = \frac{2,5\ kg}{63\ kg} = 0,04$ (vagy 4 m/m %)

A jelöltlistán szereplő „Y” anyag tömegszázaléka a „D” összetett tárgyban ($Conc_{Y\ CL\ anyag\ D\ ÖT-ben}$) az alábbiak szerint számítható ki:

$$Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D} = Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ mixture\ M} \times Conc_{mixture\ M\ in\ CO\ D}$$

$$= 0,08 \times 0,04 \approx 0,003$$

$Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ CO\ D}$

$Conc_{CL\ subst.\ Y\ in\ mixture\ M}$

$Conc_{mixture\ M\ in\ CO\ D}$

$Conc_{Y\ CL\ anyag\ D\ ÖT-ben}$

$Conc_{Y\ CL\ anyag\ M\ keverékben}$

$Conc_{M\ keverék\ D\ ÖT-ben}$

Tehát,

$$Conc_{CL\ subst.\ W\ in\ coated\ article\ H} = 0,3\ m/m\ \%$$

3.2.3.2 Egy jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségének meghatározása az azt tartalmazó különböző árucikkekben

A **bejelentési kötelezettség** egyik feltétele az, hogy az előállított és / vagy behozott összes árucikkben 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban jelenlévő jelöltlistán szereplő anyagnak szereplőnként el kell érni az évi 1 tonna küszöbértéket. Ez az alfejezet ezért azt mutatja be, hogyan lehet a gyakorlatban a jelöltlistán szereplő anyagok teljes mennyiségeit különböző árucikkekben kiszámítani annak meghatározása érdekében, hogy a mennyiségi küszöbértéket túllépik-e vagy sem.

Az összes árucikkben lévő, jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségének kiszámítása megkönnyíthető, ha bizonyos árucikkeket ugyanazon „árucikktípus” alá csoportosítjuk. Az „árucikktípus” kifejezést a REACH nem határozza meg; ezt a kifejezést gyakorlati megfontolások alapján vezetjük be annak érdekében, hogy az árucikk-előállítók, illetve -importőrök bejelentési célból csoportosíthassák az árucikkeket. Az árucikkek bejelentési célból történő csoportosítási lehetősége csak megfelelő esetben használható. Célja, hogy megakadályozza, hogy a bejelentő különböző, de ugyanazon „árucikktípus” alá tartozó árucikkek esetén több, pontosan ugyanazokat az információkat tartalmazó bejelentést állítson össze vagy nyújtson be, illetve, hogy az ECHA ilyen bejelentéseket kapjon. Az „árucikktípus” kifejezés olyan árucikkekre utal, amelyek ugyanazt a jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazzák, és amelyek eléggé hasonlóak ahhoz, hogy ugyanazon bejelentés részeként lehessen azokat csoportosítani és ismertetni. Az árucikkek ugyanazon „árucikktípus” alá csoportosítása nem vezethet kevesebb vagy alacsonyabb minőségű információ benyújtásához. Ugyanahhoz az árucikktípushoz tartozhatnak például a következő árucikkek:

- ugyanabból az ötvözetből készült, de különböző átmérőjű vezetékek,
- műanyagcsövek, amelyek csak méretükben és vastagságukban különböznek, és
- iratcsipesz fogantyúi (lásd a 6. példát).

Megjegyzendő, hogy az árucikkekben lévő anyaggal kapcsolatos bejelentést benyújtó félnek eseti alapon kell eldöntenie, hogy lehetséges-e és célszerű-e az árucikkeinek az „árucikktípus” szerinti csoportosítása. Az ugyanazon „árucikktípus” alá csoportosítást részletesebben ismerteti és további példákat tartalmaz az alábbi dokumentum: [Kézikönyv - Árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos bejelentés összeállítása](#).²³

A jelöltlistán szereplő, ugyanazon szereplő által előállított vagy behozott (összetett tárgyban elkülönítve vagy beépítve található) összes árucikkben lévő, ugyanazon anyag tonnában kifejezett teljes mennyiségének kiszámításához 3 lépés szükséges:

1. Annak meghatározása, hogy a jelöltlistán szereplő anyag jelen van-e 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határérték felett minden egyes előállított vagy behozott árucikkben.

Az árucikkekben vagy összetett tárgyakban található, jelöltlistán szereplő anyagok koncentrációjának kiszámítása a 3.2.3.1. pontban leírtak szerint történik.

Ha a számítás eredménye (vagy a közvetlenül megadott információ) azt mutatja, hogy az árucikkben a koncentráció **nem éri el** a 0,1 tömegszázalékot, akkor az adott árucikket **nem** kell figyelembe venni a teljes mennyiség kiszámításának következő lépéseiben.

2. A jelöltlistán szereplő anyag tonnában kifejezett mennyiségének kiszámítása minden egyes évente előállított vagy behozott olyan árucikkben vagy árucikktípusban, amelyben meghaladja a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéket.

Ha az árucikkben lévő, jelöltlistán szereplő anyag tömegszázaléka ismert, vagy az 1. lépés szerint számították ki, akkor a jelöltlistán szereplő anyag tonnában kifejezett mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy ezt az értéket (tömegkoncentráció) megszorozzuk az (évente) előállított vagy behozott árucikk teljes, tonnában kifejezett mennyiségével.

Csak az *azonos* koncentrációjú árucikkek (lásd az 5. táblázatot) csoportosíthatók „árucikktípus” szerint. Az árucikkek csoportosítása esetén a jelöltlistán szereplő anyag teljes, tonnában kifejezett mennyiségét minden egyes árucikktípusnál úgy kell kiszámítani, hogy az (adott típusú) egységnyi árucikkben előforduló anyag tonnában kifejezett tömegét megszorozzuk az évente előállított vagy behozott árucikkek számával.

²³ Elérhető az alábbi weboldalon: <https://echa.europa.eu/manuals>

3. mező

Az évente előállított vagy behozott minden egyes árucikkben vagy árucikktípus egységnyi árucikkében 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban jelenlévő, jelöltlistán szereplő anyag tonnában kifejezett mennyiségének ($m_{CL \text{ anyag } i \text{ árucikktípusban}}$) kiszámításához az előállító vagy importőr a következő egyenletet használhatja:

$$m_{CL \text{ subst. in article type } i} [t/a] = \left(Conc_{CL \text{ subst. in article type } i} \right) \times \left(\frac{m_{\text{article type } i} [kg / \text{article}]}{1000} \right) \quad (3)^{24}$$
$$\times n_{\text{articles type } i} [\text{articles} / a]$$

$m_{CL \text{ subst. in article type } i}$

$Conc_{CL \text{ subst. in article type } i}$

$m_{\text{article type } i}$

$n_{\text{article type } i}$

$\text{articles} / a$

$m_{CL \text{ anyag } i \text{ árucikktípusban}}$

$Konc_{CL \text{ anyag } i \text{ árucikktípusban}}$

$m_{i \text{ árucikktípus}}$

$n_{i \text{ árucikktípus}}$

$\text{árucikkek} / \text{év}$

Ahol i az A, B, \dots, n árucikktípust jelenti, amelyek a jelöltlistán szereplő anyagot 0,1 tömegszázalékot meghaladó koncentrációban tartalmazó árucikktípusok;

$Conc_{CL \text{ anyag } i \text{ árucikktípusban}}$ az i árucikktípusban lévő, jelöltlistán szereplő anyag koncentrációja (m/m);

$m_{i \text{ árucikktípus}}$ az i árucikktípus egységnyi árucikkének tömege (kilogrammban);

$n_{i \text{ árucikktípus}}$ az i árucikktípusba tartozó, évente előállított vagy behozott árucikkek száma.

A (3) egyenlet azt feltételezi, hogy a jelöltlistán szereplő anyag koncentrációja és az árucikkek tömege megegyezik az összes olyan árucikkben, amelyek azonos árucikktípusba tartoznak. Bizonyos esetekben átlagértékeket lehet használni.

3. Az összes árucikk tonnában kifejezett összmennyiségének kiszámítása úgy, hogy összeadjuk minden egyes árucikk vagy árucikktípusnak a fenti 2. pont szerint kiszámított mennyiségét.

Az évente előállított vagy behozott összes releváns árucikkben jelenlévő, jelöltlistán szereplő anyag tonnában kifejezett mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy összeadjuk minden egyes releváns árucikknek vagy árucikktípusnak a 2. lépés szerint kiszámított, tonnában kifejezett mennyiségét.

²⁴ Kérjük, vegye figyelembe, hogy a (3) egyenletben az m/m-ben kifejezett $Konc_{CL \text{ anyag } i \text{ árucikktípusban}}$ érték alatt a tömegarányt értjük: értéke 0 és 1 között van (100 m/m % = 1, 50 m/m % = 0,5, 25 m/m % = 0,25, 20 m/m % = 0,2 stb.). Az m/m %-ban kifejezett $Conc_{CL \text{ anyag } i \text{ árucikktípusban}}$ értéket a tömegarány 100-zal való megszorzásával kapjuk meg.

4. mező

Az évente előállított vagy behozott összes releváns árucikktípusban (A, B, ... n) 0,1 tömegszázalékos meghaladó koncentrációban jelenlévő, jelöltlistán szereplő anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét (m_{CL} anyag az összes árucikktípusban) úgy kell kiszámítani, hogy összeadjuk minden egyes releváns árucikktípusnak a 2. lépés szerint kiszámított, tonna/évben kifejezett mennyiségét a következő egyenlet segítségével:

$$m_{CL \text{ subst. in all article types}} [t/a] = m_{CL \text{ subst. in article type A}} [t/a] + m_{CL \text{ subst. in article type B}} [t/a] + \dots + m_{CL \text{ subst. in article type n}} [t/a] \quad (4)$$

m CL subst. in all article types

m CL subst. in article type A

m CL subst. in article type B

m CL subst. in article type n

m CL anyag az összes árucikktípusban

m CL anyag A árucikktípusban

m CL anyag B árucikktípusban

m CL anyag n árucikktípusban

Ha az előállított és/vagy behozott összes árucikkben 0,1 tömegszázalékos meghaladó koncentrációban jelenlévő, jelöltlistán szereplő anyag összmennyisége szereplőként meghaladja az évi 1 tonnát, akkor az előállító, illetve importőr köteles az árucikkekben található anyaggal kapcsolatos bejelentést tennie az ECHA-hoz az adott jelöltlistán szereplő anyag tekintetében (lásd a 3.4.2. pontot). A bejelentésnek tükröznie kell az adott jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazó összes különböző árucikket és árucikktípust.

A 10. és 11. példa azt mutatják be, hogyan lehet meghatározni egy jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségét a különböző árucikkekben és az összetett tárgyakban lévő árucikkek esetében.

10. példa: Egy jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségének kiszámítása az azt tartalmazó különböző árucikkekben

Egy uniós előállító évente 134 000 darab „G” árucikket gyárt a 7. példában leírt módon. Mindegyik „G” árucikk össztömege 3,0 kg, és 0,2 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza a jelöltlistán szereplő „W” anyagot.

Ugyanez az uniós előállító évente 360 000 darab „H” árucikket fest le a 8. példában leírt módon. Mindegyik festett „H” árucikk össztömege 5,0 kg, és 0,15 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza a jelöltlistán szereplő „W” anyagot.

Az évente előállított összes árucikkben lévő, jelöltlistán szereplő anyag tonnában kifejezett teljes mennyiségét a fentiekben ismertetett 3 lépés szerint kell kiszámítani.

1. lépés Minden egyes „G” és „H” árucikkben található, jelöltlistán szereplő „W” anyag koncentrációjának kiszámítása.

A „G” és „H” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „W” anyag koncentrációját a 3.2.1.pontban a 7. és 8. példában számítottuk ki. Amint már említettük, az anyag koncentrációja mindkét árucikkben meghaladja a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéket.

2. lépés A jelöltlistán szereplő anyag tonnában kifejezett mennyiségének kiszámítása minden egyes évente előállított olyan árucikktípusban, amelyben meghaladja a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéket.

„G” árucikkek:

Egy „G” árucikkben a jelöltlistán szereplő „W” anyag tömegszázalékát az 1. lépés szerint számítottuk ki, és értéke 0,2 m/m %, ami 0,002 tömegaránynak felel meg. Az előállított

134 000 db „G” árucikk tonnában kifejezett éves össz mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy megszorozzuk ezt a számot az egyes árucikkek tonnában kifejezett mennyiségével (3,0 kg/1000 = 0,0030 t): 134 000 (db/év) × 0,0030 (t/db) = 402 t/év. Az előállított „G” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „W” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy tömegarányban kifejezett koncentrációs értékét (0,002) megszorozzuk az előállított „G” árucikk tonnában kifejezett éves össz mennyiségével (402 t/év): 0,002 × 402 t/év = 0,8 t/év.

A jelöltlistán szereplő „W” anyag össz mennyisége az összes előállított „G” árucikkekben 0,8 t/év.

Ugyanezt az eredményt érjük el a 3. mezőben szereplő (3) egyenlet segítségével. Tehát, a jelöltlistán szereplő „W” anyag össz mennyisége tonna/évben kifejezve az összes előállított „G” árucikkekben

($m_{W\text{ CL anyag G árucikkekben}}$) az alábbiak szerint számítható ki:

$$m_{CL\text{ subst. W in articles G}} [t/a] = \left(Conc_{CL\text{ subst. W in articles G}} \right) \times \left(\frac{m_{articles\text{ G}} [kg / article]}{1000} \right) \times n_{articles\text{ G}} [articles / a]$$

$$= (0.002) \times \left(\frac{3.0}{1000} \right) \times 134000 = 0.8\ t/a$$

$m_{CL\text{ subst. W in articles G}}$

$Conc_{CL\text{ subst. W in articles G}}$

$m_{articles\text{ G}}$

$n_{articles\text{ G}}$

$m_{Y\text{ CL anyag G árucikkekben}}$

$Konc_{W\text{ CL anyag G árucikkekben}}$

$m_{G\text{ árucikkek}}$

$n_{G\text{ árucikkek}}$

„H” árucikkek:

Egy festett „H” árucikkben a jelöltlistán szereplő „W” anyag tömegszázalékát az 1. lépés szerint számítottuk ki, és értéke 0,15 m/m %, ami 0,0015 tömegaránynak felel meg. Az előállított 360 000 db „H” árucikk tonnában kifejezett éves össz mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy megszorozzuk ezt a számot az egyes árucikkek tonnában kifejezett mennyiségével (5,0 kg/1000 = 0,0050 t): 360 000 (db/év) × 0,0050 (t/db) = 1800 t/év. Az előállított „H” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „W” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy tömegarányban kifejezett koncentrációs értékét (0,0015) megszorozzuk az előállított „H” árucikk tonnában kifejezett éves össz mennyiségével (1800 t/év): 0,0015 × 1800 t/év = 2,7 t/év.

A jelöltlistán szereplő „W” anyag össz mennyisége az összes festett „H” árucikkekben 2,7 t/év.

(Ugyanezt az eredményt érjük el a 3. mezőben szereplő (3) egyenlet segítségével, a „G” árucikknél bemutatottak szerint.)

3. lépés Az összes előállított „G” és „H” árucikk esetében a teljes mennyiség kiszámítása (tonna/év).

Az előállító által gyártott összes „G” és „H” árucikkben jelenlévő, jelöltlistán szereplő „W” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy összeadjuk az egyes árucikktípusoknál az előző lépésben kiszámított mennyiségeket: 0,8 + 2,7 = 3,5 t/év. Ez az érték meghaladja az évi egy tonna küszöbértéket.

Ugyanezt az eredményt érjük el a 4. mezőben szereplő (4) egyenlet segítségével.

Tehát, az előállított összes „G” és „H” árucikkben jelenlévő, jelöltlistán szereplő „W”

anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét (m_{CL} anyag az összes G és H árucikkekben) az alábbiak szerint számítható ki:

$$m_{CL \text{ subst. in all articles G and H}} = m_{CL \text{ subst. W in articles G}} + m_{CL \text{ subst. W in painted articles H}}$$

$$= 0.8 + 2.7 = 3.5 \text{ t/a}$$

m CL subst. in all articles G and H

m CL subst. W in all articles G

m CL subst. W in painted articles H

m CL anyag az összes G és H árucikkekben

m W CL anyag az összes G árucikkekben

m W CL anyag festett H árucikkekben

Következtetés: Az uniós előállítónak a 7. cikk (2) bekezdése alapján be kell jelenteni az előállított „G” és „H” árucikkekben jelenlévő, jelöltlistán szereplő „W” anyagot.

11. példa: Jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségének kiszámítása összetett tárgy esetén

A 9. példában említett uniós importőr az abban a példában leírt „D” összetett tárgyból évente 1000 darabot hoz be az EU-ba. Ezt az esetet az 5. táblázat 2. forgatókönyve ismerteti (abban a forgatókönyvben a jelöltlistán szereplő „Z” anyag a jelen példában a jelöltlistán szereplő „Y” anyagnak felel meg).

A 9. példában leírt számításokból ismert, hogy a „D” összetett tárgy a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot 0,3 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza az „A” és „B” árucikk összeillesztéshez használt, kikeményedett ragasztógyantában való jelenléte miatt. A 9. példában már megadott információkon túlmenően, ebben a példában az „A” árucikk a jelöltlistán szereplő „X” anyagot 2,0 tömegszázalékos koncentrációban, a „B” árucikk a jelöltlistán szereplő „Y” anyagot 6,0 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza.

Az összes behozott „D” összetett tárgyban a jelöltlistán szereplő „X” és „Y” anyag tonna/évben kifejezett teljes mennyiségét a fentiekben ismertetett 3 lépés szerint kell kiszámítani.

1. lépés Jelöltlistán szereplő anyagok koncentrációjának kiszámítása

A koncentrációk ismertek:

- i) „A” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „X” anyag koncentrációja: 2,0 m/m %,
- ii) „B” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „Y” anyag koncentrációja: 6,0 m/m %,
- iii) „D” összetett tárgyban a jelöltlistán szereplő „Y” anyag koncentrációja: 0,3 m/m %

2. lépés A jelöltlistán szereplő „X” és „Y” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségének kiszámítása azokban az árucikkekben és összetett tárgyakban, amelyekben meghaladja a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéket.

„A” árucikkek:

A 10. példában leírt megközelítést követve, a (behozott összetett tárgyakba beépített) „A” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „X” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy a tömegarányban kifejezett koncentrációs értéket (0,020) megszorozzuk az „A” árucikkek tonnában kifejezett össz mennyiségével (1000 db/év × 0,040 t/db = 40 t/év): 0,020 × 40 t/év = 0,80 t/év.

(Ugyanezt az eredményt érjük el a 3. mezőben szereplő (3) egyenlet segítségével.)

„B” árucikkek:

A (behozott összetett tárgyakba beépített) „B” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „Y” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy a tömegarányban kifejezett koncentrációs értéket (0,060) megszorozzuk a „B” árucikkek tonnában kifejezett össz mennyiségével (1000 db/év × 0,0205 t/db = 20,5 t/év): 0,060 × 20,5 t/év

= 1,2 t/év.

(Ugyanezt az eredményt érjük el a 3. mezőben szereplő (3) egyenlet segítségével.)

„D” összetett tárgyak:

A 9. példából átvéve a jelöltlistán szereplő „Y” anyag tömege az egyes „D” összetett tárgyakban 0,20 kg. A behozott összetett tárgyakban a jelöltlistán szereplő „Y” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy ezt a tonnában kifejezett mennyiséget megszorozzuk a behozott összetett tárgyak számával: $1000 \text{ (db/év)} \times 0,00020 \text{ (t/db)} = 0,20 \text{ t/év}$

3. lépés A jelöltlistán szereplő „X” és „Y” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségének kiszámítása a behozott „D” összetett tárgyakban

A „D” összetett tárgyakba beépített „A” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „X” anyag tonna/évben kifejezett mennyisége 0,80 t/év, mivel ez az anyag nincs jelen a „B” árucikkekben és a „D” összetett tárgyak készítéséhez használt ragasztógyantában („M” keverékben). Ez az érték az évi egy tonna küszöbérték alatt van.

Az (árucikkek összeállításához használt ragasztógyantával [„M” keverék] készült) „D” összetett tárgyakban és a „B” árucikkekben a jelöltlistán szereplő „Y” anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét az előző lépésben kiszámított mennyiségek összeadásával kell kiszámítani: $1,2 \text{ t/év (} \text{„B” árucikkek)} + 0,20 \text{ t/év (} \text{„D” összetett tárgyak)} = 1,4 \text{ t/év}$. Ez az érték meghaladja az évi egy tonna küszöbértéket.

(Ugyanezt az eredményt érjük el a 4. mezőben szereplő (4) egyenlet segítségével.)

Következtetés: Az uniós importőrnek

- nem kell bejelenteni a 7. cikk (2) bekezdése alapján az „A” árucikkekben jelenlévő, jelöltlistán szereplő „X” anyagot;
- be kell jelenteni a 7. cikk (2) bekezdése alapján a „B” árucikkekben és az (árucikkek összeállításához használt ragasztógyantával [„M” keverék] készült) „D” összetett tárgyakban jelenlévő, jelöltlistán szereplő „Y” anyagot - lásd a II. forgatókönyvet az 5. táblázatban.

A rendelkezésre álló információktól és az árucikk előállításához kapcsolódó folyamatoktól függően a gyártott és / vagy behozott összes árucikkekben jelenlévő, jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyiségének kiszámítása nem feltétlenül egyszerű. Abban az esetben, ha bizonytalanság áll fenn azzal kapcsolatban, hogy az 1 t/év mennyiségi küszöbértéket elérték-e, az előállító és / vagy az importőr dönthet úgy, hogy értesíti az ECHA-t még azokban az esetekben is, amikor a mennyiség nem éri el ezt a küszöbértéket. Ezen árucikkek gyártása vagy behozatala évente változhat, a piaci viszonyoktól függően. Ebben az esetben javasoljuk, hogy a bejelentők aktualizálják a bejelentésüket.

3.3 Mentésülés a bejelentési kötelezettség alól

Az árucikkekben lévő anyag bejelentése alól két esetben lehet mentesülni:

- a) mentesség az expozíció kizárhatósága alapján és
- b) az adott felhasználás tekintetében már regisztrált anyagok mentessége.

Megjegyzendő, hogy adott esetben több erőforrást igényelhet, és nehezebb lehet megfelelően értékelni és dokumentálni az expozíció kizártságát, illetve megtudni, hogy az anyagot regisztrálták-e már az adott felhasználás tekintetében, mint előkészíteni és benyújtani az árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos bejelentést.

A következő alfejezetek tartalmaznak néhány szempontot az árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos bejelentési kötelezettségek alóli mentességek alkalmazhatóságáról.

3.3.1 Az adott felhasználás tekintetében már regisztrált anyagok mentessége

A 7. cikk (6) bekezdése alapján az árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos bejelentést nem kell tenni, ha az anyagot regisztrálták már az adott felhasználás tekintetében. Ez vonatkozik az ugyanazon szállítói láncban vagy bármely más szállítói láncban belül az anyag felhasználásának regisztrálására, azaz a bejelentés alóli mentesség tekintetében a regisztrálónak nem feltétlenül kell ugyanabba a szállítói láncba tartoznia, mint a potenciális bejelentőnek.

Abban a konkrét esetben, amikor az árucikkek előállítóját vagy importőrét az árucikkeiben előforduló ugyanazon anyagra vonatkozóan regisztrálási és bejelentési kötelezettség is terheli, mentesül az anyaga bejelentésére vonatkozó kötelezettség alól, miután az anyagot az adott felhasználás tekintetében regisztrálta.

Egy anyag akkor minősül egy adott felhasználás tekintetében már regisztráltnak, ha a két alábbi feltétel teljesül:

- az anyag azonos a már regisztrált anyaggal;
- a felhasználás megegyezik az anyag regisztrálása során leírt felhasználással, vagyis a regisztrálás az árucikkekben való felhasználásra vonatkozik.²⁵

Annak ellenőrzéséhez, hogy a szóban forgó anyag azonos a már regisztrálttal, a neveket, a numerikus azonosítókat, például az EINECS- vagy CAS-számokat kell összevetni. Számos esetben ez valószínűleg nem elegendő; például ha az anyag UVCB anyag,²⁶ vagy ha a jelöltlista bejegyzése nem tartalmazza ezeket a numerikus azonosítókat. Annak eldöntése során, hogy két anyag azonosnak tekinthető-e, az [Útmutató az anyagoknak a REACH- és a CLP-rendelet keretében történő azonosításához és megnevezéséhez](#) 5. fejezetében ismertetett, „az anyagok egyezőségének ellenőrzésére szolgáló kritériumokat” kell alkalmazni.

Annak eldöntése során, hogy az anyag az adott felhasználás tekintetében már regisztráltnak tekinthető-e, a potenciális bejelentőnek össze kell vetnie az anyagnak az árucikkekben betöltött funkcióját (például pigment, égésgátló anyag), azt a folyamatot, amellyel az anyagot beépítik az árucikkbe, valamint az árucikk típusát.

A felhasználásra vonatkozó információk a felhasználási leírók rendszerén alapulnak, ami magában foglalja a felhasználási tevékenységet végző ágazatot (SU), az anyagot tartalmazó termék típusát (PC), a környezeti kibocsátás típusát, az érintett folyamatok típusát (PROC) és azt az árucikk-kategóriát (AC) meghatározó elemeket, amelybe az anyagot beépítik. Azt is meghatározza, hogy az anyagot szándékoltnak a környezetbe kívánják-e juttatni az árucikkből vagy sem. Kérjük, vegye figyelembe, hogy (a felhasználási leírók rendszerének általános felépítéséből adódóan) nem elegendő egy anyag felhasználásának leírásánál kizárólag a felhasználási leírók rendszerének elemeit használni annak eldöntésére, hogy két felhasználás azonosnak minősül-e, amely alapján

²⁵ Ebben az összefüggésben a „felhasználás” magában foglalja az anyagnak az árucikkek előállítása során történő felhasználását, valamint az árucikkbe történő beépítést követően az anyagnak az árucikkekben történő felhasználását az árucikk hasznos élettartamának szakaszaiban, beleértve a hulladékfázist is. Egy árucikk importőre számára csak az anyag felhasználása az árucikkben az árucikk hasznos élettartama alatt, beleértve a hulladékfázist is, releváns.

²⁶ Ismeretlen szerkezetű vagy változó összetételű, komplex reakcióban keletkezett vagy biológiai eredetű anyagok (Substance of Unknown or Variable composition, Complex reaction products or Biological materials, UVCB).

megállapítható, hogy a 7. cikk (6) bekezdésében foglalt mentességek alkalmazandók-e. **Ebből kifolyólag az adott felhasználást a felhasználási leírók rendszerének elemeihez képest részletesebben kell leírni.** A „műanyag árucikkek” árucikk-kategória például nem feltétlenül jelenti azt, hogy a regisztrálás minden műanyag árucikkre és minden műanyagra kiterjed. Ez azt jelentheti, hogy az anyag bizonyos műanyag árucikkekben való felhasználását a regisztrálás magában foglalja, míg más műanyag árucikkekre nem terjed ki és nem értékeli azokat. Annak megállapítását, hogy az anyag „az adott felhasználás tekintetében” már regisztráltak tekinthető-e, valamint az ahhoz vezető szempontokat alaposan dokumentálni kell annak érdekében, hogy a REACH-rendeletnek való megfelelést szükség esetén igazolni lehessen a hatóságok felé.

3.3.1.1 Annak meghatározására szolgáló információforrások, hogy az anyagot regisztrálták-e már az adott felhasználás tekintetében

A 7. cikk (6) bekezdésében foglalt rendelkezéseket alkalmazni szándékozó árucikk-előállítóknak és -importőröknek aktívan kell arra törekedniük, hogy kiderítsék, az árucikkeikben lévő anyagot regisztrálták-e már az adott felhasználás tekintetében, mielőtt megállapítják, hogy azt nem kell regisztrálniuk vagy bejelenteniük. Nem tekinthető elegendőnek egyszerűen azt feltételezni, hogy megtörtént a regisztrálás. Ezenkívül a végrehajtó hatóságok általi ellenőrzés céljából ajánlott ezt dokumentálni. Annak meghatározásához, hogy egy anyagot regisztráltak-e már az adott felhasználás tekintetében, különböző típusú információforrások használhatók.

Az ECHA anyaginformációk **nyilvánosságra hozatalára szolgáló portálja**, amely az ECHA honlapján a következő címen érhető el: <http://echa.europa.eu/information-on-chemicals>, a vállalatok regisztrálási dokumentációiban benyújtott, regisztrált anyagokra vonatkozó információkat tartalmazza. A portál a vállalatok által gyártott vagy behozott anyagokra vonatkozóan különböző információkat tartalmazza, és tartalmazhat az anyag felhasználásaira vonatkozó információkat is, kivéve, ha a vállalatok ezt az információt bizalmasnak minősítették, beleértve az anyag árucikkekben való felhasználását is. A portálon elérhető felhasználás-leírások minden életciklus-szakasznál elsősorban a felhasználási leírók rendszerének elemeiből, valamint a felhasználás megnevezéséből és bizonyos esetekben a hozzájáruló tevékenység megnevezéséből áll. Ezek az információk általában önmagukban **nem elegendők** annak eldöntésére, hogy két felhasználás azonosnak minősül-e, amely alapján megállapítható, hogy a 7. cikk (6) bekezdésében foglalt mentességek alkalmazandók-e.

A **biztonsági adatlap** (SDS) információkat tartalmaz az anyag vagy keverék felhasználásaira vonatkozóan, amennyiben azokat a szállító ismeri. Továbbfelhasználóként az uniós árucikk-előállító SDS-t kap a jelöltlistán szereplő anyag vagy az adott anyagot tartalmazó keverék esetében. Az árucikk előállítója is közölheti az anyag vagy keverék szállítójával (szállítóival) a saját felhasználását (felhasználásait) (vagyis azt a folyamatot, amellyel az anyagot beépítik az árucikkekbe) azzal a céllal, hogy a felhasználása azonosított felhasználássá váljon és a regisztrálás kiterjedjen arra.

Abban az esetben, ha egy SDS-t igénylő anyagot évi 10 tonna vagy azt meghaladó mennyiségben regisztrálnak, akkor a szállítók az SDS mellékleteként átadják ezen (önmagában vagy keverékben előforduló) anyag átvevőinek a vonatkozó **expozíciós forgatókönyveket**. Amennyiben az adott anyag átvevői számára lényeges, akkor az expozíciós forgatókönyveknek ki kell terjedniük arra a felhasználásra is, amelynek során az anyag az árucikkekbe kerül. Így az árucikk-előállítók felhasználhatják az expozíciós forgatókönyvekben szereplő információkat annak megállapításához, hogy korábban regisztrálásra került-e már az anyagfelhasználásuk a szállítói láncban felfelé. Ha az árucikk-előállító a regisztrált anyagot tartalmazó keveréket használ fel az árucikkek

gyártása során, akkor előfordulhat, hogy csak a keverék SDS-ét kapja meg. A keverék SDS-e adott esetben nem tartalmaz expozíciós forgatókönyveket a melléklet(ek)ben, ha a keverék összeállítója a (biztonságos) felhasználásra vonatkozó információkat az SDS fő részében helyezte el.²⁷

A vegyi anyagok felhasználásáról való tájékoztatással kapcsolatban részletes információ [Útmutató a továbbfelhasználók számára](#) 1. és 3. fejezetében található.

Lehetséges, hogy az SDS-ben szereplő felhasználási leírások részletességétől függően megállapítható, hogy az önmagában vagy keverékben előforduló anyag adott felhasználását már regisztrálták. Kétség esetén azonban az árucikk-előállítónak a két felhasználás (azaz az árucikkekben lévő anyag felhasználása és a már regisztrált felhasználások egyikének) egyezőségéről megerősítést kell kérni az anyag vagy keverék szállítójától. Más módon is azonosítható az anyag (például az SDS-ben szereplő regisztrációs számon keresztül), és az adott anyag gyártójától vagy importőrétől megkérdezhető az általa regisztrált anyag felhasználásai, illetve az, hogy regisztrálta-e az adott felhasználás tekintetében.

Az uniós szereplők, akik összetett tárgyakat szerelnek össze a részükre szállított árucikkek felhasználásával, és akik nem építenek be abba anyagot vagy keveréket, a REACH 33. cikkének (1) bekezdése alapján a szállítóiktól tájékoztatást kapnak az árucikkekről. Azt feltételezhetik, hogy az anyagot árucikkekbe beépítő árucikk-előállítók vagy azokat behozó importőrök teljesítettek minden bejelentési vagy regisztrációs kötelezettséget.

A jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazó árucikkek importőrei adott esetben nem kapnak a biztonsági adatlapokból olyan információkat, amelyek lehetővé teszik számukra annak megállapítását, hogy a behozott árucikkekbe beépített anyagot „az adott felhasználás tekintetében” regisztrálták-e. Ezek az információk a következők módon szerezhetők meg:

- az anyag azon gyártóinak és importőreinek azonosítása, amelyek regisztrálhatták azt egy adott felhasználás tekintetében, például az ECHA közzétételre szolgáló portálján rendelkezésre álló információk vagy az interneten történő keresés révén, majd közvetlenül felveszik a kapcsolatot az azonosított regisztrálókkal;
- azon szakmai szervezetek megkeresése, akik információkkal rendelkezhetnek az adott anyag regisztrációs állapotáról és azokról a felhasználásokról, amelyek tekintetében az anyagot már regisztrálták.

3.3.2 Mentesség az „expozíció kizártsága” alapján

A 7. cikk (3) bekezdése szerint nem kell bejelentést tenni, amennyiben az árucikkek előállítói vagy importőrei képesek kizárni a humán vagy környezeti expozíciót szokásos vagy ésszerűen előrelátható felhasználási feltételek mellett,²⁸ beleértve az ártalmatlanítást.²⁹

Megjegyzendő, hogy adott esetben több erőforrást igényel és nehezebb bizonyítani az expozíció kizártságát, mint megtenni a bejelentést.

Egy árucikkben jelen levő anyagnak történő expozíció akkor is lehetséges, ha az anyag az árucikkből nem szándékoltan, hanem véletlenül oldódik ki. Ezért **az expozíció kizártságát bizonyítani kívánó előállítónak és importőrnek biztosítania kell, hogy**

²⁷ Erről a témáról további információt az [Útmutató a továbbfelhasználók számára](#) 7. fejezetében talál.

²⁸ A „szokásos felhasználási feltételek” és az „ésszerűen előrelátható felhasználási feltételek” fogalmak magyarázatát a 4.1. pont tartalmazza.

²⁹ Az „ártalmatlanítás” fogalom a jelen esetben kiterjed a hulladékfázisra is. Ezt a szakaszt az anyag életciklusának részeként az expozíciós értékelésben figyelembe kell venni az expozíció kizárásának igazolása érdekében.

a jelöltlistán szereplő SVHC anyag nem kerül érintkezésbe az emberekkel vagy a környezettel. Az emberek az árucikkekből kibocsátásra kerülő anyagoknak gázok vagy részecskék belégzése útján (belélegzés útján), a bőrrel való érintkezés útján (bőrön át) vagy lenyelés útján (lenyelve / szájon át) lehetnek kitéve. Az anyagok különböző környezeti közegekbe (vízbe, levegőbe, talajba és üledékbe) kerülhetnek kibocsátásra. Minden expozíciós útvonalat figyelembe kell venni az életciklus minden szakaszában (a termék hasznos élettartama és a hulladékfázis alatt) az expozíció kizárásának értékelése során.

A mentességnek az expozíció kizárását bizonyító indoklását dokumentálni kell, hogy kérésre bemutatható legyen a végrehajtó hatóságoknak. Az ilyen indokolásnak bizonyítania kell, hogy az árucikk hasznos élettartama és a hulladékfázisa³⁰ alatt nem következik be humán vagy környezeti expozíció, és tartalmazhat például az alábbi elemek közül egyet vagy többet:

- Ha az anyagot technikai eszközökkel tartalmazza az árucikk: annak indoka, hogy az árucikk valószínűleg miért nem nyílik ki vagy nem törik össze úgy, hogy az anyag kibocsátásra kerülne, különösen a hulladékfázis alatt.
- Ha az anyag be van ágyazva az árucikk mátrixába: az árucikk mátrix stabilitásának, valamint az anyag és a mátrix közötti kötéseknek a leírása az árucikk életciklusának különböző szakaszai során.
- Bizonyíték vagy érvényes igazolás arra vonatkozóan, hogy az anyag teljesen mozdulatlan marad az árucikken belül és nem oldódik ki belőle (pl. az anyag lényegi fiziko-kémiai tulajdonságai vagy az árucikk speciális bevonata miatt).
- Bizonyíték vagy érvényes igazolás arra vonatkozóan, hogy az árucikkből kilépő anyagmennyiségeket műszaki eszközökkel elhatárolják vagy közvetlenül megsemmisítik (pl. hulladék hőkezelése során).

Ezek az érvek alapulhatnak méréseken (pl. kimosódási és kioldódási vizsgálatok), modellezésen, szakirodalmon vagy más információforrásokon. Minden indoklásnak tartalmaznia kell továbbá az alábbiakat:

- Az anyag neve és numerikus azonosítói (ha rendelkezésre állnak).
- Az árucikk leírása, annak szokásos és ésszerűen előrelátható felhasználási feltételei és az ártalmatlanítási útvonalak.
- Az anyag árucikkben vagy egyes részeiben fennálló koncentrációjára vonatkozó információk, ideértve az árucikk mátrixában található anyagmennyiségeket és a nem integrált (maradék) mennyiségeket.

Az expozíció kizárásának igazolásával kapcsolatban további útmutatás található az [Útmutató a tájékoztatási követelményekhez és a kémiai biztonsági értékeléshez](#) R14-R18. fejezetében.

Egy adott árucikkből az anyag kibocsátásának lehetősége függ a következőktől:

- Az **anyag** fiziko-kémiai tulajdonságai, például gőznyomás, vízben való oldhatóság, stabilitás levegővel, vízzel való érintkezéskor stb.
- Az **árucikk mátrix** szerkezete és kémiája, beleértve a fiziko-kémiai tulajdonságokat és azt a módot is, ahogyan az anyag beépül az árucikkbe (kémiai kötéssel vagy anélkül).

³⁰ Az expozícióhoz vezető kibocsátásokra vonatkozó példákat a 4.1. alfejezet sorolja fel, kivéve a véletlen kibocsátást, amit olyan esetek példázhatnak, amikor egy árucikkből az anyagok kibocsátása nem tekinthető szándékolt kibocsátásnak.

- Az árucikk **felhasználásának és ártalmatlanításának körülményei**, úgymint:
 - A felhasználás helye (beltéri vagy kültéri felhasználás, háztartások, munkahelyek stb.).
 - Fizikai körülmények a felhasználás helyén (hőmérséklet, szellőzés stb.)
 - Az árucikkek átfogó hulladékgyűjtési rendszer részét képezik-e vagy sem.
 - Az árucikkek kopásnak vannak-e kitéve vagy sem (szokásos mértékű elhasználódás során).
 - Az ártalmatlanítás technológiája.

Egyes vegyi anyagok nagyon szorosan kötődnek az anyaghoz, ezért ezeknek az anyagoknak a kibocsátása a használat során alacsony. Más anyagok lazán épülnek be a mátrixokba, például a PVC-k lágyító adalékai. Az ilyen anyagoknak, például a ftalátoknak, az árucikk felületéről történő kibocsátása folyamatos. Az árucikkek szokásos mértékű elhasználódás (kopás) útján is kibocsátásra kerülhetnek. Ebben az esetben az anyagok az árucikk mátrixával együtt kerülnek kibocsátásra, például autógumikban lévő anyagok.

3.4 Milyen információkat kell közölni és bejelenteni?

3.4.1 A REACH-rendelet 33. cikke szerinti információközlés

Az árucikkek uniós előállítói és importőrei, valamint a szállítói lánc valamennyi szereplője köteles tájékoztatást adni a szállítói láncban lefelé a jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétéről (0,1 tömegszázalék felett). Ennek az információnak elegendőnek kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye az árucikkek biztonságos felhasználását. Míg a szállítói lánc ipari, illetve kereskedelmi szereplői ezt az információt automatikusan megkapják, a fogyasztóknak kérniük kell az információkat.

Az árucikk szállítói láncában első szereplőként az árucikk-előállítónak vagy -importőrnek figyelembe kell venni az árucikkével kapcsolatos minden, ésszerűen előrelátható lépést és tevékenységet a szállítói láncban lefelé annak megállapításakor, hogy milyen információkat kell összegyűjtenie és közölnie. A szállítói láncban lefelé minden egyes további szereplőnek, akik adott esetben pontosabban ismerhetik, hogy hol és hogyan használják az árucikket a következő felhasználó(k), meg kell határozni a rendelkezésére álló és a vevői által végzett tevékenységekre vonatkozó további információkat.

Annak meghatározásakor, hogy milyen információkat kell összegyűjteni és közölni az árucikk biztonságos felhasználásának lehetővé tétele érdekében, az árucikk szállítójának figyelembe kell vennie az árucikk felhasználásának minden életciklus-szakaszát. Ezek közé például az alábbiak tartozhatnak:

- az árucikkek további ipari és szakmai feldolgozása vagy összeszerelése;
- árucikkek (át)csomagolása vagy tárolása;
- ipari, foglalkozásszerű és fogyasztói végfelhasználás, beleértve a telepítést és karbantartást is.

Ezenkívül a szállítónak figyelembe kell vennie az árucikkek újrahasznosítását és ártalmatlanítását, valamint az árucikkek előrelátható nem rendeltetészerű felhasználását, különösen a fogyasztók részéről.

Minden egyes életciklus-szakasznál a biztonságos felhasználásra vonatkozó információk közé az alábbiak tartozhatnak:

- i. felhasználási feltételek, pl. hőmérséklet, kültéri / beltéri, gyakoriság, időtartam;
- ii. az expozíció és a kibocsátások csökkentésére irányuló kockázatkezelési

intézkedések, amelyek a gyakorlatban hatékonyan alkalmazhatók.

Eseti alapon kell azonban értékelni és eldönteni, hogy milyen információk relevánsak a tájékoztatás céljából, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az árucikkek biztonságos felhasználását. Az egyes árucikkekre vonatkozó információk típusa és részletessége eltérhet attól függően, hogy ki az átvevő fél. Az ipari felhasználóknak például általában nincs szükségük arra a tanácsra, hogy az árucikket gyermekektől elzárva tartsák, míg ezek az információk a fogyasztók számára célszerűek lehetnek. Az árucikk további feldolgozása esetén a munkavállalók anyagnak való kitettségének ellenőrzésére vonatkozó információk relevánsak lehetnek az ipari és szakmai szereplők számára.

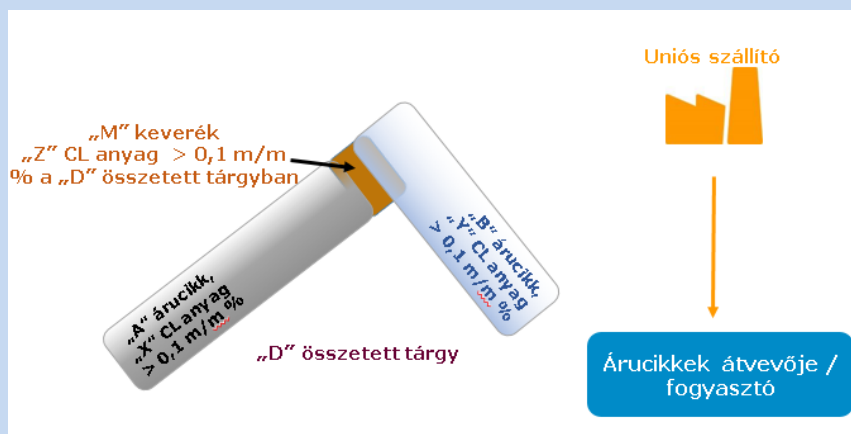
A biztonságos felhasználás szempontjából az átvevő számára releváns információk expozíciós, illetve kockázatalapú szempontok alapján is meghatározhatók. Ha a humán vagy környezeti expozíció nem lehetséges, vagy bizonyíték van arra, hogy ez jelentéktelen, akkor a szükséges információszint alacsonyabb, azaz elegendő lehet az anyag neve. Mindazonáltal szem előtt kell tartani egyrészt, hogy a tájékoztatási kötelezettség azokra a különös aggodalomra okot adó anyagokra vonatkozik, amelyek az engedélyezési célú jelöltlistán szerepelnek, másrészt pedig az expozíciót figyelembe kell venni az összes további életciklus-szakaszban, beleértve az újrafeldolgozást és az ártalmatlanítást is.

Az információval ellátott összes szereplőnek alkalmazni kell az ajánlott felhasználási feltételeket és az ajánlott kockázatkezelési intézkedéseket. Ezenkívül át kell adniuk a szállítói lánc következő szereplőjének vagy kérésre a fogyasztóknak minden lényeges információt, figyelembe véve a forgalomba hozott termék várható felhasználásait és felhasználási feltételeit.

Összetett tárgyak esetén a REACH 33. cikke szerinti tájékoztatási követelmények az összetett tárgyba beépített minden olyan árucikkre vonatkoznak, amelyek jelöltlistán szereplő anyagot tartalmaznak (0,1 tömegszázalék felett) Ezt szemlélteti a 12. példa.

12. példa: Milyen információkat kell közölni összetett tárgyak szállításakor?

Egy vállalat az EU-ban forgalomba hozza az összetett „D” tárgyat (lásd a 3. táblázatban a 2. forgatókönyvet és a 4. táblázatban az 5. forgatókönyvet az eset további leírása tekintetében).

Az árucikkek szállítója a REACH 33. cikke alapján köteles tájékoztatni a szállítói láncot lefelé vagy kérésre a fogyasztókat

- „A” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „X” anyag,
- „B” árucikkben található, a jelöltlistán szereplő „Y” anyag,
- a „D” összetett tárgyban található, jelöltlistán szereplő „Z” anyag jelenlétéről, valamint ezen anyagok jelenléte miatt a biztonságos felhasználáshoz szükséges minden információról.

A 3.2.2. pontban a 3. és 4. táblázat szemléltető forgatókönyvei a szállítói lánc azon szereplőit azonosítják, akiket **bejelentési** kötelezettség terhel. Amikor árucikkeket szállítanak harmadik felek részére, ugyanezeket a szereplőket a 33. cikk szerinti **tájékoztatási** kötelezettségek is terhelik a jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétére vonatkozóan. A forgatókönyvek hasonló módon felhasználhatók annak meghatározására is, hogy az uniós szállítói láncok csúcán kinek a feladata a vonatkozó információk összegyűjtése, előállítása és közzétevése. Ezeknek az információknak lehetővé kell tenni a továbbfelhasználók számára, hogy teljesítsék minden egyes szállított árucikkkel kapcsolatban a tájékoztatási kötelezettségeiket.

Az információkat oly módon kell összeállítani és strukturálni, hogy az átvevő fél hatékonyan közölhesse és használhassa azokat. Ez különösen fontos a nagyon összetett tárgyak esetében, ahol sokkal nagyobb adatkezelési és tájékoztatási kihívások merülnek fel.

Az **információs szolgáltatás** legmegfelelőbb **formája** a tájékoztatás tartalmától és címzettjétől függően (például ipari vagy foglalkozásszerű felhasználók, fogyasztók) is változhat.

A szabványos válaszevél megfelelő eszköze lehet a fogyasztók tájékoztatásának, míg egy foglalkozásszerű vagy ipari felhasználó tájékoztatásának céljára megfelelőbb a külön használati utasítás.

A REACH-rendelet 33. cikke nem határozza meg az információközlés formáját, de ilyen forma lehet például:

létező dokumentumok, mint például a használati utasítás és a csomagolás módosítása a címkén feltüntetett tájékoztatás

az iparági szövetségek vagy a hatóságok által kifejlesztett szabványos tájékoztatási formátumok

IT rendszerek vagy eszközök, amelyek megkönnyítik a tájékoztatást az egész szállítói láncban és a fogyasztók számára³¹

A jelöltlistán szereplő anyagokról a 33. cikk alapján közzendő információk kombinálhatók vagy integrálhatók más (például az általános termékbiztonságról szóló irányelv vagy ágazatspecifikus jogszabályok szerinti) jogi tájékoztatási követelményekkel.

A 33. cikk (2) bekezdése szerinti fogyasztói kérések esetén javasoljuk a kérelem megválaszolását, még akkor is, ha nincs jelen jelöltlistán szereplő anyag az árucikkekben, vagy ha 0,1 tömegszázalék alatt van jelen.

3.4.2 Információk bejelentése az ECHA-hoz a 7. cikk (2) bekezdése szerint

Az árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos bejelentést az anyag jelöltlistára történő felvételétől számított hat hónapon belül kell megtenni.

A REACH-rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerint bejelentendő információk a következők:

az árucikkek előállítójának vagy importőrének megnevezése és elérhetőségei

az anyag regisztrációs száma, amennyiben rendelkezésre áll

az SVHC azonosító adatai (ez az információ a jelöltlistán és az alátámasztó dokumentációban található)

az anyag osztályba sorolása (ez az információ a jelöltlistán és az alátámasztó dokumentációban található)

az anyag árucikkekben történő felhasználására (felhasználásaira) vonatkozó, a VI. melléklet 3.5. szakaszában meghatározottak szerint, és az árucikkek felhasználására vonatkozó rövid ismertető

az árucikkekben található anyag mennyiségi tartománya, vagyis 1–10 tonna, 10–100 tonna, 100–1000 tonna vagy ≥ 1000 tonna.

Arról, hogy hogyan kell benyújtani ezeket az információkat a bejelentés keretében, részletesebb tájékoztatást ad az ECHA honlapján elérhető [Kézikönyv - Árucikkekben előforduló anyagokkal kapcsolatos bejelentés összeállítása](#).

Miután a bejelentést megtették, javasoljuk, hogy a bejelentők tartsák naprakészen a bejelentést, bár ez nem jogszabályi követelmény. A bejelentést aktualizálni kell, ha a bejelentett információ megváltozik, például változik a mennyiségi tartomány vagy az ugyanazt a jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazó különböző árucikkek előállítása, illetve behozatala.

³¹ A szállítói lánc és a fogyasztók tájékoztatására szolgáló eszköz(ök) eldöntésekor tanácsos mérlegelni, hogy egyetlen eszköz elegendő-e mindkét tájékoztatási követelmény teljesítésére (a 33. cikk (1) bekezdése és (2) bekezdése). Ha különböző eszközöket választanak, tanácsos mérlegelni, hogyan lehet optimalizálni az együttes felhasználásukat.

4 AZ ÁRUCIKKEKBŐL SZÁNDÉKOLTAN A KÖRNYEZETBE JUTÓ ANYAGOKRA VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

4.1 Anyagok szándékolt kibocsátása árucikkekből

Az anyagok és keverékek különböző körülmények között juthatnak a környezetbe. Az anyagok ilyen környezetbe jutása azonban (attól függetlenül, hogy az anyag önmagában vagy keverék részeként jut-e a környezetbe) csak meghatározott esetekben tekintendő rendeltetésszerű (szándékolt) kibocsátásnak.

Az árucikkek anyagkibocsátása abban az esetben „szándékolt”, ha megfelel annak a **kiegészítő funkciónak** (megkülönböztetendő a 2.1. pont szerinti fő funkciótól), amely szándékosan tervezett, és amely nem valósulna meg, ha az anyag nem kerülne kibocsátásra. Például az illatosított árucikkek esetében az árucikk szaglással való érzékeléséhez az illatanyagokat ki kell bocsátani. Következésképpen az anyagok árucikkekből való, előregedésből, elhasználódásból vagy az árucikkek működésének elkerülhetetlen mellékhatásaként adódó kibocsátása általában nem szándékolt, mivel a kibocsátás mint olyan önmagában nem valósít meg funkciót.

Amennyiben az anyagnak egy tárgyból való kibocsátása az adott tárgy (2.1. pontban meghatározott) fő funkciójának felel meg, a kibocsátás nem tekinthető „szándékolt kibocsátásnak” a REACH-rendelet alapján. Ebben az esetben a tárgyat általában árucikk (amely tartályként vagy hordozóanyagként funkcionál) és egy anyag, illetve keverék kombinációjának, nem pedig egy anyag, illetve keverék rendeltetésszerű kibocsátásával járó árucikknek tekintik.

Az árucikkek szándékolt anyagkibocsátásának ráadásul a (szokásos vagy ésszerűen előrelátható) **felhasználási feltételek** között kell megtörténnie. Ez azt jelenti, hogy az anyag környezetbe jutására az árucikk hasznos élettartama alatt kell sor kerülni. Így az anyag környezetbe jutása az árucikk életciklusának előállítási vagy ártalmatlanítási szakaszában nem rendeltetésszerű kibocsátás.

Továbbá a felhasználás, amely során a szándékolt kibocsátás megtörténik, feltételeinek „szokásosaknak vagy ésszerűen előreláthatónak” kell lenniük. **Szokásos felhasználási feltételek** alatt az árucikk fő funkciójához kapcsolódó felhasználási feltételek értendők. Ezeket gyakran dokumentálják felhasználói kézikönyvek vagy használati utasítások formájában. Az ipari vagy foglalkozásszerű felhasználók által felhasznált árucikkek esetében a szokásos felhasználási feltételek adott esetben jelentősen eltérhetnek a fogyasztók számára „szokásos” feltételektől. Különösen igaz lehet ez a szokásos felhasználás gyakoriságára és időtartamára, valamint a hőmérsékletre, a légcsereszámra vagy a vízzel való érintkezéshez kapcsolódó feltételekre. Kifejezetten nem „szokásos felhasználási feltétel” az, amikor valamely árucikk felhasználója az árucikket olyan esetben vagy módon használja fel, amelynek elkerülését a szállító írásban, például az utasításokban vagy az árucikk címkéjén egyértelműen javasolta.³² Az **ésszerűen előrelátható felhasználási feltételek** olyan felhasználási feltételek, amelyek felmerülésére számítani lehet az érintett árucikk funkciójából vagy fizikai formájából adódóan (még ha ezek nem is szokásos felhasználási feltételek). Például amikor egy kisgyerek nem ismeri egy tárgy funkcióját, de felhasználja azt minden általa társított célra, például rágcsálja vagy nyalogatja azt. Az a kibocsátás tehát, amelyre nem szokásos vagy ésszerűen előrelátható felhasználási feltételek mellett kerül sor, nem tekintendő rendeltetésszerű környezetbe jutásnak.

³² Meghatározott felhasználási feltételek kizárására szolgálnak például a „gyermektől távol tartandó”, „magas hőmérsékletnek kitenni tilos” jellegű figyelmeztetések.

13. példa: Anyagok szándékolt kibocsátása árucikkekből

A testápolóval átítatott harisnyanadrág fő funkciója az, hogy ruhadarabként szolgáljon. Ez a fő funkció egyértelműen nem kötődik a testápolóhoz. A testápoló funkciója (a bőrápolás) csupán kiegészítő funkció, amely nem valósulna meg, ha a testápoló nem kerülne kibocsátásra. Következésképpen a testápolóval átítatott harisnyanadrágot anyagot rendeltetészerűen kibocsátó árucikknek kell tekintetni.

Az alábbi esetek azt szemléltetik, amikor az árucikkből történő anyagkibocsátás nem tekinthető rendeltetészerű kibocsátásnak:

A kibocsátás a félkész árucikk előállítása során, azaz még a kész árucikk forgalomba hozatala előtt történik meg.

Példa: egy adott szövet feldolgozhatóságát a hozzáadott írezőanyag³³ javítja, mivel a textília későbbi nedves feldolgozása során az írezőanyag ismét kibocsátásra kerül.

A kibocsátás az árucikk felhasználása vagy karbantartása során történik meg, ugyanakkor a kibocsátott anyagok az árucikk egyetlen funkciójában sem játszanak szerepet.

Példa: ruházati cikkek fogyasztók általi kimosása, amelynek során az eljárás közben visszamaradt különféle vegyi anyagok (festék, lágyítószer, keményítő stb.) néhány mosási ciklus alatt kiszabadulnak.

Az anyagkibocsátás az árucikk működésének elkerülhetetlen mellékhatása, de a kibocsátás az árucikk egyetlen funkciójában sem játszik szerepet.

Példák: anyagok kopása nagy súrlódás esetén, pl. fékbetétek, gumibroncsok; a két mozgó rész közötti súrlódás csökkentésére használt kenőanyag szivárgása.

Bármilyen kémiai reakció során keletkező anyagok kibocsátása.

Példa: fénymásoló gépek ózonkibocsátása vagy meggyulladó árucikkek égéstermékének kiszabadulása.

Olyan kibocsátás, amelyet egy termék nem rendeltetészerű, azaz a gyártó használati utasításától eltérő felhasználása okoz.

Példa: olyan eszkből történő kibocsátás, amelyet a fogyasztó a használati utasításban megadott működési időt figyelmen kívül hagyva (például hosszú időn keresztül intenzíven) használ.

Baleset során történő kibocsátás.

Példa: a leeső és összetörő hőmérőből kiszabaduló anyagok.

4.2 Az árucikkekből szándékoltan a környezetbe jutó anyagokra vonatkozó regisztrálási követelmények

Az árucikkekben lévő anyagokat akkor kell regisztrálni, ha a REACH-rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében felsorolt valamennyi, az alábbiakban felsorolt feltétel teljesül:

Az anyag szokásos vagy ésszerűen előrelátható felhasználási feltételek mellett jut a környezetbe³⁴ (ez a 3.1. pontban szereplő kritériumok alkalmazásával határozható

³³ Az írezőanyag egy olyan vegyi anyag, amelyet a szövet erősítésére és a fonál kopásállóságának növelésére, valamint a szövet bolyhoságának csökkentésére használnak. A szövés folyamatát követően a szövet irtelenítésére (kimosásra) kerül.

³⁴ Mindkét feltételnek, vagyis a rendeltetészerű környezetbe jutásnak és a szokásos vagy ésszerűen előrelátható felhasználási feltételeknek is teljesülnie kell.

meg).

Az egy szereplő által előállított vagy behozott összes árucikkben jelenlevő, rendeltetésszerűen kibocsátásra kerülő anyag teljes mennyisége (vagyis a kibocsátásra nem szánt mennyiségeket is beleértve) meghaladja az évi 1 tonnát.³⁵

Az árucikkekben előforduló anyagra vonatkozó esetleges regisztrálási kötelezettség azonosítása érdekében tehát ellenőrizni kell, hogy a mennyiség meghaladja-e az évi 1 tonnás küszöböt. Ehhez nem minden esetben kell ismerni a tényleges anyag azonosító adatait és mennyiségét, mivel az évi 1 tonnás küszöböt először össze lehet vetni a következőkkel:

1. a gyártott és/vagy behozott *összes szándékos kibocsátásra kerülő árucikk* teljes mennyisége, és
2. az ezen árucikkekben található *összes, kibocsátani szándékozott anyag és keverék* teljes mennyisége.

Ha e mennyiségi értékek egyike évi 1 tonna vagy kevesebb, az ezekben az árucikkekben feldolgozott, *szándékoltan a környezetbe kerülő egyes anyagok* mennyisége is biztosan évi 1 tonna alatt fog maradni. Így az ezekben az árucikkekben előforduló anyagokat egyértelműen nem kell regisztrálni. Ha azonban a regisztrálási kötelezettség nem zárható ki ezen ellenőrzések alapján, azonosítani kell a *szándékoltan a környezetbe kerülő egyes* anyagokat, valamint (kivéve, ha a regisztrálás alól mentesség alkalmazható; lásd a 4.3.fejezetet) a mennyiségüket.

Ha ismerjük az árucikkben lévő, *szándékoltan kibocsátásra kerülő anyag* (legnagyobb) koncentrációját tömegarányként kifejezve, kiszámítható az árucikkekben lévő, *szándékoltan kibocsátásra kerülő anyag* mennyisége úgy, hogy megszorozzuk az összes előállított és/vagy behozott árucikk éves mennyiségét az árucikkben lévő, *szándékoltan kibocsátásra kerülő anyag* (legnagyobb) tömegarányával. Az összes előállított és/vagy behozott árucikk éves össz mennyisége úgy számítható ki, hogy az árucikkek teljes darabszámát megszorozzuk az egyes árucikkek tonna/árucikkben kifejezett mennyiségével.

5. mező

A fenti magyarázatot követve, az árucikkekben található, *szándékoltan kibocsátásra kerülő anyag* mennyisége tehát a következő egyenlet segítségével számítható ki:

$$m_{subs.} [t/a] = m_{articles} [t/a] \times Conc_{max\,subs.\,in\,article} \quad (5)$$

$m_{subs.}$

m_{anyag}

$m_{articles}$

$m_{\text{árucikk}}$

$Conc_{max\,subs.\,in\,article}$

$Conc_{max. \text{ árucikkben lévő anyag}}$

Ahol:

$m_{subs.}$: egy árucikkben lévő, *szándékoltan kibocsátásra kerülő anyag* mennyisége (t/év);

³⁵ A legalább három egymást követő évben behozott vagy előállított árucikkekben jelen lévő bevezetett anyagokra vonatkozóan az éves mennyiséget az adott anyag megelőző három naptári év mennyiségének átlaga alapján kell kiszámítani. Az anyagok éves mennyiségének kiszámításával kapcsolatos iránymutatást és példákat is tartalmaz az [Útmutató a regisztráláshoz](#). című dokumentum 2.2.6.3. pontja.

$m_{\text{árucikkek}}$: a gyártott és/vagy behozott árucikkek éves mennyisége (t/év);

$Konc_{\text{max. árucikkekben lévő anyag}}$: az árucikkekben lévő, szándékolatlan kibocsátásra kerülő anyag legnagyobb tömegaránya.³⁶

Az összes előállított és/vagy behozott árucikk éves össz mennyisége ($m_{\text{árucikkek}}$) a következő egyenlet segítségével számítható ki:

$$m_{\text{articles}} [t/a] = m_{\text{article unit}} [t/article] \times n_{\text{articles}} [\text{articles}/a] \quad (6)$$

m_{articles}

$m_{\text{árucikkek}}$

$m_{\text{article unit}}$

$m_{\text{egy db árucikk}}$

n_{articles}

$n_{\text{árucikkek}}$

Ahol:

$m_{\text{egy db árucikk}}$: egy darab árucikk tömege (t/árucikk).

$n_{\text{árucikkek}}$: a gyártott és/vagy behozott árucikkek éves darabszáma [árucikkek/év].

Az árucikkekből szándékolatlan a környezetbe jutó anyagok többnyire keverékek részeként kerülnek kibocsátásra. A keverékek árucikkekben lévő koncentrációja gyakran jobban ismert, mint az árucikkekben lévő, szándékolatlan a környezetbe kerülő egyes anyagok koncentrációja. Gyakran ismert az árucikkekben lévő, szándékolatlan kibocsátásra kerülő keverék legnagyobb tömegarányban kifejezett koncentrációja, valamint a szándékolatlan kibocsátásra kerülő keverékben lévő anyag legnagyobb tömegarányban kifejezett koncentrációja. Ha ezeket az értékeket ismerjük, akkor az árucikkekben lévő, szándékolatlan kibocsátásra kerülő anyag legnagyobb koncentrációja kiszámítható úgy, hogy az egyik értéket megszorozzuk a másikkal. Tehát, az árucikkekben lévő, szándékolatlan kibocsátásra kerülő anyag mennyisége kiszámítható a fentiek szerint: megszorozzuk az összes előállított és/vagy behozott árucikk éves össz mennyiségét az árucikkekben lévő, kibocsátásra kerülő anyag legnagyobb tömegarányával.

6. mező

Az árucikkekben található, szándékolatlan a környezetbe jutó anyag mennyisége a következő egyenlet segítségével számítható ki:

$$m_{\text{subs.}} [t/a] = m_{\text{articles}} [t/a] \times Conc_{\text{max mixture in article}} \times Conc_{\text{max subs. in mixture}} \quad (7)^{37}$$

$m_{\text{subs.}}$

m_{anyag}

m_{articles}

$m_{\text{árucikkek}}$

$Conc_{\text{max mixture in article}}$

$Konc_{\text{max. árucikkekben lévő keverék}}$

$Conc_{\text{max subs. in mixture}}$

$Konc_{\text{max. keverékben lévő anyag}}$

Ahol:

³⁶ 0 és 1 közötti érték (50% = 0,5; 25% = 0,25; 20% = 0,2 stb.).

³⁷ Ahol: $Conc_{\text{max mixture in article}} \times Conc_{\text{max subs. in mixture}} = Conc_{\text{max subs. in article}}$

$Conc_{\text{max mixture in article}}$

$Konc_{\text{max. árucikkekben lévő keverék}}$

$Conc_{\text{max subs. in mixture}}$

$Konc_{\text{max. keverékben lévő anyag}}$

$Conc_{\text{max subs. in article}}$

$Konc_{\text{max. árucikkekben lévő anyag}}$

*m*_{anyag} és *m*_{árucikkek}: a 6. mező határozza meg;

*Konc*_{max. árucikkekben lévő keverék}: az árucikkekben levő, szándékoltan kibocsátásra kerülő keverék legnagyobb tömegaránya;³⁶

*Konc*_{max. keverékben lévő anyag}: a szándékoltan kibocsátásra kerülő keverékben levő anyag tömegaránya.³⁶

14. példa: Szándékoltan a környezetbe jutó anyag mennyiségének kiszámítása

Egy póló rendeltetésszerűen kibocsátásra kerülő illatanyagot tartalmaz.

Előfeltevés: A 100 t/év mennyiségben előállított póló az illatanyagot legfeljebb 5%-os tömegarányban tartalmazza. Az illatanyag ugyanazon előállító más árucikkeiben nem található meg.

Tehát, a szándékoltan kibocsátásra kerülő illatanyag mennyisége úgy számítható ki, hogy megszorozzuk az összes előállított póló éves össz mennyiségét (100 t/év) a pólóban lévő illatanyag legnagyobb tömegarányával ($5/100 = 0,05$): $100 \times 0,05 = 5$ t/év.

Ugyanezt az eredményt érjük el a 5. mezőben szereplő (5) egyenlet segítségével.

$$m_{\text{subs.}} [t/a] = m_{\text{articles}} [t/a] \times \text{Conc}_{\text{max subs. in article}} = 100 \text{ t/a} \times 0,05 = 5 \text{ t/a}$$

*m*_{subs.}

*m*_{anyag}

*m*_{articles}

*m*_{árucikkek}

*Konc*_{max subs. in article}

*Konc*_{max. árucikkekben lévő anyag}

Következtetés: Az 1 t/év küszöbértéket meghaladják; a póló előállítójának regisztrálni kell az illatanyagot.

Az árucikkekben található, kibocsátani szándékozott anyag mennyiségének kiszámításakor a következőket kell figyelembe venni:

Nem csak a kibocsátani szándékozott mennyiségeket, hanem az árucikkekben található teljes mennyiséget figyelembe kell venni. Így, ha az anyag az árucikk mátrixának is részét képezi, ezeket a mennyiségeket is figyelembe kell venni.

Az anyagnak csak azt a mennyiségét kell figyelembe venni, ami a kész árucikkekben ténylegesen jelen van, vagyis az árucikkbe feldolgozott, majd a későbbi előállítási lépések során (pl. elpárolgás vagy kimosódás útján) elvesztett mennyiséget nem kell figyelembe venni.

Ha ugyanazon anyag egy előállító, illetve importőr különböző árucikkeiből kerül kibocsátásra, össze kell adni az anyagnak az összes ilyen árucikkben található mennyiségeit.³⁸

Felhívjuk a figyelmet, hogy a 7. cikk (5) bekezdése szerint az ECHA dönthet arról, hogy egy árucikk előállítójának vagy importőrének regisztrálási kérelmet kell benyújtania egy árucikkben található anyagra (kivéve, ha ezt a 7. cikk (1) bekezdése szerint már

³⁸ Példa: „X” vállalat háromféle árucikket – „A”, „B” és „C” – hoz be. Az árucikkek mindegyikében egy adott anyagból 60-60 tonna található. Az „A” árucikkben található anyag nem jut szándékoltan a környezetbe, a „B” árucikkben megtalálható 60 tonnányi anyagból szokásos feltételek mellett 40 tonnányi jut szándékoltan a környezetbe, míg a „C” árucikkben megtalálható 60 tonnányi anyagból szokásos feltételek mellett 10 tonnányi jut szándékoltan a környezetbe. Ezért „X” vállalatnak regisztrálnia kell a „B” és a „C” árucikkben lévő anyag teljes mennyiségét, azaz 120 tonnát, amely a 100-1000 tonna mennyiségi tartományban van.

megtette), ha az anyag mennyisége meghaladja az évi 1 tonnát, és feltételezhető, hogy az anyagnak az árucikkekből való kibocsátása kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre nézve. Ez akkor is alkalmazandó lehet, ha az anyag árucikkekből történő kibocsátása nem rendeltetésszerű kibocsátás.

4.2.1 Szándékoltan kibocsátásra kerülő keverékben lévő anyag koncentrációjának kritikus szintje

Ha a szándékosan a környezetbe jutó keverékek árucikkekben lévő maximális tartalma ismert, akkor az anyagok keverékben lévő koncentrációjának kritikus szintjeit (amely felett az ezen árucikkekben lévő anyagok regisztrálása kötelező lehet) az alábbiakban bemutatottak szerint lehet kiszámolni.

Ha az árucikkekbe beépített keverék legnagyobb koncentrációja és ezeknek az árucikkeknek a teljes előállítási és / vagy behozatali mennyisége ismert, kiszámítható az árucikkekből szándékoltan kibocsátásra kerülő keverékben lévő anyag azon koncentrációs határértéke, amely felett a regisztrálás szükséges. Mivel az árucikkekben található, szándékoltan a környezetbe jutó anyag mennyiségi küszöbértéke 1 t/év, az anyagnak azon legnagyobb tömegarányát, amely nem keletkeztet regisztrálási kötelezettséget, úgy lehet kiszámítani, hogy ezt a küszöbértéket elosztjuk az árucikkekben lévő keverék teljes mennyiségével. A számítás alapja az a feltételezés, hogy az anyag az árucikkekben csak a szándékosan a környezetbe jutó keverék részeként van jelen.

7. mező

A szándékoltan a környezetbe jutó keverékben található anyag azon maximális tömegarányát, amely nem keletkeztet regisztrálási kötelezettséget, ($Conc_{max}$ keverékben lévő anyag)³⁶ a következő egyenlet segítségével számítható ki:

$$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture} = \frac{1/a}{m_{articles} [t/a] \times Conc_{max\ mixture\ in\ article}} \quad (8)$$

$Conc_{max\ subs.\ in\ mixture}$

$Conc_{max}$ keverékben lévő anyag

$m_{articles}$

$m_{árucikkek}$

$Conc_{max\ mixture\ in\ article}$

$Conc_{max}$ árucikkekben lévő keverék

Ahol:

$m_{árucikkek}$ és $Conc_{max}$ árucikkekben lévő keverék: a 6. mező határozza meg.

15. példa: Szándékoltan kibocsátásra kerülő keverékben lévő anyag koncentrációjának kritikus szintje

Egy illatos játék (árucikk) a használat során szándékosan a környezetbe jutó illatanyagok keverékét tartalmazza.

Előfeltevés: A játék legfeljebb 15%-os koncentrációban tartalmaz illatanyagot. A vállalat minden évben 30 tonnát importál ezekből a játékokból. Az importőr nem hoz be és nem is gyárt más árucikkeket.

A játékokból szándékoltan kibocsátásra kerülő illatanyagok keverékében lévő anyag azon koncentrációs határértéke, amely felett a regisztrálás szükséges, úgy számítható ki, hogy a játékokból szándékoltan kibocsátásra kerülő illatanyag-keverékben lévő anyag esetén az 1 t/év küszöbértéket elosztjuk a játékokban lévő illatanyag-keverék teljes mennyiségével (ami úgy számítható ki, hogy az évi 30 t mennyiségben behozott játékok összmennyiségét megszorozzuk a játékokban lévő illatanyag-keverék legnagyobb tömegarányával [0,15 = 15/100]: $30 \text{ t/év} \times 0,15 = 4,5 \text{ t/év}$): $(1 \text{ t/év}) / (4,5 \text{ t/év}) = 0,22$, ami 22 m/m %-nak felel meg.

Ugyanezt az eredményt érjük el a 7. mezőben szereplő (8) egyenlet segítségével.

$$Conc_{\text{max subs. in mixture of fragrances}} = \frac{1 \text{ t/a}}{m_{\text{toys(articles)}} \times Conc_{\text{max mixture in toy(article)}}} = \frac{1 \text{ t/a}}{30 \text{ t/a} \times 0.15}$$

$$= 0.22 = 22\%$$

$Conc_{\text{max subs in mixture of fragrances}}$

$m_{\text{toys(articles)}}$

$Conc_{\text{max mixture in toy(article)}}$

$Konc_{\text{max. illatanyag-keverékben lévő anyag}}$

$m_{\text{játékok (árucikkek)}}$

$Konc_{\text{max. játékban (árucikkben) lévő keverék}}$

Következtetés: Ez azt jelenti, hogy nem kell regisztrálni az illatanyag-keverékben legfeljebb 22 tömegszázalékos koncentrációban előforduló anyagokat. Mivel ez nem feltétlenül érvényesül az illatanyag-keverékben található minden anyag tekintetében, további információt kell gyűjteni.

A játékok importőre így megkérdezheti a szállítót, hogy az illatanyag-keverékben lévő anyagok bármelyike átlépi-e a 22 tömegszázalékos koncentrációt.

4.3 A szándékoltan a környezetbe jutó anyagokra vonatkozó regisztrálási követelmények alóli mentességek

Az árucikkekből szándékoltan kibocsátásra kerülő anyagok regisztrálására vonatkozó, a 4.2. alfejezetben ismertetett kötelezettség nem alkalmazható egyes esetekben. Ez az alfejezet azt ismerteti, hogy mit kell ellenőrizni annak megállapításához, hogy ilyen mentesség alkalmazandó-e.

4.3.1 A regisztrálás alóli általános mentességek

Számos anyagra vonatkozik általános mentesség (azaz függetlenül attól, hogy önmagukban, keverékekben vagy árucikkekben lévő anyagokról van szó) a regisztrálás alól,³⁹ vagy azért, mert ezekről az anyagokról elegendő információ áll rendelkezésre, vagy

³⁹ Ez a mentesség a jelöltlistán szereplő anyagok bejelentésére is vonatkozik.

mert ezen anyagok esetén a regisztrálás egyszerűen indokolatlannak vagy szükségtelennek tekinthető. A két legfontosabb mentesség a következő:⁴⁰

1. IV. és V. melléklet szerinti anyagok (a 2. cikk (7) bekezdésének a) és b) pontja alapján mentesülnek).
2. Visszanyert anyagok (2. cikk (7) bekezdésének d) pontja).

A REACH-rendeletnek ezekkel a mentességekkel kapcsolatos feltételeit az [Útmutató a regisztráláshoz](#) c. dokumentum ismerteti.

4.3.2 Az adott felhasználás tekintetében már regisztrált anyagok mentessége

A 7. cikk (6) bekezdése alapján az árucikkekben előforduló anyagokat nem kell regisztrálni, ha az anyagot regisztrálták már az adott felhasználás tekintetében.

Az árucikkekben lévő, kibocsátásra kerülő anyagokra vonatkozó regisztrációs kötelezettségre vonatkozó különleges mentességről további információk a 3.3.1. pontban találhatóak.

4.4 Árucikkekben lévő anyagok regisztrálása

Az árucikkekben lévő, regisztrálandó anyag tekintetében az árucikkek előállítóinak, illetve importőreinek regisztrációs dokumentációt kell benyújtaniuk az ECHA részére. A regisztrációs dokumentációra vonatkozó követelmények általában véve ugyanazok, mint az anyag gyártóinak és importőreinek esetében. Ha azonban a regisztrációs dokumentáció részeként kémiai biztonsági jelentést kell készíteni (10 t/év mennyiség felett), és az anyag veszélyesként vagy PBT/vPvB anyagként kerül besorolásra, az árucikk-előállítóknak, illetve -importőrnek az expozíciós értékelésben és kockázatjellemezésben csak az árucikkek hasznos élettartamát és ártalmatlanítását kell bemutatnia. Ettől eltekintve az árucikkekben lévő anyagokra a bevezetett és nem bevezetett anyagok közötti ugyanazon megkülönböztetés, ugyanazok a regisztrációs határidők, valamint ugyanazok az adatmegosztási követelmények érvényesek, mint az önmagukban vagy a keverékekben lévő anyagokra. A regisztrálással és az adatmegosztással kapcsolatban részletes iránymutatás az [Útmutató a regisztráláshoz](#) és az [Útmutató az adatok megosztásához](#) című dokumentumokban található.

⁴⁰ További általános mentességek is vannak a regisztrálás alól, amelyek egy adott anyagra vonatkozhatnak. Lásd még az [Útmutató a regisztráláshoz](#) c. dokumentumot további információkért is.

5 AZ ÁRUCIKKEKBEN LÉVŐ ANYAGOKRA VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK MEGSZERZÉSE

Az árucikkeket előállító, importáló vagy forgalomba hozó vállalatoknak nem áll mindig rendelkezésükre vállalaton belül az annak eldöntéséhez szükséges információ, hogy alkalmazandók-e rájuk az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó követelmények. A szándékolatlan a környezetbe kerülő anyagokat tartalmazó árucikkek előállítóinak és importőreinek ismerniük kell az ezekben az árucikkekben előforduló összes, szándékolatlan a környezetbe jutó anyag azonosító adatait, valamint azoknak az árucikkekben lévő koncentrációját. A gyártóknak, az importőröknek, a forgalmazóknak és az árucikkek többi szállítójának tudniuk kell, hogy árucikkük tartalmaz-e jelöltlistán szereplő anyagot és milyen koncentrációban tartalmazza azt.

Ez a fejezet általános tanácsot ad a gyártók, az importőrök és az árucikkek más szállítói számára az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges információk megszerzésével, majd értékelésével kapcsolatos kötelezettségek teljesítésével kapcsolatban. Ez különösen akkor releváns, ha az információkat a szállítói láncban keresztül nem bocsátják automatikusan a szállítók rendelkezésére. Az 5. függelék kiegészítő megközelítéseket tartalmaz.

A jelen útmutatóban megfogalmazott főbb elvek olyan gyakorlati megoldások kidolgozására és végrehajtására vonatkozó megközelítést ismertetnek, amelyek biztosítják a REACH-rendelet követelményeinek való megfelelést és célkitűzéseinek megvalósítását. Más megközelítések is elfogadhatók, amennyiben biztosítják a rendelet betartását és célkitűzéseinek elérését.

Az előírt információk megszerzéséhez szükséges vállalati erőfeszítés mértéke nagyban függ attól, hogy a vállalat rendelkezik-e minőségbiztosítási rendszerrel és / vagy alternatív eszközzel a nyersanyagok és árucikkösszetételek nyomon követhetőségének biztosítására. Ilyen rendszerek lehetnek például a vállalaton belüli árucikktesztek, szállítói auditok és harmadik fél által kiadott tanúsítványok. Ezeket az intézkedéseket rendszerint rutinszerűen végzik el a folyamatok és a termékek fejlesztése, valamint a fogyasztók elégedettségének növelése érdekében. A szükséges információk megszerzésére irányuló egyéb megközelítések közé tartoznak a beszerzési és a szerződésekre vonatkozó előírások, a szállítók nyilatkozatai az árucikkekkel és anyagösszetételekkel kapcsolatban. Bizonyos eszközök, például (IT) eszközök is használhatók az információk átadására és a tájékoztatás kezelésére a szállítói láncban, a kockázatértékelésre, valamint a termékek tervezésére és fejlesztésére.

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az [ECHA közzétételre szolgáló portálja](#) is tartalmaz az árucikkek szállítói számára releváns információkat az anyagokról (például azonosítás, tulajdonságok, felhasználások).

5.1 Tájékoztatás a szállítói lánc útján

Az árucikkekben lévő anyagoknak, illetve azok mennyiségének meghatározása sok esetben csak akkor lehetséges, ha a szállítói lánc szereplői a vonatkozó információkat elérhetővé teszik. Így a REACH-rendelet szerinti kötelezettségek meghatározásához szükséges információk összegyűjtésének legfontosabb és leghatékonyabb módja a szállítói láncban nyújtott tájékoztatás. A kémiai elemzés, bár az árucikkekben lévő anyagok azonosításának és azok mennyiségi számszerűsítésének egyik lehetséges módja, időigényes, költséges, mindemellett megszervezni is nehéz.

5.1.1 Az uniós szállítóktól származó szabványosított REACH szerinti információk

A árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó REACH szerinti követelmények azonosításához és teljesítéséhez szükséges információk gyakran származhatnak az EU-ban székhellyel rendelkező szállítók által közölt szabványosított információkból, amelyeket a REACH 33. cikke és egyéb rendelkezései írnak elő. **Az anyagok vagy keverékek szállítóinak** például a 31. cikk alapján biztonsági adatlapot kell adniuk vevőiknek, vagy abban az esetben, ha nem kell biztonsági adatlapot adniuk, akkor a 32. cikk alapján a rendelkezésre álló és lényeges biztonsági információkkal, valamint a szabályozási követelményekre (például az engedélyezés szükségességére és a megállapított korlátozásokra) vonatkozó adatokkal kell ellátniuk őket. Ez a kötelezettség akkor is érvényes, ha az anyagot vagy keveréket tartályban vagy hordozóanyagon szállítják.

Az uniós **árucikk-előállító** SDS-t kap az árucikk előállításához felhasznált jelöltlistán szereplő, önmagában vagy keverékben előforduló anyag tekintetében. Ezért az előállító számára elérhető az előállított árucikkben lévő, jelöltlistán szereplő anyagra vonatkozó információ.

Abban az esetben, ha egy adott anyag, melyhez biztonsági adatlap szükséges, évi 10 tonna vagy azt meghaladó mennyiségben került regisztrálásra, akkor a szállítók a biztonsági adatlap egyik mellékleteként átadják ezen (önmagában vagy keverékben előforduló) anyag átvevőinek a vonatkozó expozíciós forgatókönyveket. Az expozíciós forgatókönyvek ismertetik az egyes anyagok életciklusa során megvalósuló felhasználásokat, valamint az embert és a környezetet érő expozíció kézben tartására vonatkozó javaslatokat tartalmazzák. Ezek az expozíciós forgatókönyvek kiterjednek az anyag árucikkekbe való beépítésére, valamint az ennek révén bekövetkező életciklus-szakaszokra, ideértve az árucikkek hasznos élettartamát és a hulladékfázist is. Ezért az expozíciós forgatókönyvekben közölt információk különösen hasznosak lehetnek az árucikkek előállítóinak a fogyasztók számára biztosított, a 33. cikkben előírtak szerinti információk összeállításakor.

5.1.2 Az árucikkekre vonatkozó információk átadására szolgáló önkéntes információs eszközök

Bizonyos IT-rendszerek és -eszközök megkönnyítik a szabványosított információk közlését és átadását az összetett szállítói láncokban, valamint racionalizálják az információáramlást. Segíthetnek továbbá az árucikk-előállítóknak, az összeállítóknak és az anyaggyártók felelősségi köreinek azonosításában és kezelésében az egyes szállítói láncokban.

Számos ágazatspecifikus és általánosabb információs rendszert és eszközt fejlesztettek ki vagy alakítottak át az összetett szállítói láncok kezelésének támogatására. Ezek hatékonyan felhasználhatók az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó információk megszerzésére és továbbítására a szállítói láncban.

5.1.3 Információ kérése a szállítói láncban felfelé

Abban az esetben, ha a kapott vagy rendelkezésre álló információ nem elegendő a REACH-rendeletnek való megfelelés ellenőrzéséhez és végrehajtásához, az árucikkek előállítóinak, importőreinek és szállítóinak fontolóra kell venni a szükséges információk megszerzését a szállítói láncban belüli proaktív kérések formájában. A szállítóktól származó, árucikkekben és keverékekben található anyagok és (pontos) koncentrációk részletes áttekintése lenne a legjobb megközelítés a hatékonyság, a megfelelés és a jövőbeni szabályozási intézkedések hatásainak előrejelzése szempontjából. Ha ez a megközelítés nem működik, akkor alternatívaként az árucikkek szállítóinak a szükséges legfontosabb információkra kell összpontosítani. Az alábbi szempontokat kell tehát fontolóra venni a szállítói láncban

fentebb lévő többi szereplőtől történő információkérés esetén:

Hasznos lehet a szállítókkal közölni, hogy miért van szükség az információra – ezt ugyanis, különösen az EU-n kívüli szállítók nem feltétlenül ismerik. Ezért az ECHA honlapján számos olyan [kiadvány](#) érhető el, amely elmagyarázza a REACH-rendelet hátterét és vonatkozásait. Ezek közül számos dokumentum több nyelven is elérhető, a nyelvi akadályok leküzdésének elősegítése érdekében.

Sok esetben az árucikkek vagy keverékek pontos összetétele – ami gyakran bizalmas adatnak minősülhet – nem szükséges ahhoz, hogy tisztázni lehessen, teljesíteni kell-e az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó követelményeket. Ez adott esetben megszüntetheti az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó bejelentési vagy tájékoztatási kötelezettségeket azáltal, hogy kizárják vagy korlátozzák az engedélyezési célú jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétét. Ezt például úgy lehet elérni, hogy kritériumokat határoznak meg a szállítói szerződésekben. Ezekben az esetekben a szállítók például kiállíthatnak olyan tanúsítványokat, amelyekben garantálják, hogy árucikkeiket (vagy keverékeiket) bizonyos anyagok felhasználása nélkül állítják elő, vagy hogy az árucikkeikben (vagy keverékeikben) ezek az anyagok bizonyos koncentrációt nem haladnak meg.

Egy kevésbé javasolt megközelítés, ha célzott információt kér a szállítói láncban fentebb lévő szereplőktől egyes - különösen a jelöltlistán szereplő - anyagok jelenlétéről (és koncentrációjáról), ahelyett, hogy az árucikkek vagy keverékek pontos összetételét kérné.

Az árucikkekből szándékolatlan kibocsátásra kerülő keverékben lévő anyagok esetén a szállítói láncban fentebb lévő szereplőktől kért információknak a 4.2.1. pontban meghatározottak szerint kritikusként számított koncentrációt meghaladó anyagokra kell összpontosítani. Ennek az az oka, hogy az árucikkekben lévő, **szándékolatlan a környezetbe jutó keverék** koncentrációja gyakrabban ismert, mint a **szándékolatlan kibocsátásra kerülő egyes anyagok** koncentrációja.

Adódhatnak azonban olyan helyzetek is, amikor a szállítói láncban belüli tájékoztatás sikertelen. Az ilyen esetekben az árucikkekben lévő anyagokkal kapcsolatos információk beszerzésének olyan más módszerei alkalmazhatók, mint például az ágazati ismeretek, a nyilvánosan elérhető információforrások, valamint a kémiai elemzés során levont következtetések kombinálása. Az 5. függelékben található egy lehetséges lépcsőzetes megközelítés annak meghatározására és megerősítésére, hogy mely jelöltlistán szereplő anyagok fordulhatnak elő az árucikkekben.

5.1.4 A szállítóktól kapott információk értékelése

Ha információt kérnek a szállítói láncban fentebb lévő szereplőktől, a szállítók gyakran **megfelelőségi nyilatkozatot** adnak a termékeikről, amelyek szintén integrálhatók az IT-rendszerekbe vagy -eszközökbe. Ezeknek a nyilatkozatoknak a tartalmát gondosan értékelni kell annak biztosítása érdekében, hogy fel lehessen használni az árucikk szállítója részéről a REACH-rendeletnek való megfelelés bizonyítékaként. Ennek során az alábbi szempontokat kell figyelembe venni:

Mi a nyilatkozat tárgya? Ez az árucikk szállítója, különösen az előállító vagy az importőr számára releváns a megfelelés ellenőrzéséhez?

A nyilatkozat egyértelműen az adott szállítóhoz és a szállított árucikkekhez kapcsolódik?

Ki a nyilatkozat kibocsátója, illetve az aláíró megilleti-e a szállító vállalat nevében aláírási jogosultság?

Van-e ok aggodalomra a nyilatkozat érvényességével kapcsolatban?

Ha igen, kérjen hozzáférést a nyilatkozatot alátámasztó dokumentumokhoz.

Hasonlóképpen, nem javasolt a szállítók által adott vizsgálati jelentéseket szó nélkül elfogadni. Az ilyen jelentéseket ellenőrizni kell annak biztosítása érdekében, hogy bizonyítani tudják a megfelelést. Az alábbi szempontokat kell figyelembe venni, ha a megfelelés ellenőrzésének dokumentálásához vizsgálati eredményeket használnak.

Az alábbi elemeket kell tartalmaznia egy vizsgálati jelentésnek:

- Az elemzésbe bevont laboratórium neve és címe
- A minta átvételének és a vizsgálat elvégzésének időpontja
- A jelentés egyedi azonosítása (pl. sorozatszám) és kiadásának időpontja
- A vizsgálat alapjául szolgáló minta és az anyag(ok) egyértelmű azonosítása és leírása
- Az alkalmazott mintaelőkészítési módszerek és analitikai módszerek, beleértve az alkalmazott szabványokra való hivatkozásokat és az azoktól való eltéréseket
- A vizsgálati módszer kimutatási határértéke (LOD) és a mennyiségi meghatározás határértéke (LOQ)
- A vizsgálat eredményei (mértékegységgel), beleértve a vizsgálati eredmények bizonytalanságát is
- A jelentést engedélyező személy neve és aláírása

Ellenőrizni kell, hogy az anyagnak a vizsgálat során megállapított koncentrációja valóban a vonatkozó határérték alatt van-e (pl. a 0,1%-os küszöbérték vagy a *szándékoltan a környezetbe kerülő keverékben* lévő anyagok koncentrációjának kritikus szintje alatt).

A nyersanyagok és a termék előállítása idővel változhat, amely módosíthatja a termék szállított tételeit. Ezért ellenőrizze, hogy a jelentésben dokumentált vizsgálatot a ténylegesen szállított termékkel végezték-e el.

Szükség van a vizsgálat során felhasznált módszerek bizonyos fokú ismeretére. Ha a módszerek bemutatása nem egyértelmű, akkor felvilágosítást kell kérni a szállítótól a félreértések és az esetleges meg nem felelés elkerülése érdekében.

5.2 Az árucikkekben lévő anyagok kémiai elemzése

Az árucikkekben lévő anyagok beazonosíthatók, és azok koncentrációi számszerűsíthetők analitikai módszerek alkalmazásával. Ha más információszerzési módszerek nem vezetnek eredményre, illetve túl bonyolulttá válnak, az árucikkek összetételére vonatkozó információk megszerzhetőek kémiai elemzés elvégzésével.

Bizonyos esetekben a kémiai elemzés hasznos lehet. A kémiai elemzés a REACH-rendeletnek való megfeleléshez szükséges információk megszerzésére és a szállítótól kapott információk megerősítésére szolgál. A kémiai elemzést rutinszerűen csak ebből a célból végezheti el, vagy kombinálható más jogszabályoknak való megfelelés ellenőrzésével vagy minőségellenőrző terméktesztel. Bizonyos árucikkek (pl. játékok, cipők) tekintetében bevett gyakorlat a gyártás során felhasznált nyersanyagokban lévő anyagok kémiai elemzésének elvégzése.

Meg kell azonban jegyezni, hogy a kémiai elemzés kétes eredményeket hozhat, és/vagy nagyon költséges lehet, ezért az információszerzés elsődleges eszközeként nem javasolt.

5.2.1 A kémiai elemzéssel kapcsolatos kihívások

Az anyagok kémiai elemzésének elvégzéséhez a következőket kell szem előtt tartani.

Kihívást jelenthet az árucikk elemzéséhez egy reprezentatív minta létrehozása. Például a különböző tételek eltérő összetételűek lehetnek.

Az árucikkmátrixban lévő anyagokat adott esetben ki kell nyerni a mátrixból.⁴¹

- Ez olyan kémiai reakciókat válthat ki, amelyek adott esetben az árucikkben nem létező anyagokat „hoznak létre”.
- Előfordulhat, hogy a kivonás nem teljes mértékű, így nem nyerhető ki a mátrix teljes anyag tartalma.

A mintákban lévő különféle anyagok kimutatásának, meghatározásának többféle elemzési módszere is rendelkezésre áll.

- A mérések a legtöbb esetben azonosítják a mintában szereplő kémiai összetevőket. Fontos megjegyezni, hogy egy anyag több összetevőből is állhat (további információ található az [Útmutató az anyagok azonosításához](#)) című dokumentumban).
- Néhány analitikai módszerrel inkább bizonyos elemek (pl. halogének) jelenléte, mint egyes anyagok jelenléte mutatható ki.
- Ha a potenciálisan veszélyes anyagok azonosító adatai nem ismertek, nehéz lehet megfelelő analitikai módszert választani. Ezen túlmenően, ha egy árucikk számos különböző anyagot tartalmaz beépítve, több elemzésre lehet szükség az összes anyag azonosításához.
- Az anyag koncentrációinak kvantitatív mérése további elemzést igényel.

5.2.2 Az árucikkekben lévő anyagok kémiai elemzésének megtervezése

A kémiai elemzéseket gondosan meg kell tervezni, annak figyelembevételével, hogy mely módszerek mely információk megszerzésére alkalmasak. Ha elemzést végeznek, akkor tapasztalt laboratóriumokkal együttműködve, a rendelkezésre álló módszerek alapján stratégiát kell kidolgozni. A vizsgálati stratégiának és az eredmények értelmezésének figyelembe kell venni bármely más, például az ágazati szervezetek, a kutatóintézetek, illetve az akkreditált kémiai analitikai laboratóriumok részéről az elemzett árucikkre vonatkozóan rendelkezésre álló információt. Nincsenek formális követelmények arra, hogy mely módszereket és laboratóriumokat kell használni; az egyes vállalatoknak kell döntenie a megfelelő módszerről és laboratóriumról. Mindamelllett, amikor csak lehetséges és célszerű, a meglévő szabványos módszereket és a megfelelő akkreditált laboratóriumokat kell használni.

Kémiai elemzések tervezésekor az alábbi lépések ajánlottak:

A keresett anyagok körének leszűkítése érdekében (pl. számos árucikk tekintetében kizárható, hogy azok gáznemű anyagokat tartalmaznak) szakértőkkel vagy ágazati információforrásokkal folytatott konzultáció.

A vizsgálati stratégia többszintű folyamatként – széleskörű szűrés, leszűkített szűrés, majd beazonosítás pl. félkvantitatív módszerekkel – való kidolgozása.

Az árucikk elemzésre kijelölt részének (részeinek) – az árucikkben lévő folyadékok, gázok

⁴¹ Az árucikkekből szándékoltnan a környezetbe jutó anyagokat az árucikkekből alapvetően kivonási, illetve egyéb különleges módszerek alkalmazása nélkül is ki lehet választani, így az érintett minták kémiai elemzés céljából való használata rendszerint lehetséges.

vagy porok, árucikkmátrix-kivonatok, egy adott SVHC anyagot feltehetően tartalmazó árucikkrészek stb. – meghatározása.

Az anyagok meghatározására szolgáló kémiai elemzés elvégzése.

1. függelék Más útmutatók által érintett területek

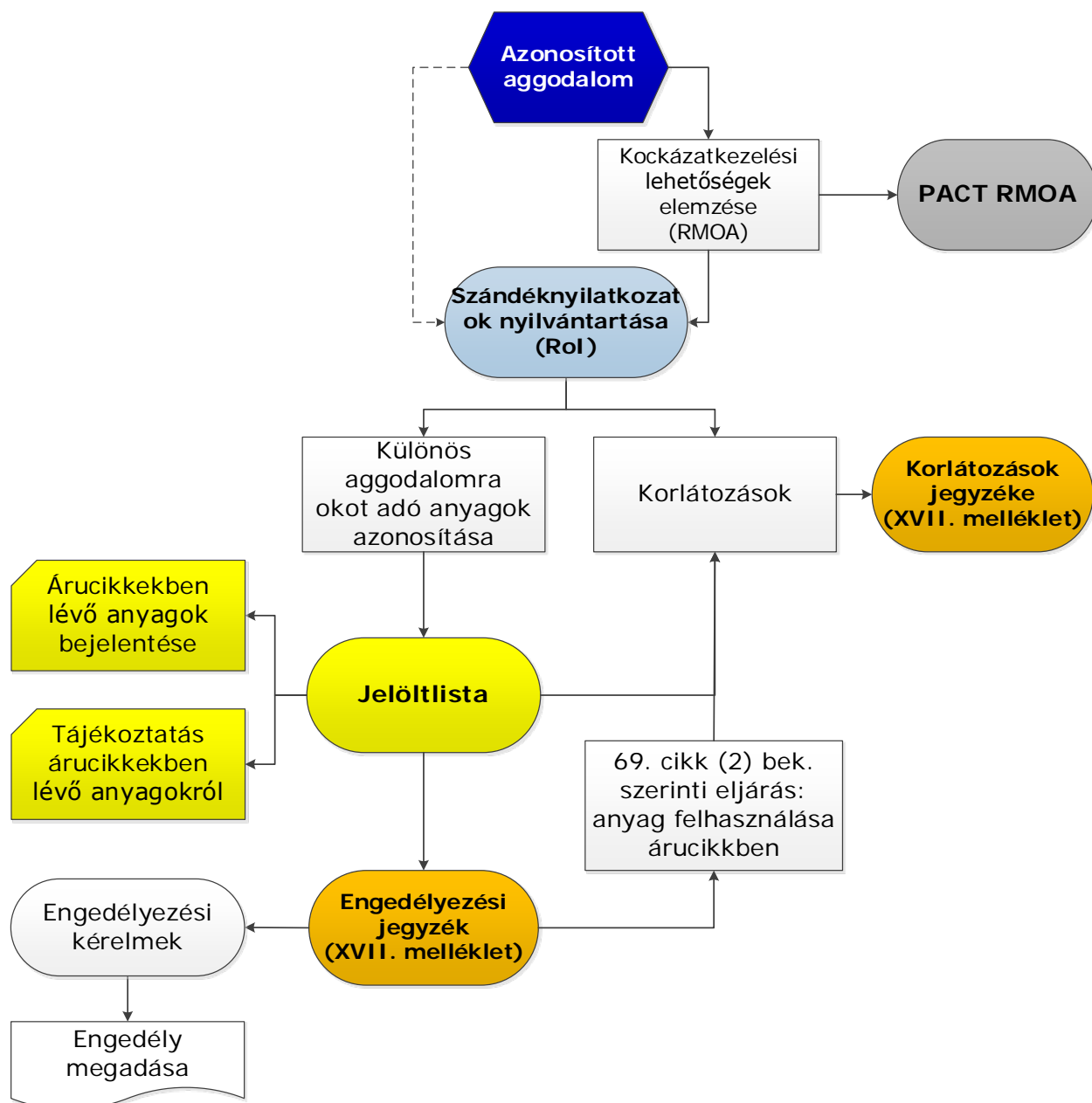
Az árucikkek importőrei, előállítói és egyéb szállítói más szerepet is betölthetnek, ezért a jelen útmutatóban leírtakon túlmenően további kötelezettségek is terhelhetik őket a REACH alapján. Ha egy árucikk előállítója például az EU-ban anyagokat vásárol az árucikkei előállítási folyamata során történő felhasználás céljából, akkor a továbbfelhasználókra vonatkozó követelményeknek is eleget kell tennie.⁴² Ha azonban az anyagokat az EU-n kívül vásárolja, az árucikk előállítója az anyagok importőrének szerepét is betölti, az ehhez kapcsolódó kötelezettségekkel együtt, mint például a regisztrálás.⁴³ Ebből következően a vállalatoknak általában véve ajánlott meghatározniuk kötelezettségeiket az ECHA honlapján elérhető [Navigátor](#) eszköz futtatásával. A Navigátor alkalmazás segít az iparnak meghatározni a REACH rendelet értelmében rá háruló kötelezettségeket és megtalálni az azok teljesítésével kapcsolatos megfelelő útmutatót. A 2. függelék felsorolja a REACH-rendeletnek az árucikkek előállítói, importőrei vagy szállítói számára releváns részeit.

Az engedélyezésre és korlátozásra vonatkozó követelmények nem csak az árucikkek gyártásához anyagokat felhasználó cégeket érintik, hanem általában a továbbfelhasználókat is, beleértve az árucikkek előállítóit. Korlátozások vonatkozhatnak az árucikkek behozatalára is. Ezért ezekről az eljárásokról az alábbiakban ismertetett útmutatók adnak részletes útmutatást.

Az alábbi 5. ábra bemutatja az alapvető REACH-eljárásokat és -tevékenységeket, amelyek vonatkozhatnak az árucikkek előállítóira és importőreire. Felsorolja továbbá az ECHA honlapján található fontosabb anyagjegyzékeket.

⁴² Lásd az *Útmutató a továbbfelhasználók számára* című dokumentumot: <http://echa.europa.eu/guidance-documents/guidance-on-reach>.

⁴³ Lásd az *Útmutató a regisztráláshoz* című dokumentumot: <http://echa.europa.eu/guidance-documents/guidance-on-reach>.

5. ábra: REACH-eljárások és -tevékenységek, amelyek vonatkozhatnak az árucikkek előállítóira és importőreire, valamint a fontosabb anyagjegyzékek.

Megjegyzés: a szaggatott vonal azt jelenti, hogy egy anyag szerepelhet a RoI-ban, anélkül, hogy valamely hatóság RMOA-t végzett volna; □ jelentése eljárás vagy tevékenység; ○ az ECHA honlapján található anyagok listáját jelöli (a narancssárga vagy sárga szín a jogszabályban felsorolt listákat, a szürke szín a a jogszabályban nem szereplő, a kék szín a mindkét jellemzővel rendelkező⁴⁴ listát jelzi), ■ a jelen útmutatóban ismertetett iparági kötelezettségeket jelöli.

A kockázatkezelési lehetőségek elemzését (RMOA) és a különös aggodalomra okot adó anyagok (SVHC-k) azonosítását, valamint az alábbi anyagjegyzékek funkcióját a 3.1. alfejezet részletesen ismerteti: nyilvános tevékenységek koordinációs eszköze (PACT),

⁴⁴ A XV. melléklet szerinti korlátozás céljára szolgáló RoI-t például a REACH 69. cikkének (5) bekezdése említi.

szándéknyilatkozatok nyilvántartása (RoI) és jelöltlista.

Az a jelöltlistán szereplő anyag, amelyet felvesznek a XIV. mellékletbe (engedélyezési jegyzékbe), egy adott napot (a lejáratási időt) követően már nem hozható forgalomba és nem használható fel, kivéve, ha egy adott felhasználását **engedélyezték** vagy a felhasználás nem engedélyköteles. Minden olyan uniós árucikk-előállítónak, aki – akár önmagában, akár keverékben előforduló – anyagot épít be az előállított árucikkbe, ellenőriznie kell, hogy az ilyen felhasználás a lejáratási idő után engedélyköteles-e.

Az engedélyezési jegyzéken szereplő anyag uniós szállítója köteles közölni ezt a tényt a biztonsági adatlap (SDS) 15.1. szakaszában⁴⁵ vagy adott esetben a REACH 32. cikke szerinti tájékoztatás útján. Az árucikk előállítója továbbfelhasználóként az engedélyköteles anyagot abban az esetben használhatja fel, ha a felhasználás összhangban van a szállítói láncban fentebb elhelyezkedő szereplőnek biztosított engedélyezési feltételekkel. Ilyen esetekben az engedély számát fel kell tüntetni a címkén és a biztonsági adatlap 2. szakaszában is. Az árucikk előállítója úgy is dönthet, hogy engedélyt kér a saját felhasználására.⁴⁶ Ezt a döntést meg kell hozni, amint az anyagot felveszik a XIV. mellékletbe annak érdekében, hogy a megfelelő színvonalú engedélyezési kérelmet időben ki lehessen dolgozni. Amennyiben az árucikk-előállító az ilyen anyagokat maga hozza be, akkor engedélyt kell kérnie annak érdekében, hogy az anyagokat továbbra is felhasználhassa. Az engedélyezési eljárással és az engedélyezett anyagok felhasználásának bejelentésével kapcsolatos további információk találhatóak az [Útmutató a továbbfelhasználók számára](#) 8. fejezetében és az [Útmutató az engedélyezési kérelem összeállításához](#).⁴⁷ c. dokumentumban.

Nincs szükség engedélyre, ha az anyagot a behozott árucikkek szerves részeként hozták be az EU-ba.

Az árucikkekben lévő anyagtartalom a **korlátozási** eljárás keretén belül korlátozható vagy betiltható.⁴⁸ Az árucikk-előállítók és -importőrök kötelesek betartani a REACH rendelet XVII. mellékletében meghatározott korlátozásokat és feltételeket.⁴⁹ A XVII. melléklet szerinti korlátozások hatálya alá tartozó anyagok listája megtalálható az ECHA honlapján.⁵⁰

A REACH szerinti korlátozásnak való megfeleléssel kapcsolatos további információk az [Útmutató a továbbfelhasználók számára](#) című dokumentum 8. fejezetében szerepelnek. A szállítóknak meg kell adniuk azt az információt a biztonsági adatlap 15.1. szakaszában vagy a REACH 32. cikke szerint közölt egyéb információk útján, hogy az önmagukban vagy keverékekben általuk szállított anyag korlátozás alá esik-e. Korlátozás esetén a szállító köteles haladéktalanul aktualizálni a biztonsági adatlapot vagy egyéb módon közölni az információt (a REACH 31. cikke (9) bekezdésének c) pontja).

A REACH 69. cikkének (2) bekezdése szerint az engedélyezési jegyzéken szereplő anyag

⁴⁵ Lásd az *Útmutató a biztonsági adatlapok elkészítéséhez* 3.15. alfejezetét:

<http://echa.europa.eu/guidance-documents/guidance-on-reach>.

⁴⁶ További információt az *Alkalmazási stratégia kidolgozása* weboldal tartalmaz:

<http://echa.europa.eu/applying-for-authorisation/develop-an-application-strategy>.

⁴⁷ Lásd továbbá *Az engedély kérelmezésének módja* weboldalt: <http://echa.europa.eu/applying-for-authorisation>.

⁴⁸ Az általános eljárást a REACH 69-73. cikke határozza meg. További információk találhatóak az ECHA honlapján az ezzel kapcsolatos weboldalon: <http://echa.europa.eu/addressing-chemicals-of-concern/restriction/>.

⁴⁹ Kérjük, vegye figyelembe, hogy a REACH-rendeletet jogszabályok módosíthatják, és minden elfogadott módosító rendeletet figyelembe kell venni a jogi szöveg olvasásakor. A REACH-rendeletet módosító rendeletek megtalálhatók az [ECHA honlapján](#).

⁵⁰ Hozzáférhető a következő weboldalon: <https://echa.europa.eu/addressing-chemicals-of-concern/restrictions/substances-restricted-under-reach>.

esetében a lejárató időt követően az ECHA megvizsgálja, hogy az anyagnak az árucikkekben történő felhasználása megfelelően ellenőrzött kockázatot jelent-e. Ha az ECHA arra a következtetésre jut, hogy nem, akkor az ECHA elkészíti a XV. melléklet szerinti dokumentációt, amelyben e felhasználásra korlátozást javasol. Egy ilyen javaslat irányulhat az anyag jelenlétének korlátozására az árucikkekben, ideértve a behozott árucikkeket is.⁵¹

Kérjük, vegye figyelembe, hogy az árucikkekben lévő veszélyes anyagok felhasználásával kapcsolatos korlátozásokra vonatkozó egyéb jogszabályok a REACH-rendelettel függetlenül továbbra is alkalmazandók. Ilyen termékspecifikus jogszabály például egyes veszélyes anyagok elektromos és elektronikus berendezésekben való alkalmazásának korlátozásáról szóló 2011/65/EU irányelv (RoHS), a játékokról szóló 2009/48/EK irányelv, az elhasznált járművekről szóló 2000/53/EK irányelv, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagokról szóló 850/2004/EK rendelet.

⁵¹ További információk találhatóak az ECHA honlapján az ezzel kapcsolatos weboldalon:
<http://echa.europa.eu/addressing-chemicals-of-concern/restriction/echas-activities-on-restrictions>

2. függelék **A REACH-rendeletnek az árucikk előállítói és szállítói számára különösen fontos részei**

A REACH-rendelet következő részei kiemelt fontosságúak az árucikkek előállítói, importőrei és szállítói számára:

- **3. cikk 3. pont:** az árucikk REACH-rendelet alkalmazásában használandó fogalmát határozza meg (a jelen útmutató erre kiterjed).
- **7. cikk:** meghatározza, hogy milyen körülmények között kell az árucikk-előállítóknak és -importőröknek az árucikkekben előforduló anyagokat regisztrálni vagy bejelenteni (a jelen útmutató erre részben terjed ki).
- **23. és 28. cikk:** előírja a bevezetett anyagok előzetes regisztrálására és regisztrálásra vonatkozó határidőket.
- **29. és 30. cikk:** a regisztrálók adatmegosztási kötelezettségeit és az anyaginformációs cserefórumon (SIEF) való részvételi kötelezettséget határozza meg.
- **57. és 59. cikk:** tartalmazzák a különös aggodalomra okot adó anyagok (SVHC) kritériumait és az anyagoknak a különös aggodalomra okot adó anyagok engedélyezési jelöltlistájára történő felvételi folyamatát.
- **33. cikk:** előírja az árucikk-szállítók számára az árucikkekben lévő SVHC-kre vonatkozó információk átvevőkkel és fogyasztókkal való közlésének kötelezettségét (a jelen útmutató erre kiterjed).
- **XVII. melléklet:** felsorolja az árucikkekben lévő egyes anyagokkal kapcsolatos korlátozások feltételeit.

A REACH-rendelet, valamint az azt módosító rendeletek elérhetők az [ECHA](#) honlapján keresztül.

3. függelék Az árucikkek, valamint a tartályokban vagy hordozóanyagokon lévő anyagok, illetve keverékek közötti határesetek

Az útmutató 2.3. alfejezete tartalmaz egy folyamatábrát, és ismerteti, hogyan lehet megkülönböztetni egymástól

- a) a szervesen hozzátartozó anyaggal, illetve keverékkel rendelkező árucikkeket és
- b) egy (tartályként vagy hordozóanyagként funkcionáló) árucikk és egy anyag, illetve keverék kombinációját.

Az itt következő példák, melyek következtetéseit az alábbi táblázat foglalja össze, bemutatják, hogyan alkalmazhatók az útmutató folyamatábrái és javasolt kérdései, és hogyan lehet a vonatkozó következtetéseket levonni. Kérjük, vegye figyelembe, hogy a jelen függelékben található határesetek sora nem teljes körű. A példákat iránymutatásként ajánlott használni a hasonló határesetekről való döntéshozatalnál, pl. az írószereket (hasonlóan a nyomtatófesték-kazettához) egy (tartályként funkcionáló) árucikk és egy anyag, illetve keverék kombinációjának kell tekinteni.

6. táblázat: A 3. függelékben szereplő határesetek összefoglalása

A tárgy	Következtetés	
	szervesen hozzátartozó anyaggal, illetve keverékkel rendelkező <u>árucikk</u>	egy (tartályként vagy hordozóanyagként funkcionáló) <u>árucikk</u> és egy <u>anyag, illetve keverék</u> kombinációja
nyomtatófesték-kazetta		x
festékszóró flakon		x
folyadékos hőmérő	x	
tintával átitatott szalag		x
nedves tisztítókendő		x
viasz szalag sílécekhez		x
szőnyegrögzítő ragasztószalag	x	
akkumulátor	x	
szárítótasak		x
vizsgálócső	x	
gyertya		x

7. táblázat: Tartályokban lévő anyagok, illetve keverékek határesetei (folytatás a 8. táblázatban)

A tárgy	Festékszóró flakon	Nyomatófesték-kazetta	Folyadékos hőmérő
Funkció	Festék felvitele a felületre	Tinta/festék felvitele a papírra	Mérés és hőmérséklet jelzése
4a. kérdés: Elvileg (ha kényelmetlen, kevésbé kifinomult módon is) képes lenne-e az anyag, illetve a keverék a funkcióját még mindig betölteni a tárgyból eltávolítva vagy attól különválasztva, attól függetlenül felhasználva?	IGEN , a festék még a szóróflakonból eltávolítva is alkalmas festésre.	IGEN , a nyomtatófesték eltávolítva, majd más típusú nyomtató- vagy íróeszközbe áttöltve még mindig betöltené a funkcióját.	NEM , az eltávolított folyadék a hőmérsékletváltozások függvényében még mindig tágulna és összehúzódna, de nem mérné és jelezné a környezet hőmérsékletét.
4b. kérdés: A tárgy az anyagnak, illetve keveréknek vagy annak reakciótermékeinek kibocsátását vagy szabályozott kiadását lehetővé tévő tartály, illetve hordozóanyag szerepét tölti-e be többnyire (azaz a funkciójának megfelelően)?	IGEN , a szóróflakon fő rendeltetése a keverék szabályozott kiadása (a kibocsátás sebességét és típusát szabályozza).	IGEN , a festékkazetta fő rendeltetése a nyomtatófesték / tinta szabályozott kiadása (lehetővé teszi a nyomtatóba való beillesztést, valamint szabályozza a kibocsátást).	NEM , a tárgynak sem anyag, sem keverék kiadása nem funkciója.
4c. kérdés: Felhasználódik-e (azaz elhasználódik-e pl. a kémiai vagy fizikai módosulása következtében) vagy megsemmisül-e (azaz a tárgyból kibocsátódik-e) az anyag, illetve keverék a tárgy felhasználási szakaszában, melynek következtében a tárgy használhatatlanná válik, és amely a tárgy hasznos élettartamának végéhez vezet?	IGEN , a szóróflakon rendszerint a festéktől függetlenül ártalmatlanítható.	IGEN , a nyomtatófesték / tinta rendszerint elfogy a felhasználás során, míg a festékkazetta ártalmatlanítására külön kerül sor.	NEM , a folyadékot és a tartályt együtt ártalmatlanítják.
Következtetés	egy <u>árucikk</u> és egy <u>anyag / keverék</u> kombinációja	egy <u>árucikk</u> és egy <u>anyag / keverék</u> kombinációja	lásd a 9. táblázatot

8. táblázat: Tartályokban lévő anyagok, illetve keverékek határesetei
(a 7. táblázat folytatása)

A tárgy	Akkumulátor	Szárítótasak	Vizsgálócső ⁵²
Funkció	Elektromos áram biztosítása	Páratartalom elnyelése	A levegőben lévő anyagok koncentrációjának mérése
4a. kérdés: Elvileg (ha kényelmetlen, kevésbé kifinomult módon is) képes lenne-e az anyag, illetve a keverék a funkcióját még mindig betölteni a tárgyból eltávolítva vagy attól különválasztva, attól függetlenül felhasználva?	NEM , az elektrolit és az elektródák aktív anyagai önmagukban, az akkumulátoron kívül nem képesek elektromos áramot szolgáltatni. Energiaszolgáltatásra az akkumulátor egyedi alakjával nem rendelkező más tartályokban elhelyezve sem lennének képesek. Az elektrolit eltávolítása után az akkumulátor „tárolórésze” sem képes funkcióját betölteni. Ugyanakkor azonban az azonos akkumulátorházban felhasználható elektrolitoknak többféle típusa is létezik.	IGEN , a nedvszívó anyag még mindig felszívna a nedvességet.	NEM , a vizsgálócsőre nyomtatott skálára szükség van a mért koncentrációs érték leolvasásához.
4b. kérdés: A tárgy az anyagnak, illetve keveréknek vagy annak reakciótermékeinek kibocsátását vagy szabályozott kiadását lehetővé tévő tartály, illetve hordozóanyag szerepét tölti-e be többnyire (azaz a funkciójának megfelelően)?	NEM , az elektrolit és az elektródák aktív anyagai az akkumulátorból nem kerülnek kibocsátásra, a tartálynak tehát nincs „kiadási” funkciója, saját kibocsátását nem szabályozza.	NEM , a nedvszívó anyag nem kerül kibocsátásra a tasakból.	NEM , nem az anyag kiadása a cél, mert ennek a tárgynak a rendeltetése az, hogy a kémiai reakció a tárgyon belül történjen meg.

⁵² A vizsgálócső olyan kémiai reagenseket tartalmazó üvegcső, amely elszíneződhet, ha egy levegőmintát szívnak át rajta. Az elszíneződés hossza – a csövön található fokbeosztásos skálához viszonyítva – megmutatja egy adott vegyi anyag koncentrációjának mértékét a levegőmintában. A vizsgálócsővekre vonatkozó követelményeket az EN 1231 európai szabvány írja elő.

A tárgy	Akkumulátor	Szárítótasak	Vizsgálócső ⁵²
<p>4c. kérdés: Felhasználódik-e (azaz elhasználódik-e pl. a kémiai vagy fizikai módosulása következtében) vagy megsemmisül-e (azaz a tárgyból kibocsátódik-e) az anyag, illetve keverék a tárgy felhasználási szakaszában, melynek következtében a tárgy használhatatlanná válik, és amely a tárgy hasznos élettartamának végéhez vezet?</p>	<p>IGEN, az elektrolit túlnyomórészt felhasználódik a tárgy felhasználási szakaszában, mivel az akkumulátor nem fejleszt tovább áramot hasznos élettartamának lejártával.</p>	<p>IGEN, a nedvszívó anyag hatása idővel csökken; a tárgy hasznos élettartamának végén a nedvszívó anyag már nem szívja fel a nedvességet.</p>	<p>IGEN, a tárgy hasznos élettartamának végén, azaz miután az anyag elszíneződött, az anyag is elhasználódik, azaz hasznos tulajdonságai kimerülnek.</p>
<p>Következtetés</p>	<p>lásd a 9. táblázatot</p>	<p>egy <u>árucikk</u> és egy <u>anyag / keverék</u> kombinációja</p>	<p>lásd a 9. táblázatot</p>

9. táblázat: További javasolt kérdések a tartályokban lévő anyagok, illetve keverékek határesetekre vonatkozóan

A tárgy	Folyadékos hőmérő	Akkumulátor	Vizsgálócső
<p>5a. kérdés: Képtelenné válna-e a tárgy az anyagnak, illetve a keveréknek az eltávolítását vagy különválasztását követően a rendeltetésének betöltésére?</p>	<p>IGEN, a tárgy nem működik a folyadék nélkül.</p>	<p>IGEN, a keverékeknek a tartályban kell lenni (mindegyiknek egy külön rekeszben a szükséges elektródákkal együtt), hogy a tárgy elektromos áramot tudjon fejleszteni.</p>	<p>IGEN, a csőben lévő kémiai reagens nélkül nem lehet a koncentrációt mérni.</p>
<p>5b. kérdés: Van-e a tárgynak az anyag, illetve keverék vagy annak reakciótermékeinek kiadásától eltérő fő funkciója?</p>	<p>IGEN, a tárgynak nem a keverék vagy az anyag kiadása a fő funkciója. A hőmérő tárolja a folyadékot, olyan formával határolja azt körül, amely lehetővé teszi tágulásának a hőmérséklet méréséhez és helyes hőmérséklet jelzéséhez szükséges szabályozását. A tárgy funkciója nem a folyadék kiadása.</p>	<p>IGEN, a fő funkciója az elektromos áram biztosítása.</p>	<p>IGEN, a vizsgálócsőben lévő anyag / keverék a csővön belül lép reakcióba, és a csőnek nem feladata annak kiadása.</p>
<p>5c. kérdés: Hasznos élettartamának végén, azaz ártalmatlanításakor rendszerint együtt semmisítik-e meg a tárgyat az anyaggal, illetve a keverékkel?</p>	<p>IGEN, a folyadékot és a tartályt együtt ártalmatlanítják.</p>	<p>IGEN, az akkumulátor még mindig tartalmazza a keveréket ártalmatlanításakor.</p>	<p>IGEN, a vizsgálócső még mindig tartalmazza a kémiai reagenst ártalmatlanításakor.</p>
<p>Következtetés</p>	<p>szervesen hozzátartozó anyaggal, illetve keverékkel rendelkező <u>árucikk</u></p>	<p>szervesen hozzátartozó anyaggal, illetve keverékkel rendelkező <u>árucikk</u></p>	<p>szervesen hozzátartozó anyaggal, illetve keverékkel rendelkező <u>árucikk</u></p>

10. táblázat: A hordozóanyagokon lévő anyagok, illetve keverékek határesetei

A tárgy	Tintával átitatott szalag	Nedves tisztítókendő	Gyertya
Funkció	Tinta felvitele a papírra	Szennyeződés eltávolítása a felületről	Láng képzése
4a. kérdés: Elvileg (ha kényelmetlen, kevésbé kifinomult módon is) képes lenne-e az anyag, illetve a keverék a funkcióját még mindig betölteni a tárgyból eltávolítva vagy attól különválasztva, attól függetlenül felhasználva?	IGEN , a tinta önmagában még mindig képes lenne betölteni a funkciót, vagyis, hogy tintát vigyen fel a papírra.	IGEN , ha a keverék önmagában kerülne felhasználásra, a tisztító hatás, bár kényelmetlen módon, de általában még elérhető lenne.	NEM , kanóc nélkül a keverék nem volna képes lángra lobbanni.
4b. kérdés: A tárgy az anyagnak, illetve keveréknek vagy annak reakciótermékeinek kibocsátását vagy szabályozott kiadását lehetővé tévő tartály, illetve hordozóanyag szerepét tölti-e be többnyire (azaz a funkciójának megfelelően)?	IGEN , a fő funkció a tinta felvitele a papírra.	NEM , a tárgy fő funkciója a szennyeződés eltávolítása a felületről.	IGEN , a kanóc szabályozott módon adja ki a keveréket a lánghoz.
4c. kérdés: Felhasználódik-e (azaz elhasználódik-e pl. a kémiai vagy fizikai módosulása következtében) vagy megsemmisül-e (azaz a tárgyból kibocsátódik-e) az anyag, illetve keverék a tárgy felhasználási szakaszában, melynek következtében a tárgy használhatatlanná válik, és amely a tárgy hasznos élettartamának végéhez vezet?	IGEN , a szalag ártalmatlanításáig a tinta legnagyobb része elfogy.	IGEN , a tisztítóanyagok túlnyomórészt elhasználódnak, ⁵³ a törlőkendő pedig külön kerül ártalmatlanításra.	IGEN , a keverék elég a gyertya felhasználási szakasza során.
Következtetés	egy <u>árucikk</u> és egy <u>anyag / keverék</u> kombinációja	egy <u>árucikk</u> és egy <u>anyag / keverék</u> kombinációja	egy <u>árucikk</u> és egy <u>anyag / keverék</u> kombinációja

⁵³ Ez igaz, bár a valóságban a tisztítószer jelentős része nem használódik el, mert annak funkciója a lehető legnagyobb mértékben a környezetbe jutás.

11. táblázat: A javasolt kérdések alkalmazása nyomásérzékeny ragasztószalagokra⁵⁴

A tárgy	Viasz szalag sílécekhez (példa az anyagokat / keverékeket a felületre felvivő ragasztószalagokra, melynek során a hordozóanyag csupán lehúzható védőfóliaként szolgál, és az egyszerű alkalmazást segíti elő; a ragasztóréteg formája az alkalmazás során változhat)	Szőnyegrögzítő ragasztószalagok (példa az anyagokat / keverékeket a felületekre nem felvivő ragasztószalagokra, amelyek ragasztórétegből (rétegekből) és egy hordozófelületből vagy belső erősítésből állnak)
Funkció	Viasz felvitele a síléc felületére	Két ragasztott felszín összetartása
4a. kérdés: Elvileg (ha kényelmetlen, kevésbé kifinomult módon is) képes lenne-e az anyag, illetve a keverék a funkcióját még mindig betölteni a tárgyból eltávolítva vagy attól különválasztva, attól függetlenül felhasználva?	IGEN , a ragasztóréteg rendeltetési céljának (ez nem feltétlenül a ragasztás!) ha kényelmetlenebbül is, de képes megfelelni.	NEM , a szalag funkcióját a hordozófelület vagy a belső erősítés és a ragasztóanyag közötti kapcsolat határozza meg.
4b. kérdés: A tárgy az anyagnak, illetve keveréknek vagy annak reakciótermékeinek kibocsátását vagy szabályozott kiadását lehetővé tévő tartály, illetve hordozóanyag szerepét tölti-e be többnyire (azaz a funkciójának megfelelően)?	IGEN , a szalag funkciója az anyag, illetve a keverék szabályozott kiadása.	NEM , a szalag funkciója nem egyszerűen a ragasztóréteg kibocsátásának szabályozása.
4c. kérdés: Felhasználódik-e (azaz elhasználódik-e pl. a kémiai vagy fizikai módosulása következtében) vagy megsemmisül-e (azaz a tárgyból kibocsátódik-e) az anyag, illetve keverék a tárgy felhasználási szakaszában, melynek következtében a tárgy használhatatlanná válik, és amely a tárgy hasznos élettartamának végéhez vezet?	IGEN , a ragasztóréteg és a hordozófelület ártalmatlanítására külön, a saját hasznos élettartamuk végén kerül sor.	NEM , a ragasztóanyag nem használódik fel vagy semmisül meg a ragasztószalag felhasználási szakaszában.
Következtetés	egy <u>árucikk</u> és egy <u>anyag</u> / <u>keverék</u> kombinációja	lásd a 12. táblázatot

⁵⁴ A táblázatban használt fogalmak meghatározásai az EN 12481 szabványnak felelnek meg:

Hordozófelület: nyomásérzékeny ragasztóanyaggal bevonható hajlékony anyag, például szövet, fólia vagy papír.

Belső erősítés: a vivőfelületet és/vagy a ragasztóanyagot erősítő anyag.

Lehúzható védőfólia: az egy vagy két tapadófelületet védő, eltávolítható anyag.

Szubsztrátum: az az anyag vagy felület, amelyre a szalag felkerül.

12. táblázat: Kiegészítő javasolt kérdések alkalmazása nyomásérzékeny ragasztószalagokra

A tárgy	Szőnyegrögzítő ragasztószalagok
<p>5a. kérdés: Képtelenné válna-e a tárgy az anyagnak, illetve a keveréknek az eltávolítását vagy különválasztását követően a rendeltetésének betöltésére?</p>	<p>IGEN, a hordozófelület vagy a belső erősítés nélkül a ragasztóréteg a szalag rendeltetési céljának nem képes megfelelni.</p>
<p>5b. kérdés: Van-e a tárgynak az anyag, illetve keverék vagy annak reakciótermékeinek kiadásától eltérő fő funkciója?</p>	<p>VAN, a szalag funkciója a ragasztott felszínhez való hozzátapadás, valamint a hordozófelület vagy a belső erősítés révén további tulajdonságok biztosítása.</p>
<p>5c. kérdés: Hasznos élettartamának végén, azaz ártalmatlanításakor rendszerint együtt semmisítik-e meg a tárgyat az anyaggal, illetve a keverékkel?</p>	<p>IGEN, a ragasztóanyag a hasznos élettartam végén is a szalagon marad.</p>
<p>Következtetés</p>	<p>szervesen hozzátartozó anyaggal, illetve keverékkel rendelkező <u>árucikk</u></p>

4. függelék Természetes vagy szintetikus anyagok feldolgozási folyamatában az anyagok, illetve keverékek, valamint az árucikkek közötti határesetek bemutatása

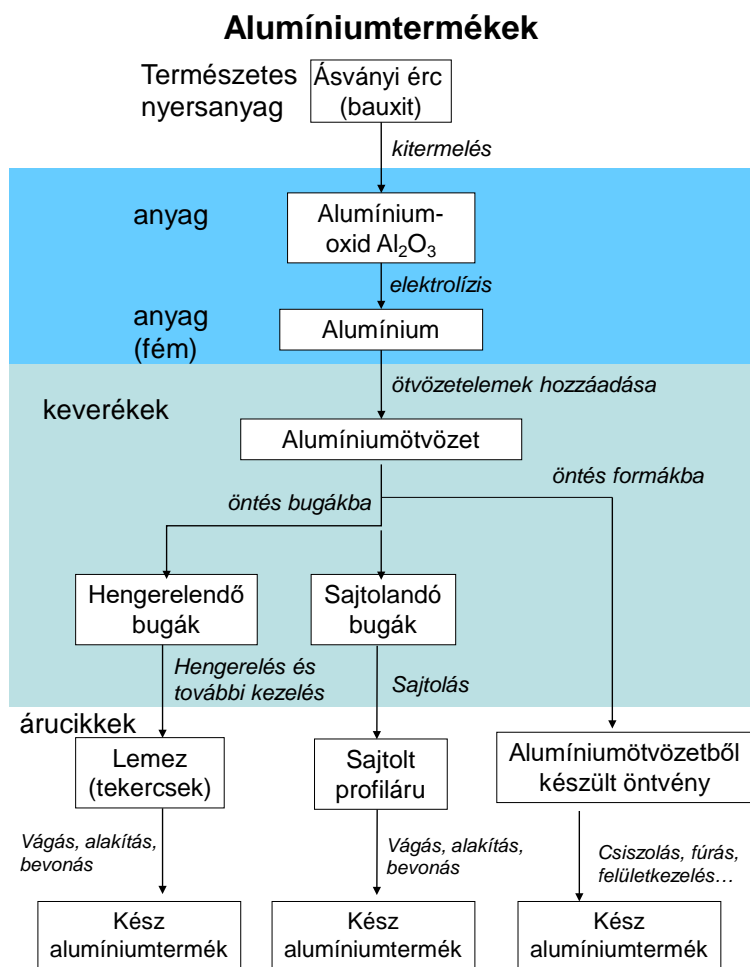
Az útmutató 2.3. alfejezete magyarázatokat és javasolt kérdéseket tartalmaz, amelyek a kémiai összetétel, illetve a forma / felület / alak a tárgy funkciója szempontjából való fontosságának értékelését segítik elő. A 6a.-6d. javasolt kérdések a nyersanyagok feldolgozása során az anyagból, illetve keverékből árucikké való átalakulás pontjának meghatározására használhatók. Ez a függelék az árucikk fogalmának alkalmazását ismerteti különféle típusú nyersanyagok esetén. A függelék példákat mutat be arra, hogyan válaszolhatók meg a 6a.-6d. javasolt kérdések, illetve hogyan segíthetik elő ezek annak eldöntését, hogy árucikknek kell-e tekinteni egy adott tárgyat.

Fontos megjegyezni, hogy az anyagok, illetve keverékek, valamint az árucikkek közötti határvonal nagyon hasonló típusú nyersanyagok esetében sem feltétlenül húzható meg azonos helyen (nem feltétlenül létezik például egyetlen, az összes típusú anyagszállra alkalmazható megoldás). Így a különböző ágazatokban előforduló, azonos típusú nyersanyagokra vonatkozó következtetések levonását el kell kerülni, azok ugyanis adott esetben eltérő funkciókat töltenek be. Eseti alapon kell eldönteni tehát, hogy egy nyersanyag árucikknek minősül-e vagy sem. Az ipari ágazatok azonban további példákat dolgozhatnak ki az útmutató 2.3. alfejezetében és a jelen függelékben foglalt elvek alapján.

Az alábbiakban négy ágazatban, a fémiparban, a textiliparban (ideértve a nem szövött textiliparágot is), a papíriparban és a műanyagiparban a nyersanyagok finomítása és a különféle kész árucikkek előállításánál adunk útmutatást arra, hol és hogyan kell meghúzni a határvonalat. A példák célja a döntéshozatali folyamat bemutatása. Fontos hangsúlyozni, hogy kétség esetén alapos vizsgálatot kell végezni a javasolt kérdésekkel összhangban. Ennek megfelelően a következő példákat körültekintően kell alkalmazni, a szövegben jelzett kivételek figyelembevételével.

16. példa: Az alumíniumfeldolgozás mint a fémfeldolgozás egyik példája

Az alumíniumfeldolgozás példája a bauxit feldolgozása során a kész alumíniumtermékekkel való átalakulási pontot mutatja be. Fontos megjegyezni, hogy más fémek (például vas, acél) feldolgozásában az átalakulási pont máshol jelenhet meg. Az alábbi ábra a különféle feldolgozási fázisokat, illetve a nyersanyag azoknak megfelelő állapotait szemlélteti.

6. ábra: A bauxit átalakulása kész alumíniumtermékké

A keverékből⁵⁵ árucikké való átalakulás pontja a hengerelendő bugák és a lemezek, a sajtolandó bugák és a sajtoló profiláruk, illetve az alumíniumötvözet és az abból készült öntvények között van. Az útmutató 6a.-6d. javasolt kérdéseivel alátámasztott döntéshozatali folyamat a következő lehet.

⁵⁵ Korábban „készítmény” volt az elnevezése, ahogyan az ábra is mutatja.

13. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása az alumíniumfeldolgozás különböző szakaszaiban (1. rész)

A tárgy	Hengerelendő és sajtolandó buga	Tekercs / sajtoló profiláru	Késztermék, pl. bevont lemez / késztermék
6a. kérdés: Van a tárgynak a további feldolgozáson kívül más funkciója is?	NEM , a végleges funkció betöltéséhez a további feldolgozásra, pl. a vágásra, sajtolásra minden esetben szükség van.	IGEN , a sajtoló alumínium profiláruk a szerelési munkákban közvetlenül felhasználhatók. Fontos megjegyezni, hogy más fémötvözettekercsek adott esetben jelentős további feldolgozást igényelnek, és nincsen hasonló végfelhasználásuk.	IGEN , a bevont lemez felhasználható gépjárművek összeszerelésében. A módosított, sajtoló profiláruk számos alkalmazásban felhasználhatók, mint például csőként, illetve eloxálva ajtóként és ablakkeretként.
6b. kérdés: Elsősorban a tárgy formája, felülete és alakja (és kevésbé a kémiai összetétele) miatt hozza-e forgalomba az eladó a tárgyat, és/vagy érdekli-e a vevőt a tárgy megvásárlásakor?	NEM , a hengerelendő buga eladója, illetve vásárlója egy bizonyos kémiai összetételű nyersanyagot kínál, illetve szerez be. A feldolgozás következő lépésének (hengerelés) jellegét a buga formája határozza meg, ez azonban nem fontosabb a kémiai összetételnél.	Bizonytalan.	IGEN , a forma, a felület és az alak a vásárló szemében rendszerint a kémiai összetételnél nagyobb jelentőséggel bír.
6c. kérdés: Amennyiben a tárgy további feldolgozásra kerül, akkor csak „kis mértékű feldolgozási műveletek”-en esik-e át, azaz a formája nem változik jelentősen meg?	NEM , hengerelés, illetve sajtolás előtt a bugák nem rendelkeznek meghatározott formával. A hengerelés, illetve sajtolás után méretük jelentősen megnő, formájuk teljesen megváltozik, mindez az eljárás tudatosan megcélzott következménye.	IGEN , a tekercsek lemezzé, illetve a sajtoló profiláruk ajtókká, ablakkeretkévé váló feldolgozása „kis mértékű feldolgozási műveletek”-ből (pl. vágásból, bevonatolásból) áll. A nyersanyagok formája a folyamat előtt, illetve után nagyjából azonos.	További feldolgozáson nem esik át.
6d. kérdés: Ha további feldolgozás alá vetik a tárgyat, akkor annak kémiai összetétele ugyanaz marad?	NEM , a kémiai összetétel az anyag további feldolgozása során (például felületbevonat alkalmazásával) megváltozhat.	NEM , a lemez kémiai összetétele a további feldolgozás során (például felületbevonat alkalmazásával) megváltozhat.	További feldolgozáson nem esik át.

A tárgy	Hengerelendő és sajtolandó buga	Tekercs / sajtolt profiláru	Késztermék, pl. bevont lemez / késztermék
Következtetés	anyag / keverék	árucikk	árucikk

Nyersanyag típusok a tekercsekhez és profilárukhoz hasonló fémek és ötvözött félkész termékek formájában: rudak, nyersdarabok (például vágott, géppel megmunkált, préselt stb.), (bevont és bevonatlan) tekercsek, sajtolt profiláruk, fémhártyák és -szálak, fóliák és szalagok, kovácsolt áruk, fémlapok, (öntött, varratmentes és hegesztett) csövek és csatornák, cső- és csatornaszerelvények, zsugorított félkész és késztermékek, (bevont és bevonatlan) lemezek és csíkok, sajtolással előállított fémáruk, (bevont és bevonatlan) huzalalanyagok és huzalok.

Az alábbiakban az alumíniumbugák 6. ábrában bemutatott kétféle feldolgozását a keverék és az árucikk állapot között húzódó határvonal szempontjából tekintjük át.

Alumíniumötvözet – hengerelendő bugák – tekercsek

A hengerelendő bugáknak rendszerint nincs végfelhasználási rendeltetésük, ami azt jelzi, hogy általában keverékek. Az, hogy egy adott tekercsnek önmagában van-e végfelhasználási rendeltetése, bizonytalan, esettől függő. A végleges funkció betöltéséhez vágási, sajtolási eljárásra minden esetben szükség van. Mivel ezek általában kis mértékű feldolgozási műveletek, a kérdésre adott válasz arra utal, hogy a tekercs árucikk.

A vásárlónak, illetve az eladónak egyfelől a kémiai összetétel, másfelől a forma, a felület és az alak iránt mutatott érdeklődése általában a buga, valamint a tekercs, illetve profiláru között változik. Bár az anyag minősége tekintetében szerepe van az összetételnek is, a vásárló elsősorban a tárgyak formájára összpontosít. A hengerelendő bugák esetében a forma fontos (meghatározza a következő feldolgozási lépést), rendszerint azonban a kémiai összetételnél nincs nagyobb szerepe. Mindez arra utal, hogy a buga keverék, míg a tekercs rendszerint árucikk.

Míg a hengerelendő bugák csupán a nyersanyagon elvégzett következő eljárás típusát határozzák meg, addig a tekercsekből – alakjukból adódóan – már csak lemezek állíthatók elő. A hengerelési eljárás során a bugák formája számos tekintetben jelentősen megváltozik. A tekercs vágása, mintákba való sajtolása és további feldolgozása csupán az alapvető forma megváltozását eredményezi, így ezek kis mértékű feldolgozási műveleteknek tekinthetők. Az ágazaton belül a „kis mértékű feldolgozás” fogalma kiterjed többek között a vágásra, fúrásra, átszúrásra, felületkezelésre, bevonatolásra stb., nem foglalja azonban magában az olyan, a kialakított formát megsemmisítő vagy jelentős mértékben megváltoztató eljárásokat, mint például az olvasztás, sajtolás, szinterezés stb. Mindez arra utal, hogy a nyersanyag állapota a lemezzé, illetve tekercsre való hengerelési eljárás során változik meg.

A nyersanyag (alumíniumötvözet) alapvető kémiai összetétele a feldolgozás során mindvégig változatlan marad, bár bevonatolás, illetve felületkezelés (pl. eloxálás) vagy kenés (pl. zsírozás, olajozás stb.) során anyagokkal, illetve keverékekkel egészülhet ki. Az erre vonatkozó kérdés ebben a példában nem bizonyul hasznosnak, a nyersanyag állapotára nézve ugyanis nem ad egyértelmű jelzést.

Alumíniumötvözet – sajtolandó bugák – sajtolt profiláruk

Már az első kérdésre adott válasz is bizonytalanságot szül, a sajtolandó bugáknak ugyanis nincs végfelhasználási funkciójuk, így keveréknek tűnnek, ugyanakkor a sajtolt profiláruk alkalmasak egy külön funkció közvetlen betöltésére, ami egyértelműen árucikkre utal.

A vásárlónak, illetve az eladónak egyfelől a kémiai összetétel, másfelől a forma, a felület

és az alak iránt mutatott érdeklődése általában a buga és a profiláru között változik. A sajtolandó bugák formája a sajtolt profil szempontjából lényegtelen, így a vásárló érdeklődésének középpontjában kizárólag a nyersanyag kémiai összetétele áll. Mindez egyértelműen arra utal, hogy a bugák keverékek.

A sajtolási eljárás során a bugák formája számos tekintetben jelentősen megváltozik, ugyanakkor a sajtolt profilárukon végzett feldolgozási műveletek ennek az alapvető formának csupán módosulását eredményezik. Mindez arra mutat, hogy a nyersanyag átalakulása a sajtolási eljárást követően következik be. A nyersanyag (alumíniumötvözet) alapvető kémiai összetétele a feldolgozás során mindvégig változatlan marad, bár bevonatolás, illetve felületkezelés (pl. eloxálás) vagy kenés (pl. zsírozás, olajozás stb.) során anyagokkal, illetve keverékekkel egészülhet ki. A javasolt kérdés ebben az esetben sem bizonyul hasznosnak az átalakulási pont meghatározásához.

14. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása az alumíniumfeldolgozás különböző szakaszaiban (2. rész)

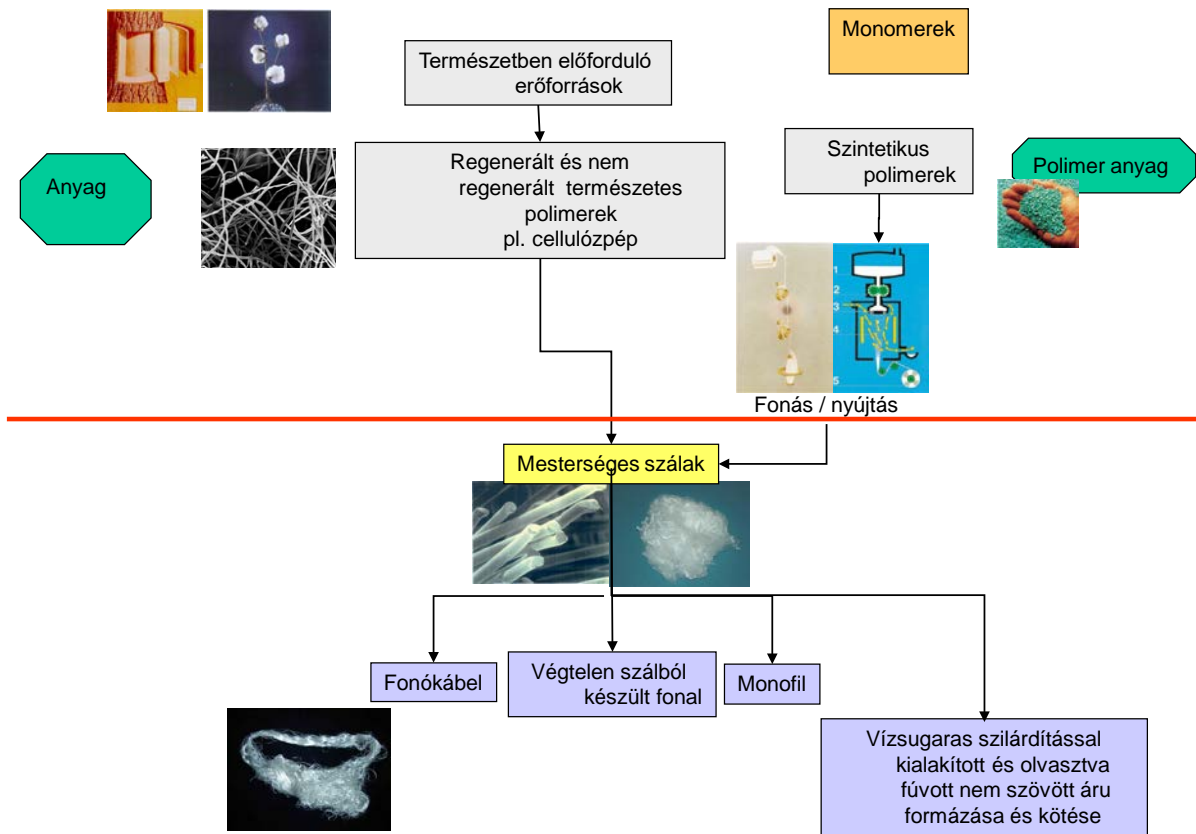
A tárgy	Újraolvasztandó ötvözetbuga	Ötvözetből készült öntvény	Kész alumíniumtermék
6a. kérdés: Van a tárgynak a további feldolgozáson kívül más funkciója is?	NEM.	IGEN.	IGEN, az alumínium késztermékeket gépjárművek és háztartási készülékek összeszereléséhez, illetve eloxált állapotban építészeti és építkezési alkalmazásokban használják fel.
6b. kérdés: Elsősorban a tárgy formája, felülete és alakja (és kevésbé a kémiai összetétele) miatt hozza-e forgalomba az eladó a tárgyat, és/vagy érdekli-e a vevőt a tárgy megvásárlásakor?	NEM, az újraolvasztandó ötvözetbugák eladója, illetve vásárlója inkább egy bizonyos kémiai összetételű, mint adott formájú nyersanyagot kínál, illetve szerez be. A bugák formája nem határozza meg a feldolgozás következő lépésének (olvasztás és öntés) a jellegét.	IGEN, az ötvözetből készült öntvény (öntvénydarab) vásárlóját az érdekli, hogy az már az alapvető formában és alakban álljon rendelkezésre. A kémiai összetétel (rendszerint) kevésbé fontos, mint a forma, a felület és az alak.	IGEN, a forma, a felület, illetve az alak a vásárló számára rendszerint a kémiai összetételnél nagyobb jelentőséggel bír.
6c. kérdés: Amennyiben a tárgy további feldolgozásra kerül, akkor csak „kis mértékű feldolgozási műveletek”-en esik-e át, azaz a formája nem változik jelentősen meg?	NEM, az újraolvasztandó ötvözetbugák az olvasztás során teljesen elveszítik formájukat, így nem rendelkeznek meghatározott formával. Az öntés után teljesen más forma alakul ki, ami az eljárás tudatosan megcélzott következménye.	IGEN, az ötvözetből készült öntvénydarabok (öntvények) késztermékké való feldolgozása többek között csiszolásból, fúrásból, felületkezelésből áll. A nyersanyagok formája a folyamat előtt, illetve után nagyjából azonos.	További feldolgozáson nem esik át.

A tárgy	Újraolvasztandó ötvözetbuga	Ötvözetből készült öntvény	Kész alumíniumtermék
6d. kérdés: Ha további feldolgozás alá vetik a tárgyat, akkor annak kémiai összetétele ugyanaz marad?	NEM , az ötvözetbuga kémiai összetétele nem változik meg az újraolvasztás során, de azután az ötvözetből készült öntvénydarab (öntvény) kémiai összetétele további feldolgozási lépések (pl. eloxálás) során megváltozhat.	NEM , az ötvözetből készült öntvénydarab (öntvény) kémiai összetétele további feldolgozási lépések (pl. eloxálás) során megváltozhat.	További feldolgozáson nem esik át.
Következtetés	anyag / keverék	árucikk	árucikk

Az alumíniumötvözetből készült öntvényhez hasonló nyersanyagtípusok: öntvények (például centrifugális, fröccsöntött, viaszbevonásos, homok stb.), folyamatos öntött formák (például rudak, előhengerelt bugák, lemezbugák, köracél, brammák). Rendszerint eseti alapon kell meghozni a nyersanyag állapotára vonatkozó végleges döntést.

17. példa: Textíliák és nem szövött textíliák feldolgozása

Kérjük, vegye figyelembe, hogy ez a példa nem alkalmazható közvetlenül az összes (mesterséges) szál esetében; nagy különbségek vannak például a mesterséges ásványi szálak és a szintetikus polimerek között. Az ábra a textiliparban és a nem szövött textiliparágban alkalmazott különféle feldolgozási lépéseket és módszereket mutatja be. A „mesterséges textília és nem szövött szálak” feldolgozási fázisban keletkező tárgy a nyersanyag típusától (szintetikus, illetve természetes) függetlenül árucikknek minősül. Következésképpen bármilyen további feldolgozási lépés árucikkfeldolgozásnak számít.

7. ábra: A nyersanyag átalakulása kész textíliává, illetve nem szövött termékekké

15. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása a textíliák, illetve nem szövött textíliák feldolgozásának különböző szakaszaiban

A tárgy	Szintetikus polimer	Mesterséges szál	Vontatókötél
6a. kérdés: Van a tárgynak a további feldolgozáson kívül más funkciója is?	NEM.	IGEN, a mesterséges szálak felhasználhatók például párnák tömésére vagy fogselyemként.	IGEN, a vontatóköteleknek többféle funkcióik vannak.
6b. kérdés: Elsősorban a tárgy formája, felülete és alakja (és kevésbé a kémiai összetétele) miatt hozza-e forgalomba az eladó a tárgyat, és/vagy érdekli-e a vevőt a tárgy megvásárlásakor?	NEM, a polimerek iránti érdeklődés egyértelműen kémiai jellegű, nem pedig a formáján alapul.	IGEN, a forma, a felület, illetve az alak a mesterséges szálakat beszerző számára rendszerint nagyobb jelentőséggel bírnak.	IGEN, a vontatókötél formája a vásárló számára a kémiai összetételnél nagyobb jelentőséggel bír.
6c. kérdés: Amennyiben a tárgy további feldolgozásra kerül, akkor csak „kis mértékű feldolgozási műveletek”-en esik-e át, azaz a formája nem változik jelentősen meg?	NEM, a polimer még nem rendelkezik meghatározott formával. A szálak formája és alakja (az „átmérő”) a fonás, illetve nyújtás során alakul ki, ami az előállítási eljárás tudatosan megcélzott következménye.	IGEN, a szálak formája már a feldolgozás előtt is adott, ez finomodik tovább az olyan későbbi feldolgozási lépések során, mint például a vágás, a sodrás, a kikészítés. A szál maga ugyanabban az állapotban van, mint korábban, ugyanakkor „kötegeltté” válik.	További feldolgozáson nem esik át.
6d. kérdés: Ha további feldolgozás alá vetik a tárgyat, akkor annak kémiai összetétele ugyanaz marad?	NEM, az összetétel a sajtolás előtt változik meg (adalékanyagok, molekulák rendezése).	IGEN, a mesterséges szál összetétele feldolgozhatóságának fokozása érdekében, illetve festéssel megváltoztatható. A szál összetétele azonban alapvetően változatlan marad.	További feldolgozáson nem esik át.
Következtetés	anyag / keverék	árucikk	árucikk

A mesterséges szál esetén bizonyos alkalmazások tekintetében az első kérdés egyértelműen megválaszolható, mivel annak a további feldolgozásban betöltött funkción kívül van már más funkciója is, ugyanakkor más alkalmazások esetében a fő funkció éppen a további feldolgozásban van. Következésképpen a szál elvileg már lehet árucikk. Ugyanez érvényes a vontatókötélre.

A mesterséges szál vásárlója rendszerint elsősorban nem egy bizonyos összetételű, hanem egy bizonyos formájú nyersanyagot keres. Az a tény, hogy eltérő összetételű szálak helyettesíthetők egymással, ugyancsak a fizikai tulajdonságok nagyobb jelentőségére utal.

A vontatókötél vásárlóját annak formája kémiai összetételénél kétségkívül jobban érdekli.

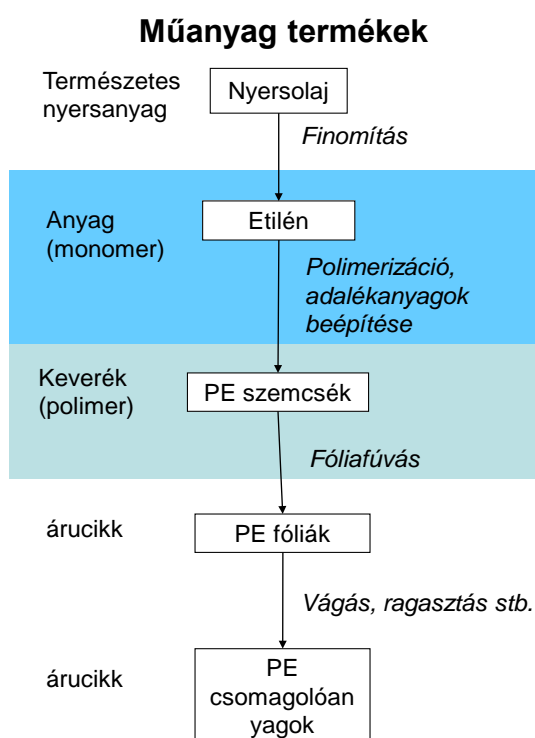
A sajtolás, illetve a nyújtás jellege meghatározza a szál átmérőjét, így ez tudatos alakformáló feldolgozási lépés. A szál ugyancsak ebben a lépésben kap olyan további tulajdonságokat, mint a teherbírás, a fajlagos nyúlás és a zsugorodás. A mesterséges szálak különféle eljárások során „összeállítva” alakulnak olyan késztermékekké, mint például a vontatókötél. Ezek az eljárások többnyire mechanikai jellegűek, a szál alapszerkezetét nem változtatják meg, inkább egyszerűen nagyobb egységekbe „gyűjtik” azt.

A sajtolást, illetve a nyújtást követően a polimer alapvető kémiai összetétele (a további feldolgozás jellegének függvényében) különféle típusú eljárások keretén belül adott esetben megváltozhat.

A példa azt bizonyítja, hogy a nyersanyag a feldolgozásban igen korán elérheti azt a pontot, amelyen túl a funkciót a forma, a felszín és az alak határozzák meg. Ezen túlmenően a szál jelentőséggel bíró tulajdonsága az alakja, mivel általános formája a későbbi feldolgozás során jelentős mértékben nem változik meg.

18. példa: Polimer feldolgozása

A polimerfeldolgozó iparágban a keverékből árucikké való átalakulás pontját a polimer szemcsék átalakítása után határozzák meg. A keveréket az átalakítási eljárás változtatja árucikké. Az ábra a termékek, illetve eljárások egy példáját mutatja be. Ez a polimerfeldolgozó iparágban jellemzőnek tekinthető, ezért olyan egyéb eljárásokra is alkalmazható, mint például a kalanderezés, fröccsöntés stb.

8. ábra: A nyersolaj átalakulása műanyag termékekké

16. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása a polimerfeldolgozás különböző szakaszaiban

A tárgy	Polimer szemcsék	PE fóliák	PE csomagolóanyagok
6a. kérdés: Van a tárgynak a további feldolgozáson kívül más funkciója is?	NEM.	IGEN, a csomagolóanyagként való alkalmazás közvetlenül, további feldolgozás nélkül is lehetséges.	IGEN, a csomagolás.
6b. kérdés: Elsősorban a tárgy formája, felülete és alakja (és kevésbé a kémiai összetétele) miatt hozza-e forgalomba az eladó a tárgyat, és/vagy érdekli-e a vevőt a tárgy megvásárlásakor?	NEM, az átalakítás elvégzője a polimer szemcséket azok kémiai összetétele alapján választja ki. A formának nincs jelentősége.	IGEN, a fóliák vásárlóját elsősorban azok formája érdekli. Számos funkció egymástól eltérő kémiai összetételű fóliák felhasználásával is betölthető.	IGEN.
6c. kérdés: Amennyiben a tárgy további feldolgozásra kerül, akkor csak „kis mértékű feldolgozási műveletek”-en esik-e át, azaz a formája nem változik jelentősen meg?	NEM, a polimer nyersanyagok az átalakító egység ad a funkcióját meghatározó, tudatosan eltervezett formát.	IGEN, az alak a további feldolgozás során nem változik meg, csupán módosul.	További feldolgozáson nem esik át.
6d. kérdés: Ha további feldolgozás alá vetik a tárgyat, akkor annak kémiai összetétele ugyanaz marad?	NEM, a nyersanyagba a sajtolás előtt adalékanyagokat kevernek bele meghatározott funkcionalitások elérése érdekében.	IGEN, magának a fóliának a kémiai összetétele nem változik a későbbi feldolgozási lépések során, ugyanakkor arra nyomtatni lehet.	További feldolgozáson nem esik át.
Következtetés	anyag / keverék	árucikk	árucikk

Míg a polimer szemcséknek még nincs végfelhasználási funkciója, addig az átalakított nyersanyagoknak valószínűleg van. A példában szereplő PE fólia csomagolásra közvetlenül felhasználható, emellett felhasználható és módosítható a további feldolgozás során is.

Az átalakító egységben megváltozik a polimervegyületek szerkezete és alakja. Az eredményként kapott nyersanyag megőrzi alakját és szerkezetét a további feldolgozás során.

Ez azt jelenti, hogy a polimerágazat esetében a folyamatok, például – de nem kizárólagosan – a csősajtolás, a fóliafűvés, a fűvés, a lemezalakítás, a rotációs öntés, a habképzés, a nyomásos sajtolás, a szálsodrás vagy szalaghasításos kalanderezés, a bevonatolás, valamint a fröccsöntés határozza meg a keverék és az árucikk között húzódo határvonalat.

19. példa: Papírfeldolgozás

A keverékből árucikké való átalakulás pontja a papírpép és a szárított papír között van.

9. ábra: A fából papírrá való általános átalakulás pontjának szemléltető példája

17. táblázat: Javasolt kérdések alkalmazása a papírfeldolgozás különböző szakaszaiban

A tárgy	Papírpép	Papír	Képeslap
6a. kérdés: Van a tárgynak a további feldolgozáson kívül más funkciója is?	NEM.	IGEN, felhasználható például csomagolásra.	IGEN.
6b. kérdés: Elsősorban a tárgy formája, felülete és alakja (és kevésbé a kémiai összetétele) miatt hozza-e forgalomba az eladó a tárgyat, és/vagy érdekli-e a vevőt a tárgy megvásárlásakor?	NEM, a papírpép többnyire folyadékból áll, így formája, felülete, alakja még nincs.	IGEN, a vásárló számára a papír formája bír a legnagyobb jelentőséggel.	IGEN.
6c. kérdés: Amennyiben a tárgy további feldolgozásra kerül, akkor csak „kis mértékű feldolgozási műveletek”-en esik-e át, azaz a formája nem változik jelentősen meg?	NEM, a papírpép a víztelenítés, illetve szárítás után kap először meghatározott formát, felületet, alakot.	IGEN, az alapvető alak a későbbi feldolgozás (ebben az esetben vágás, nyomtatás) során nem változik meg. Bár az alak és a felület módosul, a funkciót a „papír” tulajdonságai határozzák meg.	További feldolgozáson nem esik át.
6d. kérdés: Ha további feldolgozás alá vetik a tárgyat, akkor annak kémiai összetétele ugyanaz marad?	NEM, vegyi anyagok hozzáadhatók.	IGEN, csak a felületkezelés, ragasztás stb. jár adott esetben anyagok hozzáadásával.	További feldolgozáson nem esik át.
Következtetés	anyag / keverék	árucikk	árucikk

A papír csomagoló-, illetve töltőanyagként már a papírgyártó gépsor által kiadott formájában is képes végfelhasználási funkciókat betölteni. Bár egy adott rendeltetés jobb betöltése érdekében adott esetben további feldolgozási műveleteken is átesik, létezik a további feldolgozásban nyersanyagként betöltött funkción kívüli funkciója is.

Az a fázis, amelyben a nyersanyag először kap meghatározott formát, felületet, alakot, a víztelenített papírként elért állapot. Következésképpen a nyersanyag ezt megelőző előállítási fázisainak egyikében sem beszélhetünk árucikkállapotról.

A papír további kezelése jelentősen megváltoztathatja a papír általános formáját. Az alak azonban nem változik.

5. függelék **Javaslatok az árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyagra vonatkozó követelmények teljesítéséhez**

Ez a függelék az útmutató 3. és 5. fejezetét egészíti ki. A függelék lehetséges megközelítéseket és példákat javasol a nehézségek leküzdésére, amelyek akkor merülhetnek fel, amikor megpróbálják meghatározni, hogy melyik, jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazza az összetett tárgyba beépített árucikk.

E megközelítések és javaslatok középpontjában a nagyon összetett tárgyak állnak. Alkalmazhatók azonban egyszerűbb összetett tárgyakra és akár (egyetlen) árucikkekre is.

Az árucikkekben lévő, jelöltlistán szereplő anyagokra vonatkozó követelmények értékelését mindig eseti alapon kell elvégezni az összetett tárgyhoz tartozó minden egyes árucikk esetében, és különösen attól függően, hogy miként illesztették össze vagy szerelték össze azokat. A 3. fejezetben ismertetett egyszerű forgatókönyvek elvei a legegyszerűbb és a legösszetettebb tárgyakra is alkalmazhatók.

Egy összetett tárgyban összeillesztett vagy összeszerelt összes árucikkben előforduló, jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétének és koncentrációjának meghatározása, ha az árucikkek száma magas, nagy kihívást jelenthet, különösen az importőrök számára. Azt is meg kell jegyezni, hogy ezekben az esetekben az összes árucikk azonosítása és megkülönböztetése is kihívást jelenthet. Az esettől és a szállítói láncban betöltött helyzettől függően a szereplők adott esetben alulról felfelé építkező megközelítést (vagyis a legegyszerűbb összetételektől – árucikkek vagy legegyszerűbb összetett tárgyak – a nagyon összetett tárgyakig) vagy felülről lefelé építkező megközelítést (vagyis a nagyon összetett tárgytól a legegyszerűbb összetételekig) vagy mindkettő kombinációját használhatják az ilyen tárgyba beépített összes árucikk esetében, hogy meg tudják szerezni a kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges információkat.

Az árucikkek előállítóinak és importőreinek, valamint az árucikkek más szállítóinak feladata az egyes esetekhez igazodó legjobb megközelítés alkalmazása, ha a REACH-rendelet szerinti követelmények vonatkoznak az olyan árucikkekben előforduló, jelöltlistán szereplő anyagokra, ahol az árucikkek egymáshoz össze vannak illesztve vagy össze vannak szerelve. Mindig ajánlott dokumentálni az alkalmazott megközelítéseket és az alapvető szempontokat, hogy az egyes kötelezettek tudják igazolni következtetéseiket a vevők és a nemzeti végrehajtó hatóságok felé.

Megközelítés annak meghatározására, hogy mely árucikkek tartalmazhatnak bizonyos, jelöltlistán szereplő anyagokat

E megközelítés mögött húzódó elgondolás az, hogy az árucikkekben előforduló egyes, jelöltlistán szereplő anyagok lehetséges jelenlétét az ezen árucikkek előállításához felhasznált nyersanyagokon keresztül kapcsolják össze. Vannak olyan nyilvános források, köztük az ECHA közzétételre szolgáló portálján elérhető információk vagy az ECHA honlapján lévő egyéb javaslatok, amelyek tájékoztatást nyújtanak arról, hogy mely anyagokat tartalmazhat egy adott nyersanyag. Ezek az információforrások segíthetnek a szereplőknek azonosítani, hogy melyik jelöltlistán szereplő anyag van jelen valószínűleg egy ilyen nyersanyagot tartalmazó árucikkben.

Ez a megközelítés segítene az árucikkek (uniós vagy nem uniós) szállítóinak, különösen az árucikkek uniós importőreinek és előállítóinak az alábbiakban:

- a jelöltlistán szereplő anyagok számát csökkenteni, amelyeket esetlegesen tartalmazhatnak az árucikkekben használt nyersanyagok, valamint a jelenlétük vagy hiányuk valószínűségét jobban megbecsülni;
- információkat szerezni az az ilyen nyersanyagokban található, jelöltlistán szereplő anyagok lehetséges koncentrációtartományairól, ami segíthet az árucikkekben esetlegesen jelen lévő mennyiséget megbecsülni;
- a szállítói láncon belüli tájékoztatásra és / vagy kémiai elemzésekre összpontosítani vagy azokat megcélozni.

A következő lépéseket lehet követni ennél a megközelítésnél:

1. lépés Keresse meg a jelöltlistán szereplő SVHC-eket, vagy azokat, amelyek adott esetben hozzáadhatók ehhez a listához.

Ehhez a lépéshez lásd az útmutató 3.1. alfejezetét.

2. lépés Azonosítson minden árucikket (például egy nagyon összetett tárgyban), és állapítsa meg az árucikkek és az említett árucikkek előállításához felhasznált nyersanyagok összetételét.

Ezt az alapvető információt az árucikk(ek) szállítójától kell kérni. Az érintett árucikkeké feldolgozott nyersanyagok azonosítása adott esetben különböző részletességi szinteken végezhető el az árucikkszállítóktól vagy más módon megszerzett információktól függően. Az azonosított nyersanyagok anyagcsoportokra (pl. műanyagok, fémek, textíliák stb.) és alcsoportokra oszthatók (pl. műanyagok esetén: polietilén (PE), polipropilén (PP), polikarbonát (PC), polivinilklorid (PVC), polisztirol (PS), akrilnitril-butadién-sztirol (ABS), poliészterek, poliuretánok, nylonok, epoxigyanták stb.; textíliák esetén: szintetikus szálak, természetes szálak stb.).

3. lépés Annak ellenőrzése, hogy valószínűleg mely jelöltlistán szereplő anyagokat használnak fel az érintett árucikkeké feldolgozott nyersanyagokban.

Miután azonosította az érintett árucikkekben lévő nyersanyagokat az előző lépésben, ebben a lépésben azt kell vizsgálni, hogy mely árucikkek tartalmaznak valószínűleg jelöltlistán szereplő anyagokat – a felhasznált nyersanyagok alapján –, majd azokat az anyagokat kell vizsgálni, amelyeket ezek az árucikkek tartalmazhatnak. Ennél az értékelésnél az árucikkek (uniós vagy nem uniós) szállítói a rendelkezésre álló információk alapján, beleértve az ECHA közzétételre szolgáló portálján elérhető információkat is, azt keresik, hogy a nyersanyag nem tartalmaz bizonyos anyagokat (például az anyag fizikai állapota miatt), vagy amelyeket az anyag valószínűleg tartalmaz a tervezett felhasználás vagy a gyártási folyamat eredményeként keletkező szennyeződések miatt.

Az értékelés elvégzéséhez hasznos információk a következők lehetnek:

- az adott nyersanyag minőségének vagy funkcionalitásának eléréséhez szükséges anyag technikai funkciója (funkciói);⁵⁶
- meghatározott anyagok, amelyekről kimutatták, hogy jelen vannak (például analitikai mérésekkel határozták meg) vagy hiányoznak egy nyersanyagból (például ágazati ismeretek vagy a nyersanyag és a jelöltlistán szereplő anyag fiziko-kémiai tulajdonságai alapján);

⁵⁶ A technikai funkciók meghatározása és listája megtalálható az [Útmutató a tájékoztatási követelményekhez és a kémiai biztonsági értékeléshez c. dokumentumnak A felhasználások leírásáról szóló R.12 fejezetében](#).

- az árucikkekben lévő anyagok és nyersanyagok fő felhasználásai;⁵⁷
- a nyersanyagban lévő anyag jellemző koncentrációtartománya;
- az anyag szabályozási státusza (vagyis a REACH XVII. melléklete szerinti korlátozás vagy engedélyezés alá esik, vagy egy adott termékre vonatkozó jogszabály, például a játékokról szóló irányelv szabályozza).

Az adott árucikk kategóriában használt nyersanyagok ismerete kombinálható azzal a tudással, hogy melyik jelöltlistán szereplő anyagok használhatók az ilyen nyersanyagokban. Például, ha tudjuk, hogy egy árucikket főként speciális műanyag felhasználásával állítanak elő, és azt is tudják, hogy egy adott típusú lágyítót használnak ebben a műanyagban, akkor ez segít annak a kérdések a megválaszolásában, hogy ez a lágyító valószínűleg jelen van-e az árucikkben.

4. lépés Erősítse meg az azonosított jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétét az érintett árucikkekben.

Az árucikkekben a jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétét megerősítheti azáltal, hogy információt kér a szállítói láncban fentebb elhelyezkedő szereplőtől, és értékeli a szállítók által közölt információkat az 5.1. alfejezetben leírtak szerint. A kémiai elemzés a szállító láncban belüli információáramlás kiegészítő eszközként is használható, amint azt az 5.2. alfejezet ismerteti.

Néhány nehézség felmerülhet e megközelítés alkalmazása során. Például nehéz lehet azonosítani a szennyezőanyagként jelenlévő jelöltlistán szereplő anyagot, ami előállítási vagy gyártási folyamatból, vagy szennyeződésből származik. Továbbá, az importőrök nehézségekkel is szembesülhetnek a behozott árucikkekben jelenlévő, jelöltlistán szereplő olyan anyagok felhasználásaival kapcsolatban, amelyeket már nem használnak az EU-ban nyersanyagok vagy árucikkek gyártásában és előállításában, vagyis ha nem tudnak ezen anyagok korábbi felhasználásairól.

20. példa: Megközelítés annak meghatározására, hogy mely árucikkek tartalmazhatnak bizonyos, jelöltlistán szereplő anyagokat - kabát

Az Európai Unióban székhellyel rendelkező vállalat olyan kabátokat importál, amelyek vízlepergetők, folttaszítók, lélegzők és könnyűk. A kabát importőre a nem uniós szállítótól általános leírást kapott a kabátokról, beleértve egy tipikus kabátban található árucikkekre és nyersanyagokra vonatkozó információkat is:

Árucikk neve	Nyersanyag	Árucikk tömege (kg)
Felső réteg	100% poliészter	0,2
Belső réteg	100% poliészter	0,05
Betét	91% poliészter, 9% elasztán	0,1
Membrán	Politetrafluoretilén (PTFE)	0,025
3 cipzár (csak műanyag árucikket, fém árucikket nem figyelembe véve)	Poliamid	0,015

⁵⁷ Például felhasználási leírók, vagyis a felhasználási tevékenységet végző ágazat kategóriája (SU), vegyi termékek kategóriája (PC) és / vagy árucikk kategória (AC) vagy konkrét információk felhasználásával. A felhasználási leírókról és a felhasználások leírásának módjáról további információt tartalmaz az [Útmutató a tájékoztatói követelményekhez és a kémiai biztonsági értékeléshez c. dokumentumnak A felhasználások leírásáról szóló R.12 fejezete](#).

4 tépőzár	Poliamid	0,005
8 gomb	Fém	0,02
1 zsinór	Poliészter	0,005

Az importőr tudni akarja, hogy potenciálisan tartalmaznak-e jelöltlistán szereplő anyagokat a kabátba beépített árucikkek a REACH 33. cikke szerinti tájékoztatási kötelezettségek és a 7. cikk (2) bekezdése szerinti potenciális bejelentési kötelezettség meghatározása érdekében.

A fenti lépéseket követve az árucikk importőre azonosíthatja azokat a jelöltlistán szereplő anyagokat, amelyek nagyobb valószínűséggel vannak jelen a kabátban összeszerelt vagy összeillesztett különböző árucikkekben úgy, hogy további célzott információkat kér az EU-n kívüli szállítójától. Ezekkel a lépésekkel önmagukban nem határozható meg bizonyosan, hogy egy adott jelöltlistán szereplő anyag jelen van-e.

A 3. lépésben az importőr a jelöltlistán szereplő anyagokkal kapcsolatos információk kutatásai középpontjában az alábbiak állnak, amelyek jellemzően tartalmazzák vagy felhasználják az anyagokat:

- ruházat / kabátok gyártása, különösen a kabátokhoz kapcsolódó felhasználások (pl. AC5, SU5 és PC34);
- a fenti táblázatban szereplő nyersanyagok gyártása vagy feldolgozása, különösen azok, amelyek releváns technikai funkcióval rendelkeznek, és amelyek valószínűleg biztosítják a nyersanyag kívánt tulajdonságait (pl. poliészter esetében az importőr olyan technikai funkciókat vizsgál, mint lágyítószer, stabilizálószer, kikészítőszer, antisztatikus szer, folttaszító szer, vízhatlanító anyag, pigment / festék).

Az importőr azt is szeretné tudni, hogy van-e olyan jelöltlistán szereplő anyag, amely esetén kevésbé valószínű, hogy jelen van az azonosított nyersanyagokban. Az importőr ennek érdekében olyan információkat keres a jelöltlistán szereplő anyagokról, amelyek esetén kevésbé valószínű, hogy jelen vannak ezekben a nyersanyagokban.

Az összegyűjtött összes információ összevonásával az importőr képes volt kevesebb anyagot tartalmazó listákat készíteni a potenciálisan jelen lévő, a kabátban található árucikkekben felhasznált anyagokban potenciálisan jelen lévő anyagokról (pl. körülbelül 20 olyan jelöltlistán szereplő anyag, amely várhatóan jelen van a poliészter rostokból készült árucikkekben).

A kabát importőre most abban a helyzetben van, hogy további célzott információt kérhet a nem uniós szállítójától.

E megközelítés alkalmazása során jelentősen csökkenthető az árucikkekben található, potenciálisan azonosított jelöltlistán szereplő anyagok száma. Így a vállalatok ennek következtében időt és erőforrásokat takaríthatnak meg a szállítókkal és a vevőkkel folytatott tájékoztatás során, növelhetik a megbízhatósági szintet a megfeleléssel kapcsolatban, és csökkenthetik a lehetséges kémiai elemzések költségeit, valamint a tanácsadói költségeket.

Ezt a megközelítést azonban óvatosan kell alkalmazni. Ennek a megközelítésnek az eredménye csak jelzi annak valószínűségét, hogy egy bizonyos nyersanyag és így egy árucikk tartalmaz bizonyos jelöltlistán szereplő anyagokat. Az eredményeket össze kell vonni a szállítóktól kapott vagy végső esetben a kémiai elemzéssel megerősített további információkkal. Az árucikkek uniós szállítója továbbra is felelős az általa forgalomba

hozott árucikkekért és az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó, REACH-rendelet szerinti követelmények teljesítéséért.

Nagyon összetett tárgyakban összeillesztett vagy összeszerelt valamennyi árucikk azonosítása és megkülönböztetése

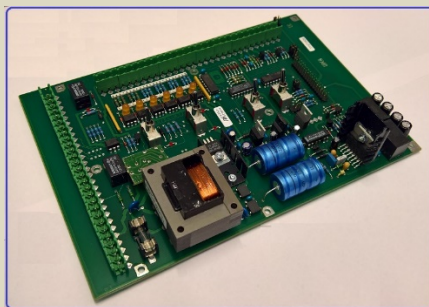
A késztermékekben, például repülőgépben, gépkocsiban vagy elektronikus berendezésben összeillesztett vagy összeszerelt valamennyi árucikk azonosítása és megkülönböztetése különösen nehéz lehet az importőrök számára. Az alábbi példa bemutatja, hogyan kell elvégezni ezt a feladatot egy nyomtatott áramköri lap esetében.

21. példa: Nagyon összetett tárgyakban összeillesztett vagy összeszerelt árucikkek - nyomtatott áramköri lap

Megjegyzés: Ez a példa csak a legfontosabb kérdéseket érinti; tehát nem teljes körű.

Az elektronikus eszközök, például a nyomtatott áramköri lapok általában olyan nagyszámú összeillesztett vagy összeszerelt árucikkből készülnek, amelyekre az árucikkekben lévő, jelöltlistán szereplő anyagokra vonatkozó, REACH-rendelet szerinti követelmények vonatkoznak. Az összetevőként használt néhány árucikk össze van illesztve (például ragasztással, forrasztással stb.) anyagok és / vagy keverékek felhasználásával.

A nyomtatott áramköri lap egy sima rétegelt lemezből áll, többek között nyomtatott huzalokkal, kondenzátorokkal, ellenállásokkal, tranzisztorokkal, induktorokkal, diódákkal, mikroprocesszorokkal, mikrochipekkel, ventilátorokkal, csavarokkal. Ezeket a tárgyakat gyakran anyagok, illetve keverékek (például forrasztásra szolgáló szerek, ragasztók) felhasználásával összeszerelik. Mind a nyomtatott áramköri lap, mind a hozzáadott árucikkek és anyagok / keverékek számos különböző anyagból állnak, például. merev és puha műanyagokból, fémekből, kerámiából, üvegből stb.

A nyomtatott áramköri lapba beépített árucikkek azonosítása és megkülönböztetése

A nyomtatott áramköri lapokat sok árucikk összeszerelésével vagy összeillesztésével készítik. Az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó, REACH szerinti követelmények alkalmazhatóságát minden egyes árucikk esetében külön kell vizsgálni. Az árucikkek nagy száma és az a tény, hogy közülük sokat forrasztottak és / vagy ragasztottak a nyomtatott áramköri lapra, azonban kihívást jelenthetnek annak meghatározásában, hogy melyik létezett már árucikként a nyomtatott áramköri lap gyártása előtt.

A nyomtatott áramköri lapba beépített árucikkek azonosításának leghasznosabb módja az, hogy visszamennek a szállítói láncban mindaddig, amíg egy vagy több anyagot vagy keveréket egy árucikké alakítottak át, és / vagy egy árucikkbe vagy egy összetett tárgyba beépítettek (pl. bevonat, ragasztó).

Ha ilyen azonosítás nem végezhető el a rendelkezésre álló információk alapján, az uniós

importőr vagy az uniós előállító más ökol szabályt is alkalmazhat, hogy megpróbáljon azonosítani minden egyes árucikket a nyomtatott áramköri lapban.

Például az érintett szereplő az alábbiak mindegyikét figyelembe veheti:

a) árucikkek és összetett tárgyak, amelyek fizikailag szétszerelhetők vagy elválaszthatók; és ugyanazt kell elvégezni minden egyes összetett tárgy esetében mindaddig, amíg az összes árucikket nem azonosítják;

b) tárgyak, amelyek árucikkek (nem anyagok vagy keverékek) voltak, mielőtt összeszerelték vagy összeillesztették azokat a nyomtatott áramköri lapban (beleértve azokat is, amelyeket már nem lehet fizikailag szétszerelni vagy szétválasztani);

c) anyagok vagy keverékek (pl. bevonatok, ragasztók, forrasztásra szolgáló szerek) felhasználásával árucikkekbe vagy összetett tárgyakba beépített anyagok.

Ez a megközelítés további kommunikációt vonhat maga után a szállítói láncban fentebb elhelyezkedő szállítókkal. A megfelelő szállítói lánc(ka)t a fentiek szerint kell követni, hogy megszerezzék a megféleléshez szükséges információkat.

A 3. fejezetben megfogalmazott elvek alkalmazandók a nyomtatott áramköri lapba beépített, jelöltlistán szereplő anyagok vagy jelöltlistán szereplő anyagot tartalmazó keverékek vagy a nyomtatott áramköri lapban lévő bármely más árucikk vagy összetett tárgy esetében.

A nyomtatott áramköri lapokat csupán összeszerelő uniós szereplőknek főszabály szerint a szállítóktól meg kell kapni a releváns információkat a REACH-rendelet (például anyagok vagy keverékek esetén a 31. vagy 32. cikk, árucikkek esetén a 33. cikk (1) bekezdése) alapján a szállítókat terhelő kötelezettségek alapján. A nyomtatott áramköri lapok importőreinek biztosítani kell, hogy elegendő információt kapjanak a tájékoztatási és bejelentési kötelezettségeik teljesítése érdekében (például a nem uniós szállítókkal kötött szerződések keretében).

A nyomtatott áramköri lap számos árucikket és összetett tárgyat tartalmaz. Az áramköri lapban lévő összetett tárgy például a furatszerelt kondenzátor.

A furatszerelt kondenzátorokat a nyomtatott áramköri lapok gyártója forrasztja vagy ragasztja a nyomtatott áramköri lapokra. A kondenzátort például vezetőkből, dielektrikumból, csatlakozókból, huzalokból és burkolatból készítik.

A nyomtatott áramköri lap esetén fentebb leírt megközelítés alkalmazható például a kondenzátor esetén, különösen az abba épített valamennyi árucikk azonosításához. Ennek a megközelítésnek az alkalmazásával a nyomtatott áramköri lap uniós gyártója a kondenzátor alkotórészeiről megfelelő információkat szerez a szállítójától. A kondenzátor importőre a kondenzátor alkotóelemeiről (és potenciálisan annak előállításáról) információkat szerezhet a nem uniós szállítójától.

A kondenzátorral kapcsolatos tájékoztatási és bejelentési kötelezettségek teljesítése érdekében a nyomtatott áramköri lap uniós importőrének vagy előállítójának tájékoztatást kell kapni a kondenzátorba beépített árucikkekben 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban jelenlévő, jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétéről a 3. fejezetben meghatározott elvekkel összhangban. Ezenkívül, és ahol a gyakorlatban lehetséges, alkalmazhatók az 5. fejezetben meghatározott megközelítések.

A kondenzátor esetén leírtak a nyomtatott áramköri lapban lévő bármely más összetett tárgy (például tranzisztor, mikroprocesszor, ventilátor) esetén alkalmazhatók.

6. függelék Szemléltető esetek, amelyek alapján ellenőrizhető, hogy alkalmazandók-e a REACH-rendelet 7. és 33. cikkében előírt követelmények

A jelen függelék olyan példákat tartalmaz, amelyek több kérdést átfogóbb módon fednek le. Ezek a példák azt szemléltetik, hogyan kell alkalmazni az 1.2. alfejezetben szereplő 1. ábrán bemutatott folyamatára különböző lépéseit (és végül hogyan kell az útmutatót használni) a REACH 7. cikkének (1) bekezdése szerinti regisztrálási követelmény (22. példa), valamint a 7. és a 33. cikk szerinti tájékoztatói és bejelentési követelmények (23. példa) ellenőrzése céljából. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az árucikkekben szereplő anyagokra vonatkozó követelményeket mindig eseti alapon kell vizsgálni.

22. példa: Illatosított gyermekjátékok

Az **ebben** a példában szereplő illatosított gyermekjátékok árucikkek (nem összetett tárgyak), és szándékolatlan kibocsátásra kerülő illatanyagokat tartalmaznak. Az esetet annak bemutatására választottuk, hogy az árucikkek importőre hogyan vizsgálhatja, hogy a regisztrálási kötelezettségek alkalmazandók-e, és hogyan értékelheti a nem uniós szállítójától behozott árucikkekben lévő anyagokra vonatkozóan a nem uniós szállítótól származó információkat.

A nem uniós szállító által közölt információk:

A szándékolatlan kibocsátásra kerülő anyagok tartalmára vonatkozóan információk; a) a citrom illatú játék D-limonént (illatanyag) tartalmaz; b) nincsenek jelöltlistán szereplő anyagok a szándékolatlan kibocsátásra kerülő illatanyag-keverékben.

A következőket feltételezzük:

Évente behozott mennyiség: 1 millió darab illatosított játék

Az illatanyag-keveréket tartalmazó játék (árucikk) tömege: 20 g

A regisztrálásra vonatkozóan nincsenek információk

Az illatanyag-keveréken kívül a játékban lévő jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétére vonatkozóan nincsenek információk

Anyagazonosítás

A citrom illatú játékokból (árucikkekből) kibocsátásra kerülő anyagokra vonatkozó információk megszerzése érdekében az importőr az alábbi elemzéseket végzi el:

- 1 Az illatanyag elemzése.
- 2 A kibocsátást a citrom illatú játékon végzett kibocsátási teszttel elemzik.
- 3 A kivonható szerves vegyületek kimutatása GC / MS vizsgálattal.⁵⁸

Az illatanyagok elemzése során összesen 11 illatanyagot határoznak meg, az anyagnevek és a CAS-számok megállapíthatók. A kibocsátási teszt különféle vegyületeket mutat ki, amelyeket anyagnévvel azonosítanak. A kivonható vegyületek vizsgálata során csupán egyetlen anyagot azonosítanak név szerint. Az EK- és a CAS-számokat az ECHA honlapján a [közzétételre szolgáló portálon](#) és más, a toxikológiai adatokra vonatkozó nyilvános adatbázisokban lehet keresni. Az osztályozás megtalálható az ECHA [C&L](#)

⁵⁸ GC/MS: gázkromatográfia / tömegspektrometria (gas chromatography / mass spectrometry)

[jegyzékében](#)⁵⁹ A példa a D-limonén illatanyagra koncentrál.

Az anyag (D-limonén) koncentrációjára vonatkozó információk

A D-limonén koncentrációját meghatározták a játékokban. Az osztályozást az ECHA [C&L jegyzékéből](#) szereztük meg.

Információ a gyermekjátékokban lévő D-limonén anyagról

<i>Anyag azonosítói</i>	<i>Harmonizált osztályozás</i>	<i>Koncentráció a játékokban (mg/kg)</i> ⁶⁰
Név: D-limonén EK-szám: 227-813-5 CAS-szám: 5989-27-5 Indexszám: 601-029-00-7	Flam. Liq. 3 ; H226 Skin Irrit. 2; H315 Skin Sens. 1; H317 Aquatic Acute 1; H400 Aquatic Chronic 1; H410	800

A D-limonén anyagból felhasznált mennyiségre vonatkozó információk

Az illatosított játékokban lévő D-limonén mennyisége az egyes darabokban lévő mennyiségnek (800 mg/kg × 0,02 kg/játék = 16 mg/játék) és az évente behozott darabok számának (1 000 000 játék/év) szorzataként számítható ki. A behozott játékokban lévő D-limonén mennyisége évi 16 kg, amely az évi 1 tonna mennyiség alatt van.

Az importőr azt is kiszámíthatja, hogy hány játékot hozhat be, mielőtt elérné a D-limonén vonatkozásában az évi 1 tonna küszöbértéket. Ezt a számot úgy lehet kiszámítani, hogy az anyagra vonatkozó mennyiségi küszöbértéket elosztjuk az összes árucikkben található anyag tonna/árucikkben kifejezett mennyiségével. Ebben az esetben (1 t/év) / (16 × 10⁻⁹ t/játék) = 62,5 × 10⁶ játék/év, vagyis az importőr évente 62,5 millió játékot importálhat, mielőtt elérné a D-limonénre vonatkozó évi 1 tonna küszöbértéket, ami regisztrálási kötelezettséget von maga után.

8. mező

Az árucikkekből szándékoltan kibocsátásra kerülő anyag esetén a regisztrálási kötelezettséget kiváltó évi 1 tonna (n_{max} árucikkek) küszöbérték alatt behozható (vagy előállítható) árucikkek legnagyobb számát az alábbi egyenlettel lehet kiszámítani.

$$n_{max\ articles} = \frac{1\ t/a}{Conc_{subst.\ in\ article} \times m_{article\ unit} [t/article]} \quad (9)$$

$n_{max\ articles}$
 $Conc_{subs.\ in\ article}$

$m_{article\ unit}$
 $t/article$

n_{max} árucikkek
 $Konc$ árucikkben lévő anyag

m egy db árucikk
 $t/árucikk$

⁵⁹ Vagy a CLP VI. mellékletében szereplő harmonizált besorolási tételek táblázatában:

<http://echa.europa.eu/information-on-chemicals/annex-vi-to-clp>

⁶⁰ A játékok biztonságáról szóló irányelv (2009/48/EK irányelv) szerint, ha a játékhoz vagy azok összetevőihöz 100 mg/kg-ot meghaladó koncentrációban D-limonént adnak hozzá, az anyag nevét fel kell tüntetni a játékon, a játékhoz rögzített címkén, a csomagoláson vagy a játékhoz adott tájékoztatóban.

Ahol:

Konc árucikkekben lévő anyag: az árucikkekben levő, szándékolatlan kibocsátásra kerülő anyag tömegaránya;

$m_{\text{egy db árucikk}}$: egy darab árucikk tömege (t/árucikk).

Ebben a példában:

$$n_{\text{max toys}} = \frac{1/a}{\text{Conc}_{\text{subst. in toy}} \times m_{\text{toy unit}} [t / \text{toy}]} = \frac{1}{(800 \times 10^{-6}) \times (20 \times 10^{-6})} = 62.5 \times 10^6 \text{ játékok/év,}$$

$n_{\text{max articles}}$
 $\text{Conc}_{\text{subs. in toy}}$
 $m_{\text{toy unit}}$
t/toy

$n_{\text{max. árucikkek}}$
Konc játékban lévő anyag
 $m_{\text{egy db játék}}$
t/játék

A (9) egyenlet segítségével kiszámított eredmény megegyezik a szövegben leírtakkal.

A döntéshozatali folyamat bemutatása

Példa: Citrom illatú játék (D-limonén)

1. A szállítói láncban betöltött szerepkör.

Ön a tárgy uniós előállítója vagy importőre?

IGEN.

2. Az Ön tárgya a REACH-rendelet szerint árucikkeknek minősül?

Az Ön tárgya árucikk? (lásd a 2. és 4. fejezetet)

IGEN. A vállalat játékokat hoz be, amelyek árucikkek, mivel funkciójukat a formájuk határozza meg.

3. A REACH-rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti regisztrációs kötelezettség

Sor kerül-e anyag szándékolatlan kibocsátására az árucikkből? (lásd a 4. fejezetet)

Az illatanyagok a játék (árucikk) felhasználása során kerülnek kibocsátásra. A kibocsátás a játék kiegészítő tulajdonsága, egyébként a játék szaglással nem érzékelhető. Ezért a kibocsátás szándékolatlan (szokásos vagy ésszerűen előrelátható felhasználási feltételek mellett).

→ A regisztrálásra nézve levont következtetés: A regisztrálás szükséges lehet, ha a teljes mennyiség > 1 t/év (lásd a lenti 5. pontot).

4. A REACH-rendelet 33. cikke szerinti tájékoztatási kötelezettségek

Az árucikk tartalmaz jelöltlistán szereplő SVHC-t?

(lásd a 3 , 4. és 5. fejezetet)

Mivel az importőr korlátozott információkat kap a nem uniós szállítótól és az általa elhatározott kémiai elemzés eredményeitől, a következőket teheti, hogy további információt szerezzen a játékokban jelenlévő, jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétéről:

- 1) A szállítói lánc keretében (nem uniós szállítótól) érdeklődjön, hogy tartalmaz-e az árucikk vagy tartalmaznak-e az árucikkek előállításához felhasznált anyagok, illetve keverékek jelöltlistán szereplő anyagokat, illetve kérjen igazolást arról, hogy nincsenek jelen jelöltlistán szereplő anyagok az árucikkekben.

- 2) Gyűjtse össze az ágazati ismeretekre és az ilyen típusú árucikkekben lévő anyagok jellemző tartalmára vonatkozó információkat, a játékokról szóló irányelv szerinti szabványokat stb. Az importőr ezeket az információkat összevetheti az engedélyezési célú jelöltlistával, és adott esetben kétséges lehet, hogy kizárhatja-e a jelöltlistán szereplő anyagok jelenlétét (lásd az 5. függelék). A megállapításai alapján további információkat kérhet a nem uniós szállítójától.
- 3) Ha a nem uniós szállítótól nem sikerül információt szereznie, ugyanakkor a tartalmazott anyagok között valószínűleg vannak SVHC anyagok, akkor tervezze meg és végezze el a jelöltlistán szereplő anyagok analitikai módszerekkel való kiszűrését (lásd a fenti eredményeket).
- 4) Ellenőrizze, hogy azonosított anyagok szerepelnek-e a jelöltlistán (vagy a PACT vagy a RoI listán).
- 5) Ellenőrizze, hogy a szűrővizsgálat során azonosított anyagok koncentrációja meghaladja-e a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs küszöbértéket; ha a koncentráció meghaladja a küszöbértéket, számítsa ki ezen anyagok mennyiségét, és vizsgálja meg, hogy a bejelentés vonatkozásában előírt mennyiségi küszöbértéket túllépheti-e.

5. A REACH-rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti regisztrációs kötelezettség (folytatás)

Meghaladja-e az illatanyag-keverék teljes mennyisége az évi 1 tonnát (a vállalat összes ilyen árucikkét figyelembe véve)?

IGEN. A (11 illatanyagot tartalmazó) illatanyag-keverék összmennyisége körülbelül 2 t/év.

Az árucikkekből szándékoltnan a környezetbe jutó anyagok beazonosítása.

A játékban összesen 11 illatanyagot azonosítottak. A kibocsátási teszt különféle vegyületeket mutatott ki és azonosított, amelyek osztályozását megszerezték.

Az elemzés csupán az anyagnevekhez vezetett el. Az ECHA honlapján a [közzétételre szolgáló portált](#) és a [C&L jegyzéket](#) átnézte a CAS-szám és az osztályozás megszerzése érdekében.

A példa további lépései kizárólag a kémiai elemzés során beazonosított D-limonénre összpontosulnak.

Mentesül-e az anyag a regisztrációs kötelezettség alól?

NEM. A D-limonén nem mentesül a regisztrációs kötelezettség alól.

Az egyes szándékosan kibocsátásra kerülő anyagok mennyiségeinek meghatározása (a vállalat összes ilyen árucikkét figyelembe kell venni, az azokban lévő mennyiségek mindegyikét össze kell adni)

A kémiai elemzés eredményei szerint a játékban lévő, szándékosan kibocsátásra kerülő D-limonén mennyisége 800 mg/kg. Egy darab játék tömege 20 g, a játékban lévő D-limonén mennyisége 16 mg.

Meghaladja-e az évenkénti teljes mennyiség az 1 tonnát?

A példa azon a feltételezésen alapszik, hogy a játék az egyetlen D-limonént tartalmazó, a vállalat által behozott árucikk. A D-limonén számított mennyisége évi 16 kg, amely az évi 1 t alatt van.

→ **A regisztrálásra nézve levont következtetés: A behozott játékokban lévő D-limonént nem kell regisztrálni, mert az összmennyiség évi 1 tonna alatt van.**

6. Végekövetkeztetés

Következtetés: A behozott játékokból szándékoltan kibocsátásra kerülő D-limonént nem kell regisztrálni.

A példához fűzött megjegyzések

Elképzeltető, hogy az importőr számos más illatanyag-keveréket tartalmazó árucikket is behoz, amelyeket úgyszintén meg kell vizsgálni. A szándékosan kibocsátásra kerülő anyagok mindegyikét külön-külön be kell azonosítani.

A játékban az illatanyagok mellett több anyag is jelen van. Ezért egy kibocsátási tesztet is elvégeztek. A kibocsátási teszt a levegőbe szándékosan kibocsátásra kerülő számos illékony anyagot azonosított. Ebben az esetben az elemzés csupán a kibocsátásra terjedt ki, a tartalomra nem. A kibocsátási teszt nem terjedt ki az illatanyagokra (illatanyag-keverékre).

Az illatanyagokra vonatkozó elemzést és a kibocsátási vizsgálatot, amely során a meghatározott ismert vegyületeket kerestek a játékokban és az azokból kibocsátásra kerülő anyagokban (a kibocsátásokat rögzítették és elemezték) kiegészítette a kivonható szerves vegyületek tekintetében elvégzett GC-MS szűrés, amely vegyületeket mutatott ki és jellemzett a spektrumuk alapján. Ugyanakkor a kibocsátási tesztben kimutatott vegyületeket a GC/MS elemzés nem mutatta ki, azaz az utóbbi módszerrel az illékony anyagok tartalma nem volt meghatározható.

A példából kitűnik, mennyire nehéz az árucikkből szándékosan kibocsátásra kerülő anyagokat kémiai elemzés alapján teljes körűen dokumentálni. Az árucikkből szándékosan kibocsátásra kerülő anyagok azonosító adatainak és mennyiségének dokumentálását lehetőség szerint az árucikkhez felhasznált keverék összetételén kell alapulnia. A behozott árucikkek dokumentációi adott esetben tartalmazhatnak olyan alátámasztó dokumentumokat, mint a szállítók által írt levelek vagy például az adott árucikkben lévő illatanyag-keverékre vonatkozó tanúsítványok.

23. példa: Kerékpár

A kerékpárral kapcsolatos példa olyan esetet mutat be, amikor egy összetett tárgyat számos olyan árucikk (vagy egyszerűbb összetett tárgyak) kombinálásával állítanak elő, amelyeket mechanikailag szereltek össze és / vagy illesztettek össze anyag(ok), illetve keverék(ek) felhasználásával.

A kerékpár több árucikk összeszerelésével vagy összillesztésével készül, amelyek jelöltlistán szereplő anyagokat tartalmazhatnak. Néhányat gyakran pótalkatrészként is értékesítenek, és felszerelhető a kerékpárra.

A vállalat úgy döntött, hogy évente 10 000 ugyanolyan típusú kerékpárt importál. Az importőr kérte a nem uniós szállítójától a kerékpárokról és az azokban szereplő árucikkekről általános ismertetőt, valamint az egyes kerékpárokra és az azokban szereplő árucikkekre vonatkozó előírásokat. Az árucikkekben lévő anyagokra vonatkozó REACH rendelkezésekkel kapcsolatos kötelezettségei teljesítése érdekében az importőr úgy döntött, hogy a jelen útmutató 5. függelékében leírt megközelítést és útmutatásokat alkalmazza.

Az importőr követte a megközelítésnek a függelékben megadott lépéseit annak meghatározása érdekében, hogy mely árucikkek tartalmazhatnak bizonyos, jelöltlistán szereplő anyagokat. A 2. lépésben az importőr úgy döntött, hogy listát készít a kerékpárba illesztett vagy összeszerelt árucikkekről.

A nem uniós szállítója által megadott leírás és előírások alapján az importőr azonosította a kerékpárba beépített összes tárgyat:

- Váz: pl. felsőcső, alsócső, nyeregcső, nyeregtartó, lánctartó, fejcső; a váz elkészítéséhez ezeket a fém árucikkeket forrasztással összeillesztik; a teljes vázat ezután lefestik.
- Nyeregterület: pl. nyereg, nyeregrúd, ülésín, nyeregrúd-rögzítő, nyeregcsőbilincs, csavarok, anyák, O-gyűrűk.
- Első rész: pl. kormánymarkolat, lengéscsillapító, első fékek, első fékkábelek, villák, fékpofák, fékkarok, sebességváltókarok.
- Kerekek: pl. küllők, kerékagy, felnik, kerékabroncsok, tömlők szelepekkel és sapkákkal.
- Egyéb: pl. pedálok, hajtókarok, első váltó, hátsó váltó, váltókar, lánc, első

lánckerék, (hátsó) fogaskerék, váltókábelek, hátsó fékek, hátsó fékkábelek, kerékprizmás fényvisszaverők, hátsó fényvisszaverő, lámpa, lámpatartó, csavarok, anyák, O-gyűrűk stb.

Az importőr már azonosítani tudja az árucikkeket néhány összetett tárgyban (pl. festett váz, nyereg, nyeregrúd, felnik, küllők, kerékprizmás fényvisszaverők esetén). Más tárgyak esetében a rendelkezésre álló információk alapján az importőr nem tudja azonosítani a tárgyban összeillesztett vagy összeszerelt összes árucikket (például lengéscsillapító, lámpa, váltók, fogaskerék, kerékabroncsok, tömlők, fékek esetén). Ezek esetében az importőrnek további információkat kell kérnie a nem uniós szállítójától a komponensként felhasznált árucikkekről és anyagokról.

Miután azonosította a kerékpárban összeszerelt vagy összeillesztett különböző árucikkeket és / vagy tárgyakat, az importőr a már rendelkezésére álló információk alapján csoportosítja azokat a különböző nyersanyagok szerint. Azokban az esetekben, amikor nem tudta azonosítani az összes nyersanyagot egy tárgyban, úgy dönt, hogy további információt kér a szállítójától.

Az alábbi lista a kerékpárt alkotó (egyres) árucikkek vagy tárgyak összetételében jelen lévő anyagokat ismerteti. A lista nem teljes körű és nem pontos.

Nyersanyag	Árucikk / tárgy neve (a különböző nyersanyagokat tartalmazó tárgyak több sorban szerepelnek)
Lágy műanyag	Nyereg, kormánymarkolat, műanyagcső bowdenkábelekben, pedál, szelepszapka belső gumihoz
Kemény műanyag	Fékpofák, fékkarok, sebességváltókarok, kerékprizmás fényvisszaverők, hátsó fényvisszaverő, lámpatartó
Gumi	Kerékabroncsok, tömlők, fékbetétek (fékek), O-gyűrűk
Fém nyersanyagok	Festett fémváz, kábelek, fékek, lengéscsillapító, küllők, kerékagy, felnik, szelep belső gumihoz, hajtókarok, váltók, lánc, első lánckerék, (hátsó) fogaskerék, csavarok, anyák
Bevonat / festék	Festett fémváz, nyeregrúd, ülésín, nyeregrúd-rögzítő, nyeregcsőbilincs, villák, csavarok, anyák
Üveg	Lámpa
Nem ismert	Abroncsok

Az információk keresése és az összegyűjtött információk alapján az importőr képes volt kevesebb anyagot tartalmazó listákat készíteni a potenciálisan jelen lévő, a kerékpárban található árucikkekhez vagy összetett tárgyakhoz használt, a fenti táblázatban felsorolt különböző nyersanyagokban potenciálisan jelen lévő, jelöltlistán szereplő anyagokról.

Ezért az importőr további információkat kér a nem uniós szállítójától az alábbiakkal kapcsolatban:

- tárgyban lévő (egyres) árucikkek, ha az importőr nem tudta azonosítani mindegyiket, valamint azok összetétele;
- az árucikkek / tárgyak nyersanyagai (ha ez az információ még nem volt elérhető);
- a fentebb készített „rövidebb” listán található, jelöltlistán szereplő anyagok

potenciális jelenléte és koncentrációja az adott árucikkekben / tárgyokban.

Kérésre az importőr megmagyarázza kérelmének okait is.

A kérést követően az importőr részletes és megbízható információkat kapott a nem uniós szállítójától.

A kerékpáron található árucikkek nagy száma miatt mostantól ebben a példában csak a következő árucikkekre / tárgyakra összpontosítunk:

- Műanyag kormánymarkolatok;
- Festett fémváz;
- Felfújható kerékpártömlők (az abroncs és a felni közé van illesztve);
- Kerékabroncsok.

Az importőr a fentiekben felsorolt tárgyokról az alábbi részletes információkat kapta a nem uniós szállítójától:

Kormánymarkolatok

A kormánymarkolat fröccsöntéssel előállított műanyag (PVC) árucikk.

A kormánymarkolat 50 g tömegű, és 0,5 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza a jelöltlistán szereplő 1. anyagot.

Felfújható kerékpártömlők

A felfújható gumibelső egy fánk alakú flexibilis gumicsőből áll, amelynek egy felfújható fémszelepe és egy kupakja van. A fánk alakú cső tömege 100 g, és 20 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza a jelöltlistán szereplő 2. anyagot.

Festett fémváz

A különböző acélcsöveket (amint azt a fentiek szerint azonosítottuk) egy fémötvözet alkalmazásával forrasztják össze. Az acél és a forrasztó fémötvözet nem tartalmaz jelöltlistán szereplő anyagot. A festett fémváz tömege 7,0 kg, teljes csőhossza 2,5 m, átmérője 3,0 cm. A festék bevonat vastagsága 0,2 mm, sűrűsége 2,0 g/cm³. A felhasznált festékekben lévő nem illékony (szilárd) anyagok koncentrációja 45 tömegszázalék, és 1,8 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza a jelöltlistán szereplő 3. anyagot.

Kerékpárabroncsok

A peremes kerékpárabroncs köpenyből, futófelületből és két peremből áll.

A köpeny szövetvázból áll. A szövetváz olyan szövetből áll, ahol a fonalak nejlonszálakból állnak, amiket gumikeverékkel kombinálnak és impregnálnak egy hengergépben. Minden perem acélhuzalokat tartalmaz, amelyeket gumiréteg borít. A futófelület egy sajtolt gumiprofil, amelyet a köpenyre a kikeményedés előtt nyomás alatt és magas hőmérsékleten öntenek formába. A kikeményedés elősegíti a vulkanizálást a különböző gumianyagok között az abroncs végső formájának és alakjának biztosítása érdekében.

A szövetben lévő nylonszálak és a peremek acélhuzalai a gyártás során beépülnek a gumiabroncsba. A köpenyben felhasznált gumi 10 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza a jelöltlistán szereplő 4. anyagot. A futófelülethez (gumiprofilhoz) használt gumikeverék 4 tömegszázalékos koncentrációban tartalmazza ugyanezt a jelöltlistán szereplő anyagot. Az egyes peremekben a gumiréteg is a jelöltlistán szereplő 4. anyagot tartalmazza 1 tömegszázalékos koncentrációban. A gumi tömege a köpenyben 0,15 kg, a futófelületen 0,20 kg, a peremekben pedig 0,030 kg. A nylonszövetet, acélhuzalokat és gumikat tartalmazó megkeményedett abroncs tömege 0,50 kg. A vulkanizálás során a peremek, a köpeny és a futófelület gumi anyagai együtt keményednek ki, ami az abroncs végleges gumi részét eredményezi. Ezek a különféle összetételű gumik a vulkanizálás után többé nem válhatnak szét. Úgy tűnik, a vulkanizálás megváltoztatja a peremekben lévő acélhuzalok fedő gumirétegének formáját és felületét, mivel e folyamat után beépül a végső gumiabroncsba.

A döntéshozatali folyamat bemutatása az útmutató 1.2. alfejezetében szereplő folyamatára segítségével

Példa: Kerékpár - kormánymarkolat, felfújható kerékpártömlők, festett fémváz, kerékabroncsok

1. A szállítói láncban betöltött szerepkör.

Ön a tárgy uniós előállítója vagy importőre?

IGEN. Az importőr kerékpárokat hoz be, ezért a kormánymarkolatok, a felfújható kerékpártömlők (beleértve a fánk alakú flexibilis gumicsövet), a festett fémváz és az abroncsok importőrének is minősül.

2. Az Ön tárgya a REACH-rendelet szerint árucikknek minősül?

Az Ön tárgya árucikk? (lásd a 2. fejezetet)

IGEN. A kerékpárba beépített kormánymarkolatok, felfújható kerékpártömlők fánk alakú flexibilis gumicsöve, festett fémváz és abroncsok maguk is árucikkek vagy árucikkeket tartalmazó összetett tárgyak.

3. A REACH-rendelet 7. cikkének (1) bekezdése szerinti regisztrációs kötelezettség

Sor kerül-e anyag szándékolt kibocsátására az árucikkből? (lásd a 4. fejezetet)

NEM.

→ A regisztrálásra nézve levont következtetés: Nincs szükség regisztrálásra.

4. A REACH-rendelet 33. cikke szerinti tájékoztatási kötelezettségek

Az árucikk tartalmaz jelöltlistán szereplő SVHC-t?

(lásd a 3. és 5. fejezetet)

IGEN.

Árucikk	Jelöltlistán szereplő anyag	Koncentráció m/m %*	Az árucikkekben lévő, jelöltlistán szereplő anyag összmennyisége t/év**
Kormánymarkolatok	Jelöltlistán szereplő 1. anyag	0,5	0,005
Fánk alakú flexibilis gumicsövek	Jelöltlistán szereplő 2. anyag	20	0,4
Festett fémváz	Jelöltlistán szereplő 3. anyag	0,05	<i>Nem alkalmazható</i>
Kerékpárabroncsok	Jelöltlistán szereplő 4. anyag	4,7	0,5

* Lásd lentebb A jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása c. részben

** Lásd lentebb Az összes behozott árucikktípusban lévő, jelöltlistán szereplő anyag éves összmennyiségének (tonnában) kiszámítása c. részben.

A jelöltlistán szereplő anyag koncentrációjának kiszámítása

A kormánymarkolatban lévő, jelöltlistán szereplő 1. anyag és a fánk alakú flexibilis gumicsőben lévő, jelöltlistán szereplő 2. anyag koncentrációját a nem uniós szállító megadta, és az előző táblázatban szerepel.

Festett fémváz

A festett fémváz adatai:

- A festett fémváz tömege: 7,0 kg
- Teljes csőhossz: 2,5 m
- Cső átmérője: 3,0 cm = 0,030 m
- A festék bevonat vastagsága: 0,2 mm = 0,0002 m
- A száraz festék sűrűsége: 2 g/cm³
- A festékben lévő nem illékony anyagok (szilárd anyagok) koncentrációja: 45 m/m %
- A jelöltlistán szereplő 3. anyag koncentrációja a folyékony festékben: 1,8 m/m %.

A festett fémvázban lévő, jelöltlistán szereplő 3. anyag tömegszázalékát ($Conc_{3. \text{ anyag a vázban}}$) úgy számítjuk ki, hogy a festett fémvázban lévő, jelöltlistán szereplő 3. anyag tömegét ($m_{3. \text{ anyag a vázban}}$) elosztjuk a váz össztömegével ($m_{\text{festett váz}} = 7,0 \text{ kg}$).

(Ez megegyezik az 1. mezőben szereplő (1) egyenlet alkalmazásával.)

A festett fémvázban lévő, jelöltlistán szereplő 3. anyag tömegét azonban nem ismerjük, ezért ki kell számítani. Az értéke megegyezik a vázba beépített száraz festékben lévő anyag mennyiségével, amelyet három lépésben számítunk ki.

Először kiszámítjuk a vázban lévő száraz festék tömegét. Ezt a mennyiséget úgy számítjuk ki, hogy a száraz festék sűrűségével megszorozzuk a vázban lévő festék mennyiségét, amelyet a festett felületnek a festékréteg vastagságának megszorozásával kapunk meg:

A teljes festett felület (körülbelül): (teljes csőhossz) \times (cső átmérője $\times \pi$) = 2,5 m \times (0,030 m $\times \pi$) \approx 0,24 m², ahol π körülbelül 3,14.

A száraz festék mennyisége: teljes festett felület \times festék bevonat vastagsága = 0,24 m² \times 0,0002 m = 4,7 $\times 10^{-5}$ m³

A száraz festék mennyisége: száraz festék mennyisége \times száraz festék sűrűsége = (4,7 $\times 10^{-5}$ m³) \times (2 $\times 10^3$ kg/m³) = 0,094 kg

Másodszor, kiszámítjuk a váz festésére használt folyékony festék mennyiségét. A vázba beépített száraz festék tömege megegyezik a festékben lévő nem illékony anyagok mennyiségével. Ezért a felhasznált festék tömege a száraz festék tömegének (0,094 kg) és a 100/45 tényezőnek a szorzata, ami: 0,094 kg \times (100/45) = 0,21 kg.

Harmadszor, a vázban lévő festékben található, jelöltlistán szereplő 3. anyag tömegét úgy számítjuk ki, hogy az anyag tömegarányát (1,8 m/m % = 0,018) megszorozzuk a festéshez használt festékmennyiséggel: 0,018 \times 0,21 kg = 0,0038 kg.

Végül, a fentebb említettek szerint, a festett fémvázban lévő, jelöltlistán szereplő 3.

anyag tömegszázalékát úgy számítjuk ki, hogy az $m_{3. \text{ anyag a vázban}} = 0,004 \text{ kg}$ értéket elosztjuk az $m_{\text{festett váz}} = 7,0 \text{ kg}$ értékkel:

0,0038 kg / 7,0 kg \approx 0,00054 = 0,05 m/m %.

A vázban lévő, jelöltlistán szereplő 3. anyag koncentrációja 0,05 m/m %, ami nem haladja meg a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéket.

A vázban lévő, jelöltlistán szereplő 3. anyag koncentrációja (m/m %) ($Konc_{3. \text{ anyag a vázban}}$) a 2. mezőben lévő (2) egyenlet segítségével is kiszámítható.

A száraz festékben lévő, jelöltlistán szereplő 3. anyag koncentrációját ($Konc_{3. \text{ anyag a vázban}}$) a 100/45-ös tényezővel kell korrigálni, mivel a festékben lévő (félig) illékony anyagok elpárolognak festéknek a fémvázba történő beépítése során. Ezért $Konc_{3. \text{ anyag a festékben}} = (100/45) \times 1,8\% = 4,0 \text{ m/m } \%$.

A festéknek a festett fémvázban való koncentrációját az alábbiak szerint kell kiszámítani: $Konc_{\text{festék a vázban}} = 0,094 \text{ kg} / 7 \text{ kg} = 1,3 \text{ m/m } \%$.

A jelöltlistán szereplő 3. anyagnak a vázban való koncentrációja az alábbiak szerint adható meg:

$$Conc_{subst.3 \text{ in frame}} = Conc_{subst.3 \text{ in paint}} \times Conc_{paint \text{ in frame}} = (0.040) \times (0.013) \approx 0.05\% \text{ w/w}$$

$Conc_{subst.3 \text{ in frame}}$

$Konc_{3. \text{ anyag a vázban}}$

$Conc_{subst.3 \text{ in paint}}$

$Konc_{3. \text{ anyag a festékben}}$

$Conc_{paint \text{ in frame}}$

$Konc_{festék \text{ a vázban}}$

Abroncs

Az abroncs adatai:

- A vulkanizált abroncs össztömege: 0,50 kg
- Az abroncsban lévő gumiköpeny tömege: 0,15 kg
- A jelöltlistán szereplő 4. anyag koncentrációja a gumiköpenyben: 10 m/m %
- Az abroncsban lévő gumi futófelület tömege: 0,20 kg
- A jelöltlistán szereplő 4. anyag koncentrációja a gumi futófelületben: 4 m/m %
- A két perem gumirétegének tömege: 0,030 kg
- A jelöltlistán szereplő 4. anyag koncentrációja a gumiperemben: 0,030 m/m %

A vulkanizálás során a gumi részek az abroncs gumijának szerves részévé válnak. Ezért a gumiabroncsban a jelöltlistán szereplő 4. anyag teljes mennyiségét úgy kell kiszámítani, hogy ennek az anyagnak a teljes mennyiségét mindegyik gumi részben összeadják az alábbiak szerint: a jelöltlistán szereplő 4. anyag tömege a gumiköpenyben [a jelöltlistán szereplő 4. anyag koncentrációja \times az abroncsban lévő gumiköpeny tömege = 0,10 \times 0,15 kg] + a jelöltlistán szereplő 4. anyag tömege a futófelületben [a jelöltlistán szereplő 4. anyag koncentrációja \times az abroncsban lévő futófelület tömege = 0,04 \times 0,20 kg] + a jelöltlistán szereplő 4. anyag tömege a peremek gumirétegében [a jelöltlistán szereplő 4. anyag koncentrációja \times a két perem gumirétegének tömege = 0,01 \times 0,030 kg] = 0,015 kg + 0,008 kg + 0,0003 kg = 0,023 kg

Ezért a gumiabroncsban a jelöltlistán szereplő 4. anyag koncentrációját úgy kell kiszámítani, hogy a jelöltlistán szereplő 4. anyag teljes tömegét elosztjuk a vulkanizált abroncs össztömegével = 0,023 kg / 0,50 kg = 0,047 = 4,7 m/m %.
(Ez megegyezik az 1. mezőben szereplő (1) egyenlet alkalmazásával.)

Az abroncsokban lévő, jelöltlistán szereplő 4. anyag koncentrációja 4,7 m/m %, ami meghaladja a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéket.

Meghaladja-e a koncentráció a 0,1 tömegszázalékot?

IGEN, a kormánymarkolat, a fánk alakú flexibilis gumicső és a kerékpárabroncs esetén (lásd a fenti táblázatot). A jelöltlistán szereplő anyag koncentrációja mindegyik árucikkekben meghaladja a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéket.

→ A szállítói lánc későbbi szakaszaiban adott tájékoztatásra nézve levont

következtetés: a kerékpárban lévő kormánymarkolat, (felfújható kerékpártömlőben lévő) fánk alakú flexibilis gumicső és kerékpárabroncs esetén a 33. cikknek megfelelően, az útmutató 3.2.1. és 3.4.1. alfejezetében leírtak szerint adjon tájékoztatást.

5. Az árucikkekben található, jelöltlistán szereplő anyagok bejelentése a REACH 7. cikkének (2) bekezdése szerint

A jelöltlistán szereplő anyag tonnában kifejezett összmennyiségének kiszámítása az évente behozott minden olyan árucikktípusban, amelyben

meghaladja a 0,1 tömegszázalékos koncentrációs határértéket

Az évente behozott kerékpárok száma 10 000. Ezért a behozott kerékpárokból a kormánymarkolatok, a fánk alakú flexibilis gumicsövek és a kerékpárabroncsok száma 20-20 ezer darab ($n_{\text{markolatok}}$; $n_{\text{csövek}}$; $n_{\text{abroncsok}}$).

- A behozott kormánymarkolatokban a jelöltlistán szereplő 1. anyag teljes mennyiségének kiszámítása:

Mivel a kormánymarkolat tömege ($m_{\text{markolatok}}$) 0,050 kg, a behozott kormánymarkolatok össztömegét úgy számítjuk ki, hogy a behozott darabok számát megszorozzuk az egyes darabok tonnában kifejezett tömegével (0,050 kg / 1000 = 0,000050 t): 20 000 (db/év) × 0,000050 (t/db) = 1,0 t/év. A behozott kormánymarkolatokban a jelöltlistán szereplő 1. anyag tonna/évben kifejezett mennyiségét úgy számítjuk ki, hogy az össztömeget (1,0 t/év) megszorozzuk a jelöltlistán szereplő anyag tömegarányban kifejezett koncentrációjával (0,5 m/m % = 0,005): 1,0 t/év × 0,005 = 0,005 t/év. A jelöltlistán szereplő 1. anyag összmenyisége (tonna/év) az összes olyan kormánymarkolatban, amely az anyagot 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban tartalmazza, 0,005 t/év, amely nem haladja meg az 1 t/ év küszöbértéket.

Ugyanezt az eredményt érjük el a 3. mezőben szereplő (3) egyenlet segítségével. A jelöltlistán szereplő 1. anyagnak az egyes kormánymarkolatokban lévő koncentrációja a fenti táblázatban szerepel.

$$m_{CL \text{ subst.1 in handlebars}} [t/a] = \left(Conc_{CL \text{ subst.1 in handlebars}} \right) \times \left(\frac{m_{\text{handlebar}} [kg / \text{handlebar}]}{1000} \right) \times \left(n_{\text{handlebars}} [\text{handlebars} / a] \right)$$

$m_{CL \text{ subst.1 in handlebars}}$
 $Conc_{CL \text{ subst.1 in handlebars}}$
 $m_{\text{handlebar}}$
kg/handlebar
 $n_{\text{handlebars}}$
handlebars/ a

$m_{1. CL \text{ anyag markolatokban}}$
 $Konc_{1. CL \text{ anyag markolatokban}}$
 m_{markolat}
kg/markolat
 $n_{\text{markolatok}}$
markolatok/év

$$m_{CL \text{ subst.1 in handlebars}} [t/a] = (0.005) \times \left(\frac{0.05}{1000} \right) \times (20,000) = 0.005$$

$m_{CL \text{ subst.1 in handlebars}}$

$m_{1. CL \text{ anyag markolatokban}}$

- A behozott fánk alakú flexibilis gumicsövekben a jelöltlistán szereplő 2. anyag teljes mennyiségének kiszámítása:

A számítás a fent bemutatott behozott kormánymarkolatokhoz hasonlóan történik. A behozott fánk alakú flexibilis gumicsövek teljes tömege 2,0 t/év (= 20 000 [db/év] × 0,00010 [t/db]), és a flexibilis gumicsövekben a jelöltlistán szereplő 2. anyag tonna/évben kifejezett mennyisége 0,4 t/év (= 2,0 t/év × 0,2).

A jelöltlistán szereplő 2. anyag összmenyisége (tonna/év) az összes olyan fánk alakú flexibilis gumicsőben, amely az anyagot 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban tartalmazza, 0,4 t/év, amely nem haladja meg az 1 t/ év küszöbértéket.

Ugyanezt az eredményt érjük el a 3. mezőben szereplő (3) egyenlet segítségével. A jelöltlistán szereplő 2. anyagnak az egyes flexibilis gumicsövekben lévő koncentrációja a fenti táblázatban szerepel.

$$m_{CL \text{ subst.2 in tubes}} [t/a] = \left(Conc_{CL \text{ subst.2 in tubes}} \right) \times \left(\frac{m_{\text{tube}} [kg / \text{tube}]}{1000} \right) \times \left(n_{\text{tubes}} [\text{tubes} / a] \right)$$

$m_{CL \text{ subst.2 in tubes}}$
 $Conc_{CL \text{ subst.2 in tubes}}$
 m_{tube}

$m_{2. CL \text{ anyag csövekben}}$
 $Konc_{2. CL \text{ anyag csövekben}}$
 $m_{\text{cső}}$

n_{tubes} tubes/ a	$n_{\text{csövek}}$ csövek/év
$m_{CL \text{ subst.2 in tubes}} [t/a] = (0.2) \times \left(\frac{0.1}{1000} \right) \times (20,000) = 0.4$	
$m_{CL \text{ subst. 2 in tubes}}$	$m_{2. CL \text{ anyag csövekben}}$

- A behozott kerékpábroncsokban a jelöltlistán szereplő 4. anyag teljes mennyiségének kiszámítása:

A számítás a fent bemutatott behozott kormánymarkolatokhoz hasonlóan történik. A behozott abroncsok teljes tömege 10 t/év (= 20 000 [db/év] × 0,00050 [t/db]), és a kerékpábroncsokban a jelöltlistán szereplő 4. anyag tonna/évben kifejezett mennyisége 0,5 t/év (= 10 t/év × 0,047).

A jelöltlistán szereplő 4. anyag össz mennyisége (tonna/év) az összes olyan kerékpábroncsban, amely az anyagot 0,1 tömegszázaléknál nagyobb koncentrációban tartalmazza, körülbelül 0,5 t/év, amely nem haladja meg az 1 t/év küszöbértéket.

Ugyanezt az eredményt érjük el a 3. mezőben szereplő (3) egyenlet segítségével. A jelöltlistán szereplő 4. anyagnak az egyes kerékpábroncsokban lévő koncentrációja a fenti táblázatban szerepel.

$m_{CL \text{ subst.4 in tyres}} [t/a] = (Conc_{CL \text{ subst.4 in tyres}}) \times \left(\frac{m_{\text{tyre}} [kg/tyre]}{1000} \right) \times (n_{\text{tyres}} [tyres/a])$	
$m_{CL \text{ subst. 4 in tyres}}$	$m_{4. CL \text{ anyag abroncsokban}}$
$Conc_{CL \text{ subst. 4 in tyres}}$	$Conc_{4. CL \text{ anyag abroncsokban}}$
m_{tyre}	m_{abroncs}
kg/tyre	kg/abroncs
n_{tyres}	$n_{\text{abroncsok}}$
tyres/a	abroncsok/év
$m_{CL \text{ subst.4 in tyres}} [t/a] = (0.047) \times \left(\frac{0.5}{1000} \right) \times (20,000) = 0.47 \approx 0.5$	
$m_{CL \text{ subst. 4 in tyres}}$	$m_{4. CL \text{ anyag abroncsokban}}$

Meghaladja-e a jelöltlistán szereplő anyag teljes mennyisége az évi 1 tonnát?

Nem. A behozott kerékpárokban a jelöltlistán szereplő 1., 2. és 4. anyag teljes mennyisége az összes kormánymarkolatban, fánk alakú flexibilis gumicsőben és kerékpábroncsban nem haladja meg az 1 t/év küszöbértéket.

→ **Az árucikkekben lévő anyagokkal kapcsolatos, a REACH-rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti bejelentésre nézve levont következtetés:** A behozott kerékpárokban a kormánymarkolatokban, fánk alakú flexibilis gumicsövekben és kerékpábroncsokban jelenlévő jelöltlistán szereplő anyagokat az importőrnek nem kell bejelenteni, mert az össz mennyiségek nem haladják meg az évi 1 tonnás határértéket.

6. Végkövetkeztetés

Következtetés: A behozott kerékpárokban a kormánymarkolatokban, (felfújható kerékpártömlőben lévő) fánk alakú flexibilis gumicsövekben és kerékpábroncsokban jelenlévő jelöltlistán szereplő anyagok esetében az importőr köteles tájékoztatni a 33. cikknek megfelelően a szállítói láncot lefelé vagy kérésre a fogyasztókat. **Az importőrt nem terheli bejelentési kötelezettség a jelöltlistán szereplő anyagok tekintetében.**

Európai Vegyianyag-ügynökség
P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki, Finnország
<http://echa.europa.eu>